

Biblical Teachings & Practices After A.D. 100

Introduction

Many non-Biblical teachings, practices and interpretations have their roots in practices of the mystical and mythological religions and were introduced around 100 AD. This study identifies some of these early teachings and interpretations. Perhaps you have observed variations of some of them in practice today.

NOTE:

1. If Christians are not diligent in their study of the Bible but relying upon their preachers to do their interpreting for them, they may believe things that sound right but are only partially true.
2. In one generation error can creep into practices and beliefs
3. Quoting a 'church fathers' personal opinion about a Biblical truth to prove one's own belief is not the same as quoting the Bible.
4. No one has a perfect understanding of God's message even though they are willing to die for their belief.
5. Each and every Christian must study their Bible, challenge their belief or understanding and be willing to go where God's message takes them.
6. Many current day beliefs, opinions or doctrines have roots in some teaching of "church fathers." Many of whom did not shed all their Pagan or Gnostic beliefs. In fact, some studied in great detail the writings of earlier "church fathers" e.g., Ignatius of Antioch, Polycarp of Smyrna and Augustine (perhaps more than the writings of the apostles) in forming their beliefs.

Contents

1. First Century
2. Church Fathers
3. Gnosticism
4. Church Hierarchy
5. Middle Ages

Chapter 1

First Centuries

கிபி 100க்குப் பிறகு பைபிள் போதனைகள் மற்றும்

நடைமுறைகள்

Randolph Dunn

Teachings AD100

அறிமுகம்

பல விவிலியம் அல்லாத போதனைகள், நடைமுறைகள் மற்றும் விளக்கங்கள் அவற்றின் வேர்களை மாய மற்றும் புராண மதங்களின் நடைமுறைகளில் கொண்டுள்ளன, மேலும் அவை கி.பி 100 இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இந்த ஆரம்பகால போதனைகள் மற்றும் விளக்கங்கள் சிலவற்றை இந்த ஆய்வு அடையாளம் காட்டுகிறது. இன்று நடைமுறையில் அவற்றில் சிலவற்றின் மாறுபாடுகளை நீங்கள் கவனித்திருக்கலாம்.

குறிப்பு:

7. கிறிஸ்தவர்கள் பைபிளைப் படிப்பதில் விடாமுயற்சியுடன் இல்லை, ஆனால் அவர்களுக்கு விளக்கமளிக்க தங்கள் பிரசங்கிகளை நம்பியிருந்தால், அவர்கள் சரியாகத் தோன்றும் விஷயங்களை நம்பலாம், ஆனால் ஓரளவு மட்டுமே உண்மை.
8. ஒரு தலைமுறையில் பிழையானது நடைமுறைகளிலும் நம்பிக்கைகளிலும் ஊடுருவிச் செல்லும்
9. ஒருவரின் சொந்த நம்பிக்கையை நிரூபிக்க பைபிள் சத்தியத்தைப் பற்றிய 'சர்ச் பிதாக்களின்' தனிப்பட்ட கருத்தை மேற்கோள் காட்டுவது பைபிளை மேற்கோள் காட்டுவதற்கு சமமானதல்ல.
10. தங்கள் நம்பிக்கைக்காக இறக்கத் தயாராக இருந்தாலும், கடவுளின் செய்தியைப் பற்றிய சரியான புரிதல் யாருக்கும் இல்லை.
11. ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் தங்கள் பைபிளைப் படிக்க வேண்டும், அவர்களின் நம்பிக்கை அல்லது புரிதலை சவால் செய்ய வேண்டும் மற்றும் கடவுளின் செய்தி எங்கு செல்கிறதோ அங்கு செல்ல

God created man in His likeness, probably meaning His nature; which is love, truth, kindness, merciful, peaceful, meek, humble, just, holy and forgiving. Following his creation man lived in Eden, a paradise created for him, and among God's other creations without sin a harmonious relationship with God. We are all too familiar with their sin of disobedience and its consequences. They were driven out of the paradise and separated from God. (Genesis 1-3)

Man would stay in this separated state until a redeemer provided an opportunity for him to be forgiven and reconciled to God. God did not forsake or abandon man for we see in Genesis 4 [after Adam and Eve were driven from Eden] that both Cain and Able presented offerings (tributes, gifts, presents) to God. Abel's offering was acceptable to God while Cain's was not. God even talked to the giver of the unacceptable offering.

As the years passed sin became more widespread "And Jehovah saw that the wickedness of man was great in the earth, and that every imagination of the thoughts of his heart was only evil continually. And it repented Jehovah (regretted -ESV, the Lord was sorry-RSV, grieved-NIV) that he had made man on the earth, and it grieved him at his heart." (Genesis 6:5-6 ASV)

However, "Noah was a righteous man, blameless in his generation; Noah walked with God." (Genesis 6:9-10 RSV) A few years after Noah's death, Abraham was born. The Hebrew writer states "By faith Abraham obeyed when he was called to go out to a place that he was to receive as an inheritance. And he went out, not knowing where he was going. ... For he was looking forward to the city that has foundations, whose designer and builder is God." (Hebrews 11:8-10 ESV)

While in Canaan, the area his descendants would eventually receive as an inheritance, "The angel (messenger - GWT) of the Lord called to Abraham from heaven a second time and said, "I swear by myself, declares the Lord, that because you have done this and

தயாராக இருக்க வேண்டும்.

12. இன்றைய பல நம்பிக்கைகள், கருத்துக்கள் அல்லது கோட்பாடுகள் "சர்ச் பிதாக்கள்" என்ற சில போதனைகளில் வேர்களைக் கொண்டுள்ளன. அவர்களில் பலர் தங்கள் பேசு அல்லது நாஸ்டிக் நம்பிக்கைகளை விட்டுவிடவில்லை. உண்மையில், சிலர் முந்தைய "சர்ச் பிதாக்கள்" எ.கா., அந்தியோக்கியாவின் இக்னேஷியஸ், ஸ்மிர்னாவின் பாலிகார்ப் மற்றும் அகஸ்டின் (ஒருவேளை அப்போஸ்தலர்களின் எழுத்துக்களை விட அதிகமாக) தங்கள் நம்பிக்கைகளை உருவாக்குவதில் எழுதியவற்றை மிக விரிவாக ஆய்வு செய்தனர்.

உள்ளடக்கம்

6. முதல் நூற்றாண்டு
7. சர்ச் பிதாக்கள்
8. ஞானவாதம்
9. சர்ச் வரிசைமுறை
10. இடைக்காலம்

அத்தியாயம் 1

முதல் நூற்றாண்டுகள்

கடவுள் மனிதனை தம் சாயலில் படைத்தார், ஒருவேளை அவருடைய இயல்பைக் குறிக்கலாம்; இது அன்பு, உண்மை, இரக்கம், இரக்கம், அமைதி, சாந்தம், அடக்கம், நீதி, புனிதம் மற்றும் மன்னிக்கும் குணம். அவனுடைய படைப்பைத் தொடர்ந்து மனிதன் ஏதேனில் வாழ்ந்தான், அவனுக்காக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு சொர்க்கம், மேலும் கடவுளின் மற்ற படைப்புகளில் பாவம் இல்லாமல் கடவுளுடன் இணக்கமான உறவு இருந்தது. அவர்கள் கீழ்ப்படியாமையின் பாவத்தையும் அதன் விளைவுகளையும் நாம் அனைவரும் நன்கு அறிந்திருக்கிறோம். அவர்கள் சொர்க்கத்திலிருந்து விரட்டப்பட்டு கடவுளிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டனர். (ஆதியாகமம் 1-3)

ஒரு மீட்பர் தனக்கு மன்னிக்கப்படுவதற்கும் கடவுளுடன் சமரசம் செய்வதற்கும் ஒரு

have not withheld your son, your only son, I will surely bless you and make your descendants as numerous as the stars in the sky and as the sand on the seashore. Your descendants will take possession of the cities of their enemies, and through your offspring [offspring is singular meaning one] all nations on earth will be blessed, because you have obeyed me." (Genesis 22:15-18) The apostle Paul referring back to this promise stated "Consider Abraham: 'He believed God, and it was credited to him as righteousness.' Understand, then, that those who believe [put trust in God and obey] are children of Abraham. The Scripture foresaw that God would justify the Gentiles by faith [in the gospel], and announced the gospel in advance to Abraham: 'All nations will be blessed through you [by the gospel].' So those who have faith [action based upon one's belief] are blessed along with Abraham, the man of faith." (Galatians 3:6-9)

"The time is coming," declares the Lord, "when I will make a new covenant with the house of Israel and with the house of Judah. It will not be like the covenant I made with their forefathers [covenant given by God through Moses] when I took them by the hand to lead them out of Egypt ... 'This is the covenant I will make with the house of Israel after that time,' declares the Lord. 'I will put my law in their minds and write it on their hearts [not dead as tablets of stone but in the intellect, mind or heart of a living being]. I will be their God, and they will be my people.' ... 'For I will forgive their wickedness and will remember their sins no more'" (Jeremiah 31:31-34). **Forgiveness - what an enormous difference between the two covenants.**

We can see the foundation being laid for the fulfillment of Jeremiah's prophecy in Peter's response to the question Jesus ask those closest to him, his apostles. Who do YOU say I am?

Christ's Church

Peter answered "You are the Christ, the Son of the living God." ... Jesus stated "on this

வாய்ப்பை வழங்கும் வரை மனிதன் இந்த பிரிக்கப்பட்ட நிலையில் இருப்பான். கடவுள் மனிதனைக் கைவிடவில்லை அல்லது கைவிடவில்லை, ஏனென்றால் ஆதியாகமம் 4 இல் [ஆதாமும் ஏவாளும் ஏதேனிலிருந்து விரட்டப்பட்ட பிறகு] காயீனும் ஏபலும் கடவுளுக்கு காணிக்கைகள் (கப்பல்கள், பரிசுகள், பரிசுகள்) அளித்ததைக் காண்கிறோம். ஆபேலின் காணிக்கை கடவுளுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது, காயீனுடையது இல்லை. ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத காணிக்கையைக் கொடுப்பவனிடம் கூட கடவுள் பேசினார்.

வருடங்கள் செல்ல செல்ல, பாவம் மேலும் பரவியது, "பூமியில் மனிதனுடைய அக்கிரமம் பெரிதாயிருப்பதையும், அவனுடைய இருதயத்தின் எண்ணங்களின் ஒவ்வொரு கற்பனையும் எப்போதும் பொல்லாததாக இருப்பதையும் கர்த்தர் கண்டார். பூமியில் மனிதனை உருவாக்கியதற்காக யெகோவா வருந்தினார் (வருந்தினார் -ஈஎஸ்வி, கர்த்தர் வருந்தினார்-ஆர்எஸ்வி, துக்கமடைந்தார்-என்ஐவி) அது அவருடைய இதயத்தை வருத்தியது. (ஆதியாகமம் 6:5-6 ASV)

இருப்பினும், "நோவா நீதிமான், அவருடைய தலைமுறையில் குற்றமற்றவர்; நோவா கடவுளோடு நடந்தார். (ஆதியாகமம் 6:9-10 RSV) நோவா இறந்த சில வருடங்களுக்குப் பிறகு, ஆபிரகாம் பிறந்தார். எபிரேய எழுத்தாளர் குறிப்பிடுகிறார், "விசுவாசத்தினாலே ஆபிரகாம் தனக்குச் சுதந்தரமாகப் பெறவேண்டிய இடத்திற்குப் போகும்படி அழைக்கப்பட்டபோது கீழ்ப்படிந்தான். மேலும் அவர் எங்கு செல்கிறார் என்று தெரியாமல் வெளியே சென்றார். ... ஏனென்றால், அஸ்திபாரங்களைக் கொண்ட நகரத்தை அவன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்; (எபிரேயர் 11:8-10 ESV)

கானானில் இருந்தபோது, அவருடைய சந்ததியினர் இறுதியில் பரம்பரையாகப் பெறும் பகுதி, "கர்த்தருடைய தூதன் (தூதர் - GWT) பரலோகத்திலிருந்து இரண்டாவது முறையாக ஆபிரகாமை அழைத்து, "என் மீது

rock [the fact **that Jesus was the Son of the living God**] I will build my church” [gather unto myself an assembly, a body or group of obedient, trusting and faithful followers]. (Matthew 16:16-18)

After His betrayal and either during or following His last Passover, Jesus, as a testator, put His apostles into His kingdom. “You are those who have stood by me in my trials. And I **confer on you a kingdom** [*diatitheemi*: NT: Strong’s #1303 to place separately, dispose, arrange, appoint, dispose of, one’s own affairs or, of something that belongs to one by testator], just as my Father conferred one on me, so that you may eat and drink at my table in my kingdom and sit on thrones, judging the twelve tribes of Israel.” (Luke 22:28-30)

A short time, just over 50 days, later Peter and the other apostles stated, “Therefore let all Israel be assured of this: God has made this Jesus, whom you crucified, both Lord and Christ [messiah].” When the people heard this, they were cut to the heart and said to Peter and the other apostles, “Brothers, what shall we do?” Peter replied, “Repent ¹ and be baptized [the Greek word *baptizo* (immersed), rather than *rantizo* (sprinkle), *cheo* (pouring) or *pros-chusis* (affusion), is used. Therefore, “baptized” means immersion], every one of you, in the name ² of Jesus Christ [by the authority] for the forgiveness [remission, cleansing] of your sins [just as Jeremiah prophesied]. And you will receive the gift of the Holy Spirit. The promise is for you and your children [Jews] and for all who are far off [Gentiles] — for all whom the Lord our God will call [through Christ’s gospel].” With many other words he warned them; and he pleaded with them, “Save yourselves from this corrupt [wicked] generation.” Those who accepted his message were baptized (immersed CJB), and about three thousand were added to their number that day. (Acts 2:36-41)

ஆணையிடுகிறேன், கர்த்தர் அறிவிக்கிறார், ஏனென்றால் நீங்கள் இதைச் செய்தேன், உனது ஒரே மகனான உன் மகனைத் தடுக்கவில்லை, நான் நிச்சயமாக உன்னை ஆசீர்வதிப்பேன், உன் சந்ததியை வானத்தில் உள்ள நட்சத்திரங்களைப் போலவும் கடற்கரை மணலைப் போலவும் பெருகச் செய்வேன்; உன் சந்ததிகள் தங்கள் எதிரிகளின் நகரங்களைக் கைப்பற்றும், நீ எனக்குக் கீழ்ப்படிந்ததால், உன் சந்ததியின் மூலம் [சந்ததி என்பது ஒருமை அர்த்தம்] பூமியிலுள்ள எல்லா தேசங்களும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்.” (ஆதியாகமம் 22:15-18) அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இந்த வாக்குறுதியை மீண்டும் குறிப்பிடுகையில், “ஆபிரகாமைக் கவனியுங்கள்: ‘அவன் கடவுளை நம்பினான், அது அவனுக்கு நீதியாகக் கருதப்பட்டது.’ புரிந்து கொள்ளுங்கள், அப்படியானால், விசுவாசிக்கிறவர்கள் [கடவுளில் நம்பிக்கை வைத்து கீழ்ப்படிந்தவர்கள்] ஆபிரகாமின் பிள்ளைகள். கடவுள் நம்பிக்கையின் மூலம் புறஜாதிகளை நியாயப்படுத்துவார் என்று வேதம் முன்னறிவித்தது, மேலும் ஆபிரகாமுக்கு முன்கூட்டியே சுவிசேஷத்தை அறிவித்தது: ‘எல்லா ஜாதிகளும் உன்னால் [சுவிசேஷத்தால்] ஆசீர்வதிக்கப்படும்.’ எனவே நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் [ஒருவரின் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் செயல்படுபவர்கள்] விசுவாசியான ஆபிரகாமுடன் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள். (கலாத்தியர் 3:6-9)

நான் இஸ்ரவேல் வீட்டாரோடும் யூதா வீட்டாரோடும் புதிய உடன்படிக்கை செய்யும் காலம் வரும் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். அவர்களின் முன்னோர்களுடன் நான் செய்த உடன்படிக்கையைப் போல இருக்காது [மோசே மூலம் கடவுள் கொடுத்த உடன்படிக்கை] நான் அவர்களை எகிப்திலிருந்து அழைத்துச் செல்ல அவர்களைக் கைப்பிடித்தபோது ... ‘அந்தக் காலத்திற்குப் பிறகு நான் இஸ்ரவேல் குடும்பத்துடன் செய்யும் உடன்படிக்கை

¹ Not a mere feeling; it has not the uncertainty of moods and sentiments. It is not a simple change in the weather of the soul. It is a distinct alteration of the focus of the intelligence; it carries with it a movement of the will; in short, it is a revolution in the very ground of the man's being” (*The Pulpit Commentary*, vol. 18, p. 66 quoted in REFLECTIONS #515 Al Maxey, January 3, 2012)

² Refer to thebiblewayonline.com study [In Jesus Name](#)

So, these approximately three thousand who “accepted the message and were baptized” were added to those on whom Jesus conferred a kingdom to - those who stood by Him during His trials. Thus, we see a growing kingdom, a church. [refer to Acts 2:27-30]

The missionary activity of the Apostles, including Paul of Tarsus, spread Christianity to cities throughout the Hellenistic [Greek] world, such as Alexandria and Antioch, and also to Rome and even beyond the Roman Empire. Christians continued to revere the Hebrew Scriptures, using the Septuagint translation that was in general use among Greek-speakers, or the Targums, with some of their own writings added to it, was used among Aramaic-speakers.

The glory and victory of Christianity and its rapid spread gave a rise to fear and envy among the Jewish leaders. They began to pursue the Christians, to arouse the simple Jewish people against them and to accuse them to the Roman authorities resulting in persecution.

The Jews seized Christians, threw them into prisons, and killed them. The first one to suffer at the hands of the Jews in Jerusalem was Stephen. He was the first among all tortured for preaching about the Savior. The Jews cast him outside the city and began to stone him to death. He prayed saying, "Lord Jesus, receive my spirit," ³ and then with the words, "Lord, do not hold this sin against them," he died.

By killing Stephen and many others of the faithful, the Jews were still not able to weaken faith in Christ. On the contrary, by doing this, they greatly kindled its spread among the inhabitants of Jerusalem. Because of the persecution, Christians dispersed into Judea, Samaria, and other countries; and everywhere they went, they preached about the Lord Savior and His teaching. No power in the world could stop the victorious spread

இதுவே. , ' என்று கர்த்தர் அறிவிக்கிறார். 'நான் என் சட்டத்தை அவர்கள் மனதில் வைத்து, அதை அவர்கள் இதயங்களில் எழுதுவேன் [கல் பலகைகளாக இறக்கவில்லை, ஆனால் ஒரு உயிரினத்தின் புத்தி, மனம் அல்லது இதயத்தில்]. நான் அவர்களுடைய கடவுளாக இருப்பேன், அவர்கள் என் மக்களாக இருப்பார்கள்.' ... 'நான் அவர்களுடைய துன்மார்க்கத்தை மன்னிப்பேன், அவர்கள் பாவங்களை இனி நினைக்கமாட்டேன்'" (எரேமியா 31:31-34). மன்னிப்பு - இரண்டு உடன்படிக்கைகளுக்கு இடையே என்ன ஒரு பெரிய வித்தியாசம்.

எரேமியாவின் தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறுவதற்கு அடித்தளம் போடப்படுவதை, இயேசு தனக்கு நெருக்கமானவர்களிடம், அவருடைய அப்போஸ்தலர்களிடம் கேட்ட கேள்விக்கு பேதுரு அளித்த பதிலில் நாம் பார்க்கலாம். நான் யார் என்கிறீர்களா?

கிறிஸ்துவின் தேவாலயம்

பேதுரு பதிலளித்தார், "நீர் கிறிஸ்து, ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரன்." ... இயேசு "இந்தப் பாறையின் மீது [இயேசு ஜீவனுள்ள கடவுளின் குமாரன் என்ற உண்மையை] நான் என் தேவாலயத்தை கட்டுவேன்" என்று கூறினார். (மத்தேயு 16:16-18)

அவரது துரோகத்திற்குப் பிறகு மற்றும் அவரது கடைசி பஸ்காவின் போது அல்லது அதற்குப் பிறகு, இயேசு, ஒரு சோதனைக்காரராக, அவருடைய ராஜ்யத்தில் அவருடைய அப்போஸ்தலர்களை வைத்தார். “எனது சோதனைகளில் என்னுடன் நின்றவர்கள் நீங்கள். நான் உங்களுக்கு ஒரு ராஜ்யத்தை வழங்குகிறேன் [diatitheemi: NT: Strong's #1303 தனித்தனியாக வைக்க, அப்புறப்படுத்துதல், ஏற்பாடு, நியமனம், அப்புறப்படுத்துதல், ஒருவரின் சொந்த விவகாரங்கள் அல்லது, ஒருவருக்குச் சொந்தமான ஒன்றை, என் தந்தை ஒருவருக்கு வழங்கியதைப் போல] நான், நீங்கள்

³ Refer to thebiblewayonline.com study Body, Soul, and Spirit – Where Do They Go When You Die?

of Christianity, for faith in Christ is the true faith. The teaching of Christ is divine teaching. Life according to the faith and teaching of Christ is a true holy life, the Kingdom of God. The Heavenly Father strengthened the faithful, the Savior was with them, and they were comforted by the Holy Spirit, the Comforter. See Acts of the Apostles 6; 7; 8:1-2, 4. orthodoxphotos.com/readings/LG/persecution.shtml

“A great persecution broke out against the church at Jerusalem and Saul began to destroy the church. Going from house to house, he dragged off men and women and put them in prison.” (Acts 8:3)

“It was about this time that King Herod arrested some who belonged to the church, intending to persecute them. He had James, the brother of John, put to death with the sword. When he saw that this pleased the Jews, he proceeded to seize Peter also. This happened during the Feast of Unleavened Bread. After arresting him, he put him in prison, handing him over to be guarded by four squads of four soldiers each. Herod intended to bring him out for public trial after the Passover.” (Acts 12:1-4 NIV)

In Lystra some Jews came from Antioch and Iconium and won the crowd over. They stoned Paul and dragged him outside the city, thinking he was dead. (Acts 14:19)

In Philippi “when the owners of the slave girl realized that their hope of making money was gone, they seized Paul and Silas and dragged them into the marketplace to face the authorities. They brought them before the magistrates and said, “These men are Jews, and are throwing our city into an uproar by advocating customs unlawful for us Romans to accept or practice.” The crowd joined in

என் ராஜ்யத்தில் என் மேஜையில் புசித்து குடித்து, இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களையும் நியாயந்தீர்த்து, சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருப்பீர்கள். (லூக்கா 22:28-30)

சிறிது நேரம், 50 நாட்களுக்குப் பிறகு, பேதுருவும் மற்ற அப்போஸ்தலர்களும், “ஆகையால், இஸ்ரவேலர்கள் அனைவரும் இதை உறுதிப்படுத்தட்டும்: நீங்கள் சிலுவையில் அறையப்பட்ட இந்த இயேசுவைக் கடவுள் ஆண்டவராகவும் கிறிஸ்துவாகவும் ஆக்கினார் [மேசியா].” ஜனங்கள் இதைக் கேட்டபோது, அவர்கள் இருதயம் நொறுங்கி, பேதுருவையும் மற்ற அப்போஸ்தலர்களையும் பார்த்து, “சகோதரர்களே, நாங்கள் என்ன செய்வோம்?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு பேதுரு, “மனந்திரும்புங்கள்¹¹மற்றும் ஞானஸ்நானம் பெறுங்கள் [கிரேக்க வார்த்தையான பாப்டிஸோ (முழ்கியது), மாறாக ராண்டிசோ (தெளிவித்தல்), சியோ (ஊற்றுதல்) அல்லது ப்ரோஸ்-சுசிஸ் (அஃப்யூஷன்) பயன்படுத்தப்படுகிறது. எனவே, “ஞானஸ்நானம்” என்றால் முழ்குதல்], நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் பெயரில்¹²இயேசு கிறிஸ்துவின் [அதிகாரத்தால்] உங்கள் பாவங்களின் மன்னிப்புக்காக [நிவாரணம், சுத்திகரிப்பு] [எரேமியா தீர்க்கதரிசனம் கூறியது போல]. மேலும் நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தைப் பெறுவீர்கள். இந்த வாக்குத்தத்தம் உங்களுக்கும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் [யூதர்களுக்கும்] தூரத்திலுள்ள [புறஜாதியாருக்கும்] - நம் தேவனாகிய கர்த்தர் [கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியின் மூலம்] அழைக்கும் அனைவருக்கும். அவர்கள், “இந்த ஊழல் [பொல்லாத] தலைமுறையினரிடமிருந்து உங்களைக் காப்பாற்றுங்கள்.” அவருடைய செய்தியை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள்

¹¹எனவெறும் உணர்வு; இது மனநிலைகள் மற்றும் உணர்வுகளின் நிச்சயமற்ற தன்மையைக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆன்மாவின் வானிலையில் இது ஒரு எளிய மாற்றம் அல்ல. இது உளவுத்துறையின் கவனத்தின் ஒரு தனித்துவமான மாற்றமாகும்; அது விருப்பத்தின் இயக்கத்தைக் கொண்டு செல்கிறது; சுருக்கமாகச் சொன்னால், அது மனிதனின் இருப்பின் அடித்தளத்திலேயே ஒரு புரட்சி” (தி பல்பிட் வர்ணனை, தொகுதி. 18, ப. 66 பிரதிபலிப்புகள் #515 அல் மாக்ஸி, ஜனவரி 3, 2012 இல் மேற்கோள் காட்டப்பட்டது)

¹²இயேசு நாமத்தில் thebiblewayonline.com படிப்பைப் பார்க்கவும்

the attack against Paul and Silas, and the magistrates ordered them to be stripped and beaten. After they had been severely flogged, they were thrown into prison, and the jailer was commanded to guard them carefully. Upon receiving such orders, he put them in the inner cell and fastened their feet in the stocks.” (Acts 16:19-24)

In Thessalonica “some of the Jews were persuaded and joined Paul and Silas, as did a large number of God-fearing Greeks and not a few prominent women. But the Jews were jealous; so, they rounded up some bad characters from the marketplace, formed a mob and started a riot in the city. They rushed to Jason's house in search of Paul and Silas in order to bring them out to the crowd. But when they did not find them, they dragged Jason and some other brothers before the city officials, shouting: ‘These men who have caused trouble all over the world have now come here, and Jason has welcomed them into his house. They are all defying Caesar's decrees, saying that there is another king, one called Jesus.’ When they heard this, the crowd and the city officials were thrown into turmoil. Then they made Jason and the others post bond and let them go.” (Acts 17:4-9)

“There arose a great disturbance in Ephesus about the Way. A silversmith named Demetrius, who made silver shrines of Artemis, brought in no little business for the craftsmen. He called them together, along with the workmen in related trades, and said: “Men, you know we receive a good income from this business. And you see and hear how this fellow Paul has convinced and led astray large numbers of people here in Ephesus and in practically the whole province of Asia. He says that man-made gods are no gods at all. There is danger not only that our trade will lose its good name, but also that the temple of the great goddess Artemis will be discredited, and the goddess herself, who is worshiped throughout the province of Asia and the world, will be robbed of her divine majesty.” When they heard this, they were furious and began shouting: “Great is Artemis of the

ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள் (மூவாயிரம் பேர் மூழ்கினர்), மேலும் அந்த நாளில் அவர்களின் எண்ணிக்கையில் சுமார் மூவாயிரம் பேர் சேர்க்கப்பட்டனர். (அப்போஸ்தலர் 2:36-41)

எனவே, "செய்தியை ஏற்றுக்கொண்டு ஞானஸ்நானம் பெற்ற" ஏறக்குறைய மூவாயிரம் பேர், இயேசு ராஜ்யத்தை வழங்கியவர்களுடன் சேர்க்கப்பட்டனர் - அவருடைய சோதனைகளின் போது அவருடன் நின்றவர்கள். இவ்வாறு, நாம் ஒரு வளர்ந்து வரும் இராஜஜியத்தை, ஒரு சபையைப் பார்க்கிறோம். [அப்போஸ்தலர் 2:27-30 பார்க்கவும்]

தர்சனின் பால் உட்பட அப்போஸ்தலர்களின் மிஷனரி செயல்பாடு, அலெக்ஸாண்டிரியா மற்றும் அந்தியோக்கியா போன்ற ஹெலனிஸ்டிக் [கிரேக்க] உலகம் முழுவதும் உள்ள நகரங்களுக்கும், ரோம் மற்றும் ரோமானியப் பேரரசுக்கு அப்பாலும் கூட கிறிஸ்தவத்தை பரப்பியது. கிறிஸ்தவர்கள் எபிரேய வேதாகமத்தை தொடர்ந்து மதிக்கிறார்கள், கிரேக்க மொழி பேசுபவர்களிடையே பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட செப்டுவஜின்ட் மொழிபெயர்ப்பைப் பயன்படுத்தினர் அல்லது டர்கும்ஸ், தங்களுடைய சொந்த எழுத்துக்களில் சிலவற்றைச் சேர்த்து, அராமிக் மொழி பேசுபவர்களிடையே பயன்படுத்தப்பட்டது.

கிறிஸ்தவத்தின் மகிமையும் வெற்றியும் அதன் விரைவான பரவலும் யூதத் தலைவர்களிடையே பயத்தையும் பொறாமையையும் ஏற்படுத்தியது. அவர்கள் கிறிஸ்தவர்களைப் பின்தொடரத் தொடங்கினர், அவர்களுக்கு எதிராக எளிய யூத மக்களைத் தூண்டிவிட்டு, ரோமானிய அதிகாரிகளிடம் குற்றம் சாட்டினார்கள். துன்புறுத்தல்.

யூதர்கள் கிறிஸ்தவர்களைக் கைப்பற்றி, சிறையில் அடைத்து, கொன்றனர். எருசலேமில் யூதர்களின் கைகளில் முதலில் துன்பப்பட்டவர் ஸ்டீபன். இரட்சகரைப் பற்றிப் பிரசங்கித்ததற்காக சித்திரவதை செய்யப்பட்டவர்களில் முதன்மையானவர்.

Ephesians!" Soon the whole city was in an uproar. The people seized Gaius and Aristarchus, Paul's traveling companions from Macedonia, and rushed as one man into the theater." (Acts 19:23-29)

Paul returned to Jerusalem, gave a report to the leaders of the Jerusalem church and prepared to go to the Temple. When the seven days [the time required for purification] were nearly over, some Jews from the province of Asia saw Paul at the temple. They stirred up the whole crowd and seized him, shouting, "Men of Israel help us! This is the man who teaches all men everywhere against our people and our law and this place. And besides, he has brought Greeks into the temple area and defiled this holy place." (They had previously seen Trophimus, the Ephesian, in the city with Paul and assumed that Paul had brought him into the temple area.) The whole city was aroused, and the people came running from all directions. Seizing Paul, they dragged him from the temple, and immediately the gates were shut. While they were trying to kill him, news reached the commander of the Roman troops that the whole city of Jerusalem was in an uproar. He at once took some officers and soldiers and ran down to the crowd. When the rioters saw the commander and his soldiers, they stopped beating Paul" (Acts 21:27-32).

Paul ask the commander if he could speak to the people and stated that the Lord had said to him "“Leave Jerusalem immediately, because they will not accept your testimony about me.” ‘Lord I replied, these men know that I went from one synagogue to another to imprison and beat those who believe in you. And when the blood of your martyr Stephen was shed, I stood there giving my approval and guarding the clothes of those who were killing him. Then the Lord said to me,’ ‘Go; I will send you far away to the Gentiles.”” (Acts 22:18b-21)

“The crowd listened to Paul until he said this. Then they raised their voices and shouted,

யூதர்கள் அவரை நகருக்கு வெளியே தள்ளி, கல்லெறிந்து கொல்லத் தொடங்கினர். "கர்த்தராகிய இயேசுவே, என் ஆவியை ஏற்றுக்கொள்" என்று ஜெபித்தார்.¹³பின்னர், "ஆண்டவரே, இந்த பாவத்தை அவர்களுக்கு எதிராக வைக்காதே" என்ற வார்த்தைகளுடன் அவர் இறந்தார்.

ஸ்டீபன் மற்றும் பல விசுவாசிகளைக் கொன்றதன் மூலம், யூதர்கள் இன்னும் கிறிஸ்துவின் மீதான நம்பிக்கையை பலவீனப்படுத்த முடியவில்லை. மாறாக, இப்படிச் செய்வதன் மூலம், எருசலேமில் வசிப்பவர்களிடையே அதன் பரவலைப் பெரிதும் தூண்டினார்கள். துன்புறுத்தலின் காரணமாக, கிறிஸ்தவர்கள் யூதேயா, சமாரியா மற்றும் பிற நாடுகளுக்குச் சிதறினர்; அவர்கள் சென்ற இடமெல்லாம், இரட்சகராகிய கர்த்தரைப் பற்றியும் அவருடைய போதனைகளைப் பற்றியும் பிரசங்கித்தார்கள். உலகில் எந்த சக்தியாலும் கிறிஸ்தவத்தின் வெற்றிகரமான பரவலைத் தடுக்க முடியாது, ஏனெனில் கிறிஸ்துவின் மீதான நம்பிக்கையே உண்மையான நம்பிக்கை. கிறிஸ்துவின் போதனை தெய்வீக போதனை. கிறிஸ்துவின் நம்பிக்கை மற்றும் போதனையின்படி வாழ்க்கை ஒரு உண்மையான பரிசுத்த வாழ்க்கை, கடவுளின் ராஜ்யம். பரலோகத் தகப்பன் விசுவாசிகளை பலப்படுத்தினார், இரட்சகர் அவர்களுடன் இருந்தார், அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஆறுதலடைந்தார்கள். அப்போஸ்தலர்களின் செயல்கள் ஜெப் பார்க்கவும்; 7; 8:1-2, 4.orthodoxphotos.com/readings/LG/persecution.shtml

"எருசலேமில் உள்ள தேவாலயத்திற்கு எதிராக ஒரு பெரிய துன்புறுத்தல் வெடித்தது, சவுல் தேவாலயத்தை அழிக்கத் தொடங்கினார். வீடு வீடாகச் சென்று ஆண்களையும் பெண்களையும் இழுத்துச் சென்று சிறையில் அடைத்தார். (அப்போஸ்தலர் 8:3)

¹³thebiblewayonline.comஜெப் பார்க்கவும் உடல், ஆன்மா மற்றும் ஆவி - நீங்கள் இறக்கும் போது அவை எங்கு செல்கின்றன?

"Rid the earth of him! He's not fit to live! As they were shouting and throwing off their cloaks and flinging dust into the air, the commander ordered Paul to be taken into the barracks. He directed that he be flogged and questioned in order to find out why the people were shouting at him like this. As they stretched him out to flog him, Paul said to the centurion standing there, 'Is it legal for you to flog a Roman citizen who hasn't even been found guilty?'" (Acts 22:22-25)

"The next day, since the commander wanted to find out exactly why Paul was being accused by the Jews, he released him and ordered the chief priests and all the Sanhedrin to assemble. Then he brought Paul and had him stand before them. Paul looked straight at the Sanhedrin and said, "My brothers, I have fulfilled my duty to God in all good conscience to this day." At this the high priest Ananias ordered those standing near Paul to strike him on the mouth." (Acts 22:30-23:2)

"The next morning the Jews formed a conspiracy and bound themselves with an oath not to eat or drink until they had killed Paul. More than forty men were involved in this plot. They went to the chief priests and elders and said, 'We have taken a solemn oath not to eat anything until we have killed Paul. Now then, you and the Sanhedrin petition the commander to bring him before you on the pretext of wanting more accurate information about his case. We are ready to kill him before he gets here.'" (Acts 23:12-15)

Paul and Peter warn of false teachers and a falling away

"There will be terrible times in the last days. People [Christians] will be lovers of themselves, lovers of money, boastful, proud, abusive, disobedient to their parents, ungrateful, unholy, without love, unforgiving, slanderous, without self-control, brutal, not lovers of the good, treacherous, rash, conceited, lovers of pleasure rather than lovers of God— having a form of godliness [outward appearance but

“ஏரோது ராஜா, தேவாலயத்தைச் சேர்ந்த சிலரைத் துன்புறுத்த எண்ணி கைது செய்த சமயம். அவர் யோவானின் சகோதரரான ஜேம்ஸை வாளால் கொன்றார். இது யூதர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்ததைக் கண்டு, பேதுருவையும் பிடிக்கச் சென்றார். இது புளிப்பில்லாத ரொட்டி பண்டிகையின் போது நடந்தது. அவரைக் கைது செய்த பிறகு, அவர் சிறையில் அடைத்தார், தலா நான்கு வீரர்கள் கொண்ட நான்கு படைகளால் காவலில் வைக்கப்பட்டார். ஏரோது பஸ்காவுக்குப் பிறகு அவனைப் பொது விசாரணைக்காக வெளியே கொண்டுவர எண்ணினான்.” (அப்போஸ்தலர் 12:1-4 NIV)

லிஸ்த்ராவில் அந்தியோகியாவிலிருந்தும் இக்கோனியாவிலிருந்தும் சில யூதர்கள் வந்து கூட்டத்தைக் கைப்பற்றினர். பவுலைக் கல்லெறிந்து, அவன் இறந்துவிட்டதாக எண்ணி ஊருக்கு வெளியே இழுத்துச் சென்றனர். (அப்போஸ்தலர் 14:19)

பிலிப்பியில், “அடிமைப் பெண்ணின் உரிமையாளர்கள் பணம் சம்பாதிக்கும் நம்பிக்கை போய்விட்டதை உணர்ந்தபோது, அவர்கள் பவுலையும் சீலாவையும் பிடித்து, அதிகாரிகளை எதிர்கொள்ள அவர்களை சந்தைக்கு இழுத்துச் சென்றனர். அவர்கள் அவர்களை நீதிபதிகள் முன் கொண்டு வந்து, "இந்த மனிதர்கள் யூதர்கள், ரோமானியர்களாகிய நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவோ அல்லது கடைப்பிடிக்கவோ கூடாது என்று சட்டத்திற்குப் புறம்பான பழக்கவழக்கங்களை வற்புறுத்தி எங்கள் நகரத்தை கலவரத்தில் ஆழ்த்துகிறார்கள்" என்றார்கள். பவுலுக்கும் சீலாவுக்கும் எதிரான தாக்குதலில் கூட்டம் சேர்ந்தது, நீதிபதிகள் அவர்களை உடைத்து அடிக்க உத்தரவிட்டனர். அவர்கள் கடுமையாக சாட்டையால் அடிக்கப்பட்ட பிறகு, அவர்கள் சிறையில் தள்ளப்பட்டார்கள், அவர்களை கவனமாகக் காக்கும்படி ஜெயிலர் கட்டளையிடப்பட்டார். அத்தகைய உத்தரவுகளைப் பெற்ற அவர், அவர்களை உள் அறைக்குள் வைத்து, அவர்களின் கால்களை

not the real] but denying its power. Have nothing to do with them.” (2 Timothy 3:1-5)

Paul tells Timothy to: “Preach the Word; be prepared in season and out of season; correct, rebuke and encourage — with great patience and careful instruction. For the time will come when men will not put up with sound doctrine. Instead, to suit their own desires, they will gather around them a great number of teachers to say what their itching ears want to hear. They will turn their ears away from the truth and turn aside to myths [things devised by man; i.e., not from God].” (2 Timothy 4:2-4)

“But there were also false prophets [teachers] among the people [Israelites] just as there will be false teachers among you [Christians]. They will secretly introduce destructive heresies, even denying the sovereign Lord who bought them — bringing swift destruction on themselves. Many will follow their shameful ways and will bring the way of truth into disrepute. In their greed these teachers will exploit you with stories they have made up. Their condemnation has long been hanging over them, and their destruction has not been sleeping.” (2 Peter 2:1-3)

Nero Burns Rome AD 67

The first Roman persecution of the Church appears to have taken place in the year 67, [1 year following the Jews of Judea rebellion against Rome] under Nero, the sixth emperor of Rome. This monarch reigned for the space of five years, with tolerable credit to himself, but then gave way to the greatest extravagancy of temper, and to the most atrocious barbarities. Among other diabolical whims, he ordered that the city of Rome should be set on fire, which order was executed by his officers, guards, and servants. While the imperial city was in flames, he went up to the tower of Macaenas, played upon his harp, sung the song of the burning of Troy, and openly declared that 'he wished the ruin of all things before his death.' Besides the noble pile, called the Circus, many other palaces and houses were consumed; several thousand perished in the

சரக்குகளில் பொருத்தினார். (அப்போஸ்தலர் 16:19-24)

தெசலோனிக்காவில், “யூதர்களில் சிலர் வற்புறுத்தப்பட்டு, பவுல் மற்றும் சீலாவுடன் இணைந்தனர், கடவுளுக்குப் பயந்த ஏராளமான கிரேக்கர்களைப் போலவே, ஒரு சில முக்கிய பெண்களும் இல்லை. ஆனால் யூதர்கள் பொறாமை கொண்டனர்; எனவே, அவர்கள் சந்தையில் இருந்து சில மோசமான பாத்திரங்களை சுற்றி வளைத்து, ஒரு கும்பலை உருவாக்கி, நகரத்தில் ஒரு கலவரத்தைத் தொடங்கினர். பவுலையும் சீலாவையும் கூட்டத்திற்கு வெளியே கொண்டு வருவதற்காக அவர்கள் ஜேசனின் வீட்டிற்கு விரைந்தனர். ஆனால் அவர்கள் அவர்களைக் காணாததால், அவர்கள் ஜேசனையும் வேறு சில சகோதரர்களையும் நகர அதிகாரிகளுக்கு முன்னால் இழுத்துச் சென்று, 'உலகம் முழுவதும் பிரச்சனைகளை ஏற்படுத்திய இந்த மனிதர்கள் இப்போது இங்கே வந்திருக்கிறார்கள், ஜேசன் அவர்களைத் தன் வீட்டிற்கு வரவேற்றார். அவர்கள் அனைவரும் சீசரின் கட்டளைகளை மீறி, இயேசு என்று அழைக்கப்படும் மற்றொரு ராஜா இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இதைக் கேட்டதும் கூட்டத்தினரும், பேரூராட்சி அதிகாரிகளும் கொந்தளித்தனர். பின்னர் அவர்கள் ஜேசனையும் மற்றவர்களையும் போஸ்ட் பத்திரம் செய்து அவர்களை விடுவித்தனர்.

“வழியைப் பற்றி எபேசுவில் பெரும் குழப்பம் ஏற்பட்டது. ஆர்ட்டெமிஸின் வெள்ளி சிலைகளை உருவாக்கிய டெமெட்ரியஸ் என்ற வெள்ளிப் பணியாளர், கைவினைஞர்களுக்கு சிறிய வியாபாரத்தை கொண்டு வந்தார். அவர் அவர்களைத் தொடர்புடைய தொழிலில் உள்ள வேலையாட்களுடன் சேர்த்துக் கூட்டிச் சொன்னார்: “ஆண்களே, இந்தத் தொழிலில் இருந்து எங்களுக்கு நல்ல வருமானம் கிடைக்கும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். மேலும் இந்த சக பவுல் இங்குள்ள ஏராளமான மக்களை நம்பவைத்து வழிதவறச் செய்ததை நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள், கேட்கிறீர்கள். எபேசஸ் மற்றும் நடைமுறையில் ஆசியாவின் முழு

flames, were smothered in the smoke, or buried beneath the ruins.

jesus-is-savior.com/Books, Tracts & Preaching/Printed Books/FBOM/fbom-chap_02.htm [From *Foxe's Book of Martyrs*, Chapter 2

Tacitus, a critic of Nero wrote, "Yet no human effort, no princely largess or offerings to the gods could make that infamous rumor disappear that Nero had somehow ordered the fire. Therefore, in order to abolish that rumor, Nero falsely accused and executed with the most exquisite punishments those people called Christians, who were infamous for their abominations. The originator of the name, Christ, was executed as a criminal by the procurator Pontius Pilate during the reign of Tiberius; and though repressed, this destructive superstition erupted again, not only through Judea, which was the origin of this evil, but also through the city of Rome, to which all that is horrible and shameful floods together and is celebrated. Therefore, first those were seized who admitted their faith, and then, using the information they provided, a vast multitude were convicted, not so much for the crime of burning the city, but for hatred of the human race. And perishing they were additionally made into sports: they were killed by dogs by having the hides of beasts attached to them, or they were nailed to crosses or set aflame, and, when the daylight passed away, they were used as nighttime lamps. Nero gave his own gardens for this spectacle and performed a Circus game, in the habit of a charioteer mixing with the plebs or driving about the race-course. Even though they were clearly guilty and merited being made the most recent example of the consequences of crime, people began to pity these sufferers, because they were consumed not for the public good but on account of the fierceness of one man."

wsu.edu/wldciv/world_civ_reader/world_civ_reader_1/tacitus [Translated by Richard Hooker]

Temple destroyed

In 70 AD Titus, who later became emperor, and the Roman Legion built a siege wall around Jerusalem. But the Zealots did not

மாகாணத்திலும், மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட கடவுள்கள் கடவுள் இல்லை என்று அவர் கூறுகிறார், நமது வர்த்தகம் அதன் நல்ல பெயரை இழக்கும் அபாயம் உள்ளது, ஆனால் பெரிய தெய்வமான ஆர்ட்டெமிஸ் கோவில் மதிப்பிழக்கப்படும் அபாயமும் உள்ளது. , மேலும் ஆசியா மற்றும் உலகம் முழுவதும் வழிபடப்படும் தெய்வமே அவளது தெய்வீக மகத்துவத்தை பறிக்கும்." இதைக் கேட்டதும், அவர்கள் கோபமடைந்து, கத்த ஆரம்பித்தார்கள்: "எபேசியர்களின் ஆர்ட்டெமிஸ் பெரியவள்!" சிறிது நேரத்தில் நகரம் முழுவதும் சலசலப்பு ஏற்பட்டது. மசிடோனியாவிலிருந்து பவுலின் பயணத் தோழர்களான கயஸ் மற்றும் அரிஸ்டார்குஸை மக்கள் பிடித்து, ஒரே ஆளாக தியேட்டருக்குள் விரைந்தனர். (அப்போஸ்தலர் 19:23-29)

பவுல் எருசலேமுக்குத் திரும்பி, எருசலேம் தேவாலயத் தலைவர்களிடம் அறிக்கை கொடுத்துவிட்டு, ஆலயத்திற்குச் செல்லத் தயாரானான். ஏழு நாட்கள் [சுத்திகரிப்புக்குத் தேவையான நேரம்] ஏறக்குறைய முடிந்ததும், ஆசிய மாகாணத்தைச் சேர்ந்த சில யூதர்கள் கோவிலில் பவுலைப் பார்த்தார்கள். அவர்கள் கூட்டமெல்லாம் கிளர்ந்தெழுந்து, அவரைப் பிடித்து, "இஸ்ரவேல் மக்களே எங்களுக்கு உதவுங்கள்! நம் மக்களுக்கும், நமது சட்டத்திற்கும், இந்த இடத்திற்கும் எதிராக எல்லா இடங்களிலும் மக்களுக்குப் போதனை செய்பவர் இவர்தான். மேலும், கிரேக்கர்களைத் தேவாலயத்திற்கு வரவழைத்தார். இந்தப் புனித இடத்தைத் தீட்டுப்படுத்தியது." (அவர்கள் முன்பு பவுலோடு நகரத்தில் இருந்த எபேசியரான ட்ரோபிமுஸைப் பார்த்தார்கள், பவுல் அவரைக் கோவில் பகுதிக்கு அழைத்து வந்ததாகக் கருதினார்கள்.) நகரம் முழுவதும் கிளர்ந்தெழுந்தது, மக்கள் எல்லாத் திசைகளிலிருந்தும் ஓடி வந்தனர். அவர்கள் பவுலைப் பிடித்து, அவரை ஆலயத்திலிருந்து இழுத்துச் சென்றனர், உடனே கதவுகள் மூடப்பட்டன. அவர்கள் அவரைக் கொல்ல முயன்றபோது, ஜெருசலேம் நகரம் முழுவதும் கொந்தளிப்பில் உள்ளது என்ற செய்தி ரோமானியப் படைகளின் தளபதியை எட்டியது.

wait but attacked causing the Roman Legion to retreat. The Christians remembering Jesus statements recorded in Matthew 24 fled to the hills. The Temple was destroyed and animal sacrifices ceased as a part of Jewish worship. In c. 135 Jews were banned from the renamed city after the Bar Kokhba revolt. Following this time, early Church historian Eusebius of Caesarea records that ethnically Jewish leadership of the church in Jerusalem (literally those "of the circumcision") was replaced by Gentile leadership.^[3] Most of the Christian population had left the city.

Christ through John warns congregations in Asia Minor

Persecution is coming some will die while others will fall away. "The antichrist (those who deny Jesus is the Christ, Son of God, anointed one) is coming, even now many antichrists have come....Such a man is the antichrist — he denies the Father and the Son." (1 John 2:18, 22)

Ephesus "...Yet I hold this against you: You have forsaken your first love. Remember the height from which you have fallen! Repent [change one's ways] and do the things you did at first. If you do not repent, I will come to you and remove your lampstand from its place. But you have this in your favor: You hate the practices of the Nicolaitans, which I also hate." (Revelation 2:4-5)

Smyrna "... Do not be afraid of what you are about to suffer. I tell you; the devil will put some of you in prison to test you, and you will suffer persecution for ten days. Be faithful, even to the point of death, and I will give you the crown of life." (Revelation 2:10)

Pergamum "I know where you live-where Satan has his throne. Yet you remain true to my name. You did not renounce your faith in me. ... Nevertheless, I have a few things against you: You have people there ['Christians' in their assembly] who hold to the teachings of Balaam. ... Likewise, you also have those who hold to the teaching of the Nicolaitans. Repent therefore! Otherwise, I will soon come to you and will

அவர் உடனே சில அதிகாரிகளையும் வீரர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு கூட்டத்தினரிடம் ஓடினார். கலகக்காரர்கள் தளபதியையும் அவனுடைய வீரர்களையும் கண்டதும், பவுலை அடிப்பதை நிறுத்தினர்" (அப்போஸ்தலர் 21:27-32).

ஜனங்களிடம் பேச முடியுமா என்று பவுல் தளபதியிடம் கேட்டு, கர்த்தர் தன்னிடம் 'உடனே எருசலேமை விட்டு வெளியேறு, ஏனென்றால் அவர்கள் என்னைப் பற்றிய உங்கள் சாட்சியை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள்' என்று கூறினார். 'ஆண்டவரே, உம்மை விசுவாசிக்கிறவர்களைச் சிறைப்படுத்தவும் அடிக்கவும் நான் ஒரு ஜெப ஆலயத்திலிருந்து இன்னொரு ஜெப ஆலயத்திற்குச் சென்றேன் என்பது இவர்களுக்குத் தெரியும். உங்கள் தியாகி ஸ்டீபனின் இரத்தம் சிந்தப்பட்டபோது, நான் என் அங்கீகாரத்தை அளித்து, அவரைக் கொன்றவர்களின் ஆடைகளைக் காத்துக்கொண்டிருந்தேன். அப்போது

ஆண்டவர் என்னிடம், 'போ; நான் உன்னை வெகு தொலைவில் புறஜாதிகளிடம் அனுப்புவேன்.

"பவுல் இதைச் சொல்லும்வரை கூட்டத்தினர் அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். பின்னர் அவர்கள் உரத்த குரலில், "அவனை பூமியிலிருந்து அகற்று! அவன் வாழத் தகுதியற்றவன்!" என்று கூக்குரலிட்டு, தங்கள் மேலங்கிகளைக் கழற்றி, காற்றில் புழுதியை வீசியபோது, சேனாதிபதி பவுலை அரண்மனைக்குள் அழைத்துச் செல்லும்படி கட்டளையிட்டார். ஜனங்கள் அவனை ஏன் இப்படிச் கத்துகிறார்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள, அவனைக் கசையடி, விசாரித்து, அவனைக் கசையடிக்கும்படி அவனை நீட்டியபோது, பவுல் அங்கே நின்றிருந்த நூற்றுவர் தலைவனிடம், ரோமக் குடிமகனைக் கசையடிப்பது உனக்குச் சட்டமா? குற்றவாளியாகக் கூட காணப்படவில்லையா?" (அப்போஸ்தலர் 22:22-25)

"அடுத்த நாள், யூதர்களால் பவுல் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டதற்கான காரணத்தை அந்தத் தளபதி சரியாகக் கண்டுபிடிக்க விரும்பியதால், அவனை விடுவித்து, தலைமைக் குருக்களையும்

fight against them with the sword of my mouth.” (Revelation 2:13, 14, 16)

Thyatira “Nevertheless, I have this against you: You tolerate that woman Jezebel, who calls herself a prophetess. By her teaching she misleads my servants into sexual immorality and the eating of food sacrificed to idols. I have given her time to repent of her immorality, but she is unwilling.” (Revelation 2:20-21)

Practices of the Nicolaitans

Apparently, they were very similar to the *Balaamites* of the OT, they committed acts of immorality (fornication) and ate meat that had been offered to idols [probably in worship to them]. In Rev. 2:14-15 the Lord makes this connection plain: “You have there some who hold the teaching of Balaam, who kept teaching Balak to put a stumbling block before the sons of Israel, to eat things sacrificed to idols [as worship], and to commit acts of immorality. You also have some who *in the same way* hold the teaching of the Nicolaitans.” <http://www.zianet.com/maxey/reflx73.htm>

Teaching of the Nicolaitans (Revelation 2:15)

Apparently, this differed little in principle from the teaching of Balaam, though seemingly presented by a different heretical group. Some would connect the Nicolaitans with Balaamites because of similar etymology of the Greek name Nicolaus and the Semitic name Balaam. That seems fanciful, however, since the two seem to be differentiated in vs. 14-15. thebiblewayonline.com/revelation, by Cecil N. Wright

Teaching of Balaam (2:14)

The ancient prophet Balaam advised the pagan king Balak how he could cause God to curse the Israelites, of who Balak was afraid but whom Balaam was unable to curse for him. Reference is made to such by Moses in Numbers 31:15-16,

சன்ஹெட்ரின் அனைவரையும் ஒன்றுகூடும்படி கட்டளையிட்டான். பின்பு பவுலை அழைத்து வந்து அவர்கள் முன் நிறுத்தினார். பவுல் சன்ஹெட்ரினை நேராகப் பார்த்து, “என் சகோதரர்களே, நான் இன்றுவரை நல்ல மனசாட்சியுடன் கடவுளுக்கு என் கடமையை நிறைவேற்றி வருகிறேன்” என்றார். அப்பொழுது பிரதான ஆசாரியரான அன்னியா பவுலின் வாயில் அடிக்கும்படி அருகில் நின்றவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார். (அப்போஸ்தலர் 22:30-23:2)

“மறுநாள் காலையில் யூதர்கள் சதி செய்து, பவுலைக் கொல்லும் வரை உண்ணவோ குடிக்கவோ மாட்டோம் என்று சத்தியம் செய்தார்கள். இந்த சதியில் நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட ஆண்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். அவர்கள் பிரதான ஆசாரியர்களிடமும் பெரியவர்களிடமும் சென்று, ‘நாங்கள் பவுலைக் கொல்லும் வரை எதையும் சாப்பிடமாட்டோம் என்று உறுதியான சத்தியம் செய்தோம். இப்போது, நீங்களும் சன்ஹெட்ரினும் அவரது வழக்கைப் பற்றி இன்னும் துல்லியமான தகவல் வேண்டும் என்ற சாக்கில் அவரை உங்கள் முன் கொண்டு வருமாறு தளபதியிடம் மனு செய்கிறீர்கள். அவன் இங்கு வருவதற்குள் அவனைக் கொல்லத் தயாராக இருக்கிறோம்.’ (அப்போஸ்தலர் 23:12-15)

பவுலும் பேதுருவும் பொய்யான போதகர்களைப் பற்றி எச்சரிக்கிறார்கள் மற்றும் ஒரு வீழ்ச்சியடைந்தனர்

“கடைசி நாட்களில் பயங்கரமான காலங்கள் இருக்கும். மக்கள் [கிறிஸ்தவர்கள்] தங்களை நேசிப்பவர்களாகவும், பணப்பிரியராகவும், பெருமையடிப்பவர்களாகவும், பெருமையடிப்பவர்களாகவும், துஷ்பிரயோகம் செய்பவர்களாகவும், பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களாகவும், நன்றியற்றவர்களாகவும், பரிசுத்தமற்றவர்களாகவும், அன்பில்லாதவர்களாகவும், மன்னிக்காதவர்களாகவும், அவதூறு

speaking of the occasion described in Chapter 25, as a result of which the Lord sent a plague that caused the death of 24,000 persons. The Jewish historian Josephus, in his Antiquities of the Jews, Book IV, Chapter VI, Sections 6-12, elaborates upon the details as they had come down to his day, which correspond with the summary description given by Christ in his letter to Pergamum. It was a compromise with paganism in worship and morals.
thebiblewayonline.com/revelation, by Cecil N. Wright

The woman Jezebel (Revelation 2:20)
Most manuscripts have "the" woman, but a few have "thy" woman. Some have supposed her to be the wife of the one addressed as the "angel" of the church, since *sou* (thy) is singular. But the consensus of textual scholars favors *ten* (the) as having been the original reading. Here Jezebel is evidently a symbolic name for some prominent woman in the church at Thyatira, somewhat like the wicked wife of King Ahab who was guilty of "whoredom" and "witchcraft" (1 Kings 16:31; 2 Kings 9:22), promoting the worship of Baal and seeking to drive worshippers of God out of Israel. The Jezebel of Thyatira promoted both idolatrous and licentious practices among Christians.
thebiblewayonline.com/ revelation, by Cecil N. Wright

When we examine the Greek and Jew mind later these practices may be more clearly understood.

Sardis "... These are the words of him who holds the seven spirits of God and the seven stars. I know your deeds; you have a reputation of being alive, but you are dead. Wake up! Strengthen what remains and is about to die, for I have not found your deeds complete in the sight of my God." (Revelation 3:1-2)

Philadelphia "... Since you have kept my command to endure patiently, I will

செய்பவர்களாகவும், சுயக்கட்டுப்பாடு இல்லாதவர்களாகவும், மிருகத்தனமானவர்களாகவும், நல்லவர்களை விரும்பாதவர்களாகவும், துரோகிகளாகவும் இருப்பார்கள். , சொறி, கர்வம், கடவுளை நேசிப்பதை விட இன்பத்தை விரும்புவவர்கள்-தெய்வீகத்தின் ஒரு வடிவத்தைக் கொண்டுள்ளனர் [வெளிப்புற தோற்றம் ஆனால் உண்மையானது அல்ல] ஆனால் அதன் சக்தியை மறுப்பது. அவர்களுக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை." (2 தீமோத்தேயு 3:1-5)

பவுல் தீமோத்தேயுவிடம் இவ்வாறு கூறுகிறார்: "வார்த்தையைப் பிரசங்கிக்கவும்; சீசன் மற்றும் வெளியே தயார்; சரியான, கண்டித்து மற்றும் ஊக்கம் — மிகுந்த பொறுமை மற்றும் கவனமாக அறிவுறுத்தல். ஏனென்றால், மனிதர்கள் நியாயமான கோட்பாட்டைக் கடைப்பிடிக்காத காலம் வரும். மாறாக, அவர்களின் சொந்த விருப்பங்களுக்கு ஏற்ப, அவர்கள் தங்கள் காதுகள் கேட்க விரும்புவதைச் சொல்ல ஏராளமான ஆசிரியர்களை அவர்கள் சுற்றி வருவார்கள். அவர்கள் தங்கள் காதுகளை சத்தியத்திலிருந்து விலக்கி, கட்டுக்கதைகளுக்கு [மனிதனால் வகுக்கப்பட்டவைகளுக்குத் திரும்புவார்கள்; அதாவது, கடவுளிடமிருந்து அல்ல]." (2 தீமோத்தேயு 4:2-4)

"உங்களில் [கிறிஸ்தவர்களில்] கள்ளப் போதகர்கள் இருப்பது போல, மக்களிடையே [இஸ்ரவேலர்] கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளும் [ஆசிரியர்கள்] இருந்தனர். அவர்கள் இரகசியமாக அழிவுகரமான மதங்களுக்கு எதிரான கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்துவார்கள், தங்களை வாங்கிய இறையாண்மையுள்ள இறைவனை கூட மறுப்பார்கள் - விரைவான அழிவை தங்களுக்குள் கொண்டு வருவார்கள். அநேகர் அவர்களுடைய வெட்கக்கேடான வழிகளைப் பின்பற்றி, சத்தியத்தின் வழியை இழிவுபடுத்துவார்கள். அவர்களின் பேராசையில் இந்த ஆசிரியர்கள் தாங்கள் உருவாக்கிய கதைகளால் உங்களை சுரண்டுவார்கள். அவர்களின் கண்டனம் நீண்ட

also keep you from the hour of trial that is going to come upon the whole world to test those who live on the earth.” (Revelation 3: 10)

Laodicea “... I know your deeds, that you are neither cold nor hot. I wish you were either one or the other! So, because you are lukewarm- neither hot nor cold- I am about to spit you out of my mouth.” ... “So be earnest, and repent. Here I am! I stand at the door and knock. If anyone hears my voice and opens the door, I will come in and eat with him, and he with me.” (Revelation 3: 15-16; 19-20)

The condition of the Asia Minor churches clearly shows not only individual Christians but entire congregations can stray away, **forsake Christ**, His teachings and His saving Grace. If they do not repent and return to Him, they will be lost; i.e., have their lampstand removed.

Note: Faithful Christians still assembling in the midst of persecution.

Trajan Persecution AD 108

In the third persecution Pliny the Second, a man learned and famous, seeing the lamentable slaughter of Christians, and moved therewith to pity, wrote to Trajan, certifying him that there were many thousands of them daily put to death, of which none did anything contrary to the Roman laws worthy of persecution. "The whole account they gave of their crime or error (whichever it is to be called) amounted only to this - that they were accustomed on a stated day to meet before daylight, and to repeat together a set form of prayer to Christ as a God, and to bind themselves by an obligation- not indeed to commit wickedness; but, on the contrary- never to commit theft, robbery, or adultery, never to falsify their word, never to defraud any man: after which it was their custom to separate, and reassemble to partake in common of a harmless meal."

Timeline of the Church Christ established

காலமாக அவர்கள் மீது தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறது, அவர்களின் அழிவு தூங்கவில்லை. (2 பேதுரு 2:1-3)

நீரோ பர்ன்ஸ் ரோம் கிபி 67

ரோமின் ஆறாவது பேரரசரான நீரோவின் கீழ், திருச்சபையின் முதல் ரோமானிய துன்புறுத்தல் 67 ஆம் ஆண்டில் நடந்தது. இந்த மன்னன் ஐந்து ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தான், தனக்குச் சகிக்கக் கூடிய நன்மதிப்பைக் கொடுத்தான், ஆனால் பின்னர் மிகக் கொடூரமான காட்டுமிராண்டித்தனமான கோபத்திற்கு வழிவகுத்தான். மற்ற கொடூரமான விருப்பங்களுக்கு மத்தியில், ரோம் நகரத்தை தீ வைத்து எரிக்க வேண்டும் என்று அவர் உத்தரவிட்டார், இது அவரது அதிகாரிகள், காவலர்கள் மற்றும் ஊழியர்களால் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஏகாதிபத்திய நகரம் தீப்பிழம்பில் இருந்தபோது, அவர் மக்கேனாஸ் கோபுரத்திற்குச் சென்று, தனது வீணையை வாசித்தார், டிராய் எரியும் பாடலைப் பாடி, 'அவரது மரணத்திற்கு முன் எல்லாவற்றையும் அழிக்க விரும்பினார்' என்று வெளிப்படையாக அறிவித்தார். சர்க்கஸ் என்று அழைக்கப்படும் உன்னத குவியல் தவிர, பல அரண்மனைகள் மற்றும் வீடுகள் நுகரப்பட்டன; jesus-is-savior.com/Books, Tracts & Preaching/Printed Books/FBOM/fbom-chap_02.htm [ஃபாக்ஸின் தியாகிகள் புத்தகத்திலிருந்து, அத்தியாயம் 2]

நீரோவின் விமர்சகரான டாசிடஸ் எழுதினார், “எந்தவொரு மனித முயற்சியாலும், எந்த ஒரு சமஸ்தானப் பிரமாண்டத்தாலும் அல்லது தெய்வங்களுக்கான காணிக்கைகளாலும், நீரோ எப்படியோ நெருப்புக்கு உத்தரவிட்டார் என்ற இழிவான வதந்தியை மறைத்துவிட முடியாது. எனவே, அந்த வதந்தியை ஒழிப்பதற்காக, நீரோ பொய்யாக குற்றம் சாட்டினார் மற்றும் அவர்களின் அருவருப்புகளுக்கு இழிவான கிறிஸ்தவர்கள் என்று அழைக்கப்பட்ட மக்களை மிக நேர்த்தியான தண்டனைகளுடன் நிறைவேற்றினார். கிறிஸ்து என்ற பெயரைத் தோற்றுவித்தவர், திபெரியஸின் ஆட்சியின் போது, வழக்குரைஞர் பொன்டியஸ் பிலாட்டால்

- Christ conferred the kingdom to His apostles
- Three thousand added to them on Pentecost - 33 AD
- Stephen martyred and Jewish persecution began – 35? AD
- Paul sent to Rome as a prisoner
- Rome burned and Roman persecution began - 64 AD
- Paul's death - 64 -65 AD
- Temple in Jerusalem destroyed - 70 AD
- John imprisoned on Patmos for cause of Christ
- John's death – around 100 AD

The apostolic age ended with Christ's message of redemption having been spread throughout the Roman Empire. A new era is beginning.

Early Christianity

During the second century [100-200 AD], Christianity spread further into the Latin-speaking western part of the Roman Empire. Notable leaders and writers of this time include Polycarp of Smyrna, Ignatius of Antioch,^[4] Clement of Rome, Justin Martyr and Irenaeus of Lyon ^[4].

During the third century [200-300 AD], Christianity further increased in numbers (Robin Lane Fox suggests that Christians composed about 2% of the Empire by 250^[4]). Teachers of this period, including Origen in Alexandria and Tertullian in North Africa, expressed in their writings doctrines such as that of The Trinity. Anthony the Great and others established Christian monasticism [pertaining to monasteries] and Gregory the Illuminator was responsible for Armenia becoming the first officially Christian country. Following the conversion of Constantine the Great (just prior to the Battle of the Milvian Bridge in 312), the Roman Empire tolerated Christianity with the Edict of Milan in 313, leading later to the adoption of Christianity as the state religion [The Roman not the Roman Catholic Church] by law not by conversion in 380 by Theodosius I and the rise of Christendom in the

ஒரு குற்றவாளியாக தூக்கிலிடப்பட்டார்; மற்றும் ஒடுக்கப்பட்டாலும், இந்த அழிவுகரமான மூடநம்பிக்கை மீண்டும் வெடித்தது, இந்த தீமையின் பிறப்பிடமாக இருந்த யூதேயா வழியாக மட்டுமல்ல, ரோம் நகரம் வழியாகவும், பயங்கரமான மற்றும் வெட்கக்கேடான வெள்ளம் அனைத்தும் ஒன்றாக சேர்ந்து கொண்டாடப்படுகிறது. எனவே, முதலில் தங்கள் நம்பிக்கையை ஒப்புக்கொண்டவர்கள் கைப்பற்றப்பட்டனர், பின்னர், அவர்கள் வழங்கிய தகவல்களைப் பயன்படுத்தி, நகரை எரித்த குற்றத்திற்காக அல்ல, மாறாக மனித இனத்தின் மீதான வெறுப்பிற்காக, ஏராளமான மக்கள் தண்டிக்கப்பட்டனர். மேலும் அழிந்து அவை கூடுதலாக விளையாட்டுகளாக ஆக்கப்பட்டன: அவை விலங்குகளின் தோலை ஒட்டிக்கொண்டு நாய்களால் கொல்லப்பட்டன, அல்லது சிலுவைகளில் அறையப்பட்டு அல்லது எரியூட்டப்பட்டன, பகல் மறைந்தவுடன், அவை இரவுநேர விளக்குகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. நீரோ தனது சொந்த தோட்டங்களை இந்தக் காட்சிக்காகக் கொடுத்தார் மற்றும் ஒரு சர்க்கஸ் விளையாட்டை நடத்தினார், ஒரு தேரோட்டியின் பழக்கம் ப்ளெப்களுடன் கலந்து அல்லது ரேஸ்கோர்ஸில் ஓடுகிறது. அவர்கள் தெளிவாகக் குற்றவாளிகளாகவும், குற்றத்தின் விளைவுகளுக்கு மிகச் சமீபத்திய உதாரணமாக ஆக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருந்தபோதிலும், மக்கள் இந்த பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மீது பரிதாபப்படத் தொடங்கினர், ஏனென்றால் அவர்கள் பொது நலனுக்காக அல்ல, ஆனால் ஒரு மனிதனின் கடுமையான தன்மையின் காரணமாக. ஆனால் மனித இனத்தின் மீதான வெறுப்புக்காக. மேலும் அழிந்து அவை கூடுதலாக விளையாட்டுகளாக ஆக்கப்பட்டன: அவை விலங்குகளின் தோலை ஒட்டிக்கொண்டு நாய்களால் கொல்லப்பட்டன, அல்லது சிலுவைகளில் அறையப்பட்டு அல்லது தீப்பிடித்து, பகல் மறைந்தவுடன், அவை இரவுநேர விளக்குகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. இந்த காட்சிக்காக நீரோ தனது சொந்த தோட்டங்களை கொடுத்தார் மற்றும் ஒரு சர்க்கஸ் விளையாட்டை நடத்தினார், ஒரு தேர் பந்தயத்தில் கலந்து

Byzantine empire.
en.wikipedia.org/wiki/Early_Christianity

For 280 years Christianity was banned by the Roman Empire. It also conducted ten persecutions yet, during this time it continued to grow.

Diocletian A.D. 302

The Diocletianic Persecution of 303 - 311 was the last and most severe persecution of Christians in the Roman Empire. Also known as the "Great Persecution," a key early event was the issuing in 303 of a series of edicts by Emperor Diocletian and his colleagues Maximian, Galerius, and Constantius [Constantine's father]. These edicts rescinded Christians' legal rights and demanded their compliance with pagan rituals. Later edicts targeted the clergy and demanded universal participation in sacrificial rituals, ordering all inhabitants to perform pagan sacrifices. The persecution varied in intensity and duration across the empire.

en.wikipedia.org/wiki/Diocletian_Persecution

Diocletian's edicts ordered the destruction of Christian scriptures and places of worship across the Empire, and prohibited Christians from assembling for worship. Later any known Christian was most cruelly put to death. Shortly after the death of Diocletian the persecution by the Roman Empire against Christians ended when after his "conversion" the Roman Emperor Constantine "legalized" Christianity at the Edict of Milan in AD 313.

Later, in AD 325, Constantine called together the Council of Nicea, in an attempt to unify the empire by a state religion. Constantine envisioned Christianity as a state religion that could unite the Roman Empire, which at that time was beginning to fragment and divide. Constantine refused to fully embrace the Christian faith and continued many of his pagan beliefs and practices, so the church that Constantine promoted was a mixture of Christianity and Roman paganism. "He (Constantine) kept

கொண்டு அல்லது பந்தய மைதானத்தில் ஓட்டும் பழக்கம். அவர்கள் தெளிவாகக் குற்றவாளிகளாகவும், குற்றத்தின் விளைவுகளுக்கு மிகச் சமீபத்திய எடுத்துக்காட்டுகளாகவும் ஆக்கப்படுவதற்கு தகுதியுடையவர்களாக இருந்தபோதிலும், மக்கள் இந்த நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மீது பரிதாபப்படத் தொடங்கினர், ஏனென்றால் அவர்கள் பொது நலனுக்காக அல்ல, ஆனால் ஒரு மனிதனின் கடுமையான தன்மையின் காரணமாக. ஆனால் மனித இனத்தின் மீதான வெறுப்புக்காக. மேலும் அழிந்து அவை கூடுதலாக விளையாட்டுகளாக ஆக்கப்பட்டன: அவை விலங்குகளின் தோலை ஒட்டிக்கொண்டு நாய்களால் கொல்லப்பட்டன, அல்லது சிலுவைகளில் அறையப்பட்டு அல்லது எரியூட்டப்பட்டன, பகல் மறைந்தவுடன், அவை இரவுநேர விளக்குகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. நீரோ தனது சொந்த தோட்டங்களை இந்தக் காட்சிக்காகக் கொடுத்தார் மற்றும் ஒரு சர்க்கஸ் விளையாட்டை நடத்தினார், ஒரு தேரோட்டியின் பழக்கம் ப்ளெப்களுடன் கலந்து அல்லது ரேஸ்-கோர்ஸில் ஓடுகிறது. அவர்கள் தெளிவாகக் குற்றவாளிகளாகவும், குற்றத்தின் விளைவுகளுக்கு மிகச் சமீபத்திய உதாரணமாக ஆக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருந்தபோதிலும், மக்கள் இந்த பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மீது பரிதாபப்படத் தொடங்கினர், ஏனென்றால்

his position as chief priest of the pagan state religion.”

The Eternal Kingdom, F.W. Mattox, p. 127

While this may have seemed to be a positive development for the teaching of Christ's message of reconciliation and redemption, the results were anything but positive. It immediately achieved expansive influence at all levels of the imperial government.

Constantine found that with the Roman Empire being so vast, expansive, and diverse – not everyone would agree to forsake their religious beliefs and instead embrace Christianity. So, Constantine allowed, and even promoted, the “Christianization” of pagan beliefs. Completely pagan and utterly unbiblical beliefs were given new “Christian” identities while being mixed with the altered church's teachings and practices. Some clear examples of this are as follows:

(1) Henotheism or multiple gods

Most Roman emperors (and citizens) were henotheists. A henotheist is one who believes in the existence of many gods, but focuses primary on one particular god, or considers one particular god supreme over the other gods. For example, the Roman god Jupiter was supreme over the Roman pantheon of gods; e.g., a god of love, a god of peace, a god of war, a god of strength, a god of wisdom, etc. These Roman gods were replaced with saints who were in charge or over each of these, and many other categories and the Roman god specific to the city was replaced with a “patron saint” for the city.

(2) Mother Goddess

The Cult of Isis, an Egyptian mother-goddess religion, was absorbed into Christianity by replacing Isis with Mary. Many of the titles that were used for Isis, such as “Queen of Heaven,” “Mother of God,” and “*theotokos*” (God-bearer) were attached to Mary. Mary was given an exalted role in the Christian faith, far beyond what the Bible ascribes to her, in order to attract Isis worshippers to a faith they would not otherwise embrace.

அவர்கள் பொது நலனுக்காக அல்ல, ஆனால் ஒரு மனிதனின் கடுமையான தன்மையின் காரணமாக. அல்லது அவை சிலுவைகளில் அறையப்பட்டு அல்லது எரியூட்டப்பட்டன, மேலும், பகல் மறைந்தவுடன், அவை இரவுநேர விளக்குகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. நீரோ தனது சொந்த தோட்டங்களை இந்தக் காட்சிக்காகக் கொடுத்தார் மற்றும் ஒரு சர்க்கஸ் விளையாட்டை நடத்தினார், ஒரு தேரோட்டியின் பழக்கம் ப்ளெப்களுடன் கலந்து அல்லது ரேஸ்-கோர்ஸில் ஓடுகிறது. அவர்கள் தெளிவாகக் குற்றவாளிகளாகவும், குற்றத்தின் விளைவுகளுக்கு மிகச் சமீபத்திய உதாரணமாக ஆக்கப்பட்டவர்களாகவும் இருந்தபோதிலும், மக்கள் இந்த பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மீது பரிதாபப்படத் தொடங்கினர், ஏனென்றால் அவர்கள் பொது நலனுக்காக அல்ல, ஆனால் ஒரு மனிதனின் கடுமையான தன்மையின் காரணமாக.

wsu.edu/wldciv/world_civ_reader/world_civ_reader_1/tacitus [ரிச்சர்ட் ஹூக்கர் மொழிபெயர்த்தார்]

கோவில் அழிக்கப்பட்டது

கிபி 70 இல், பின்னர் பேரரசரான டைட்டஸ் மற்றும் ரோமானிய படையணி ஜெருசலேமைச் சுற்றி முற்றுகைச் சுவரைக் கட்டியது. ஆனால் வெறியர்கள் காத்திருக்கவில்லை, ஆனால் ரோமானிய படையணி பின்வாங்கும்படி தாக்கினர். மத்தேயு 24ல் பதிவு செய்யப்பட்ட இயேசுவின் கூற்றுகளை நினைவுகூர்ந்த கிறிஸ்தவர்கள் மலைகளுக்குத் தப்பிச் சென்றனர். கோவில் அழிக்கப்பட்டது மற்றும் யூத வழிபாட்டின் ஒரு பகுதியாக விலங்குகளை பலியிடுவது நிறுத்தப்பட்டது. சி. 135 யூதர்கள் தடை

செய்யப்பட்டனர் [மறுபெயரிடப்பட்டது](#) பிறகு நகரம் [பார் கோக்பா கிளர்ச்சி](#). இந்த நேரத்தைத் தொடர்ந்து, ஆரம்பத்தில் [தேவாலய வரலாற்றாசிரியர்](#) [சிசேரியாவின் யூசிபியஸ்](#) தேவாலயத்தின் இனரீதியாக யூத தலைமைத்துவத்தை பதிவு செய்கிறது [ஏருசலேம்](#) (அதாவது "இன் [விருத்தசேதனம்](#)") புறஜாதி தலைமையால் மாற்றப்பட்டது. ^[3] பெரும்பாலான கிறிஸ்தவ மக்கள் நகரத்தை விட்டு வெளியேறினர்.

Many temples to Isis were, in fact, converted into temples dedicated to Mary. The first clear hints of what was to become Catholic Mariology occur in the writings of Origen (185-254), who lived in Alexandria, Egypt, which happened to be the focal point of Isis worship.

(3) Sacrificial Meal

Mithraism was a religion in the Roman Empire in the 1st through 5th centuries AD. It was very popular among the Romans, especially among Roman soldiers, and was possibly the religion of several Roman emperors. While Mithraism was never given “official” status in the Roman Empire, it was the de-facto official religion until Constantine and succeeding Roman emperors replaced Mithraism with Christianity. One of the key features of Mithraism was a sacrificial meal, which involved eating the flesh and drinking the blood of a bull. Mithras, the god of Mithraism, was “present” in the flesh and blood of the bull, and when consumed, granted salvation to those who partook of the sacrificial meal (theophagy, the eating of one’s god). Mithraism also had seven “sacraments,” making the similarities between Mithraism and Roman Catholicism too many to ignore. Constantine and his successors found an easy substitute for the sacrificial meal of Mithraism in concept of the Lord’s Supper / Christian Communion. Sadly, some early Christians had already begun to attach mysticism to the Lord’s Supper, rejecting the Biblical concept of a simple and worshipful remembrance of Christ’s death and shed blood. The Romanization of the Lord’s Supper made the transition to a sacrificial consumption of Jesus Christ [transubstantiation], now known as the Catholic Mass / Eucharist, complete.

(4) Supreme Religious Leader

The supremacy of the Roman bishop was created with the support of the Roman emperors. With the city of Rome being the center of government for the Roman Empire, and with the Roman emperors living in Rome, the city of Rome rose to prominence in all facets of life. Constantine, and his

யோவான் மூலம் கிறிஸ்து ஆசியா மைனரில் உள்ள சபைகளை எச்சரிக்கிறார்

துன்புறுத்தல் வருகிறது, சிலர் இறந்துவிடுவார்கள், மற்றவர்கள் வீழ்வார்கள். "இயேசுவை மறுதலிப்பவர்கள் கிறிஸ்து, தேவனுடைய குமாரன், அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர்) வருகிறார், இப்போதும் கூட பல அந்திக்கிறிஸ்துகள் வந்திருக்கிறார்கள்....அப்படிப்பட்ட மனிதன்தான் அந்திக்கிறிஸ்து - அவன் பிதாவையும் குமாரனையும் மறுக்கிறான்." (1 யோவான் 2:18, 22)

எபேசஸ்“...இருப்பினும் நான் உங்களுக்கு எதிராக இதை வைத்திருக்கிறேன்: உங்கள் முதல் காதலை நீங்கள் கைவிட்டுவிட்டீர்கள். நீங்கள் எந்த உயரத்திலிருந்து விழுந்தீர்கள் என்பதை நினைவில் கொள்க! மனந்திரும்பி [ஒருவரின் வழிகளை மாற்றி] முதலில் நீங்கள் செய்த காரியங்களைச் செய்யுங்கள். நீங்கள் மனந்திரும்பாவிட்டால், நான் உங்களிடம் வந்து உங்கள் விளக்குத்தண்டை அதன் இடத்திலிருந்து அகற்றுவேன். ஆனால் இது உங்களுக்கு சாதகமாக உள்ளது: நிக்கோலாய்டன்களின் பழக்கவழக்கங்களை நீங்கள் வெறுக்கிறீர்கள், நானும் அதை வெறுக்கிறேன். (வெளிப்படுத்துதல் 2:4-5)

ஸ்மிர்னா“... நீங்கள் என்ன கஷ்டப்படப் போகிறீர்கள் என்று பயப்படாதீர்கள். நான் உன்னிடம் சொல்கிறேன்; உங்களைச் சோதிக்க பிசாசு உங்களில் சிலரைச் சிறைச்சாலையில் வைப்பான், பத்து நாட்களுக்கு நீங்கள் துன்புறுத்தப்படுவீர்கள். மரணபரியந்தமும் உண்மையாக இருங்கள், வாழ்வின் கிரீடத்தை நான் உனக்குத் தருவேன். (வெளிப்படுத்துதல் 2:10)

பெர்கமம்"நீங்கள் எங்கு வாழ்கிறீர்கள் - சாத்தானின் சிம்மாசனம் எங்கே இருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனாலும் நீங்கள் என் பெயருக்கு உண்மையாக இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் என் மீது வைத்திருந்த நம்பிக்கையை கைவிடவில்லை. ... இருப்பினும், உங்களுக்கு

successors, gave their support to the bishop of Rome as the supreme ruler of his state church believing it is best for the unity of the Roman Empire that the government and state religion be centered in the same location. While most other bishops [including the Bishop of Constantinople] and Christians resisted the idea of the Roman bishop being supreme, the Roman bishop eventually rose to supremacy, due to the power and influence of the Roman emperors. When the Roman Empire collapsed, the Roman Bishop took on the title that had previously belonged to the Roman emperor Constantine – Pontifex Maximus, [meaning high priest –but originally was the highest office in the polytheistic ancient Roman religion {during the time before Christ}].
ccl.org/s/schaff/history/3_ch01.htm

Many more examples could be given. These four should suffice in demonstrating the true origin of the Catholic Church. Of course, the Roman Catholic Church denies the pagan origin of its beliefs and practices. The Catholic Church disguises its pagan beliefs under layers of complicated theology. The Catholic Church excuses and denies its pagan origin beneath the mask of “church tradition.” Recognizing that many of its beliefs and practices are utterly foreign to Scripture, the Catholic Church is forced to deny the authority and sufficiency of Scripture.

The origin of the Catholic Church is the tragic compromise of Christianity with the pagan religions that surrounded it. Instead of proclaiming the Gospel and converting the pagans, the state Church just “Christianized” the pagan religions, and “paganized” Christianity. By blurring the differences and erasing the distinctions, yes, the Catholic Church made itself attractive to the people of the Roman Empire, becoming the supreme religion in the Roman world for centuries. Therefore, Paul’s and Peter’s warnings and prophecies came true in the most dominant and altered form of Christianity.
 GotQuestions.org

எதிராக எனக்கு சில விஷயங்கள் உள்ளன: பிலேயாமின் போதனைகளைப் பற்றிக் கொண்டவர்கள் [அவர்களின் சபையில் 'கிறிஸ்தவர்கள்'] உங்களிடம் உள்ளனர். ... அவ்வாறே, நிக்கோலாய்டுகளின் போதனையை கடைப்பிடிப்பவர்களும் உங்களிடம் உள்ளனர். எனவே மனந்திரும்புங்கள்! இல்லையெனில், நான் விரைவில் உன்னிடம் வந்து, என் வாயின் வாளால் அவர்களுடன் போரிடுவேன். (வெளிப்படுத்துதல் 2:13, 14, 16)

தியதிரா "இருப்பினும், நான் உங்களுக்கு எதிராக இதை வைத்திருக்கிறேன்: தன்னை தீர்க்கதரிசி என்று அழைக்கும் அந்த பெண் யேசுபேலை நீங்கள் பொறுத்துக்கொள்கிறீர்கள். அவளுடைய போதனையின் மூலம் அவள் என் ஊழியர்களை பாலியல் ஒழுக்கக்கேட்டிலும், சிலைகளுக்குப் பலியிடப்பட்ட உணவை உண்பதிலும் தவறாக வழிநடத்துகிறாள். அவளுடைய ஒழுக்கக்கேட்டைக் குறித்து வருந்துவதற்கு நான் அவளுக்கு நேரம் கொடுத்தேன், ஆனால் அவள் விரும்பவில்லை. (வெளிப்படுத்துதல் 2:20-21)

நிக்கோலாய்டன்களின் நடைமுறைகள் வெளிப்படையாக, அவர்கள் OT இன் பாலாமியர்களுடன் மிகவும் ஒத்தவர்களாக இருந்தனர், அவர்கள் ஒழுக்கக்கேடான செயல்களை (வேசித்தனம்) செய்தார்கள் மற்றும் சிலைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட இறைச்சியை [அநேகமாக அவர்களுக்கு வழிபடுவதற்காக] சாப்பிட்டார்கள். வெளிப்படுத்தல். 2:14-15ல் கர்த்தர் இந்த தொடர்பைத் தெளிவாக்குகிறார்: "பிலேயாமின் போதனையைக் கடைப்பிடிப்பவர்கள் சிலர் இருக்கிறார்கள், அவர் இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு முன்பாக முட்டுக்கட்டை போடவும், விக்கிரகங்களுக்குப் பலியிடப்பட்டதை உண்ணவும் பாலாக்கிற்கு தொடர்ந்து கற்பித்தார். வழிபாடு], மற்றும் ஒழுக்கக்கேடான செயல்களைச் செய்தல்,

As Bible believing Christians separated themselves from the Church of Rome, which they saw as apostate, they represented a formidable potential threat to the official new imperial religion. Persecution in varying degrees of severity was instituted over the centuries following.

Following the Early Christian Era, a new and ominous era began. The Middle Age, as the term implies, is the period which intervenes between ancient and modern times, and connects them, by continuing the one, and preparing for the other. It forms the transition from the Graeco-Roman civilization to the Romano-Germanic, civilization, which gradually arose out of the intervening chaos of barbarism.

Politically, the middle age dates from the great migration of nations and the downfall of the Western Roman Empire in the fifth century [Rome fell in 476 from Germanic invasions]; but for ecclesiastical history it begins with Gregory the Great, the last of the fathers and the first of the popes, at the close of the sixth century.

ccl.org/s/schaff/history/4_ch01.htm

Gregory the Great served just before and after 600 A.D. (590-604). Gregory may be considered the first pope. ... as he was the first to be 1) a Bishop of Rome, 2) a Metropolitan (over Roman territory) and 3) a Patriarch (of Italy, for all the West).

Ankerberg Theological Research Institute Page 5
ankerberg.com/Articles/_PDFArchives/roman-catholicism/RC3W1104.pdf

Before examining some of beliefs and teachings of these “early church leaders” with their very limited resources but searching to know the will of God, we should benefit from an examination of the different perspective about man and God (or gods) of the Hebrew and Hellenistic (non-Jew or Gentile) peoples.

The Hellenists, Greek thinking, world had many gods.

அதே வழியில் நிக்கோலாய்டன்களின் போதனைகளைப் பின்பற்றும் சிலர் உங்களிடம்

உள்ளனர் <http://www.zianet.com/maxey/reflx73.htm>

நிக்கோலாய்டன்களின் போதனை (வெளிப்படுத்துதல் 2:15)

வெளிப்படையாக, இது பிலேயாமின் போதனையிலிருந்து கொள்கையளவில் சிறிதளவு வேறுபட்டது, இருப்பினும் ஒரு வித்தியாசமான மதவெறி குழுவால் முன்வைக்கப்பட்டது. கிரேக்கப் பெயரான நிக்கோலஸ் மற்றும் செமிடிக் பெயரான பாலாமின் ஒத்த சொற்பிறப்பியல் காரணமாக சிலர் நிக்கோலாய்டன்களை பாலாமைட்களுடன் இணைப்பார்கள். இருப்பினும், 14-15க்கு எதிராக இருவரும் வேறுபடுத்தப்பட்டதாகத் தோன்றுவதால், இது கற்பனையானது போல் தெரிகிறது. thebiblewayonline.com/revelation, by Cecil N. Wright

பிலேயாமின் போதனை (2:14)

பழங்கால தீர்க்கதரிசியான பிலேயாம் புறமத ராஜாவான பாலாக்கிற்கு, இஸ்ரவேலர்களை கடவுள் எப்படி சபிக்க முடியும் என்று அறிவுறுத்தினார், பாலாக் பயந்தார், ஆனால் பிலேயாம் அவருக்காக சபிக்க முடியவில்லை. எண்கள் 31:15-16ல் மோசேயால் இத்தகைய குறிப்புகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன, அத்தியாயம் 25 இல் விவரிக்கப்பட்டுள்ள சந்தர்ப்பத்தைப் பற்றி பேசுகிறது, இதன் விளைவாக 24,000 நபர்களின் மரணத்தை ஏற்படுத்திய ஒரு பிளேக்கை இறைவன் அனுப்பினார். யூத வரலாற்றாசிரியர் ஜோசிஃபஸ், தனது யூதர்களின் பழங்காலங்கள், புத்தகம் IV, அத்தியாயம் VI, பிரிவுகள் 6-12 இல், அவர் தனது நாள் வரை வந்த விவரங்களை விரிவாகக் கூறுகிறார், இது கிறிஸ்து பெர்கமுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் கொடுத்த சுருக்கமான விளக்கத்துடன் ஒத்துப்போகிறது. . இது வழிபாடு மற்றும் அறநெறிகளில் புறமதத்துடனான ஒரு சமரசம். thebiblewayonline.com/revelation, by Cecil N. Wright

1. There was a god for almost everything - war, love, fertility rain; etc.
2. The images of their gods and goddess were like men and women.
3. They had man's characteristics i.e., love, hate, fits of rage and the extraction of revenge and were inconsistent, moody, and
4. Their gods offered no guidelines or rules for moral or ethical conduct.

The Hellenists compartmentalized man into two parts, a soul and a body. In this dual system the soul was not concerned with the body and the body had nothing to do with the soul. In other words, man's actions and his thoughts, intellect, were unrelated. Therefore, actions done in the body had nothing to do with his salvation. It was what he knew and thought that determined salvation; hence knowledge or Gnosticism.⁴ The opposite was true of the Hebrew people where the where the body and soul were bound together where the actions of the body affected the future of the soul. Perhaps understanding the difference in thinking between Greek and Jew will assist in understanding Paul's letters.

The Hellenists Gnostics taught that the psyche, or soul, was holy whereas the body, or flesh, was inherently evil. To the Gnostics salvation was not of faith or works, as they were evil, but knowledge or Logos (ultimate knowledge) which had no interest in the body which was all evil.

Since the flesh or body was evil or worldly, without any rule of morality and without any bearing on eternity or salvation, situation ethics was the norm. Any and all types of indulgences were acceptable, marriage was held in contempt. Prostitution and homosexuality were accepted without questions, in fact openly practiced in the temples of their gods.

But worship was at the heart of the Greek culture. Colosseums were built for the multitudes to gather [to go to worship] to idolize and revere their gods in an attempt to garner favor from them. [I give this to you so

பெண் யேசுபேல் (வெளிப்படுத்துதல் 2:20) பெரும்பாலான கையெழுத்துப் பிரதிகளில் "பெண்" உள்ளது, ஆனால் சிலவற்றில் "உன்" பெண் உள்ளது. செள (உன்) என்பது ஒருமையில் இருப்பதால், தேவாலயத்தின் "தேவதை" என்று அழைக்கப்படுபவரின் மனைவியாக அவள் இருப்பதாக சிலர் கருதுகின்றனர். ஆனால் உரை அறிஞர்களின் ஒருமித்த கருத்து பத்து (தி) அசல் வாசிப்பாக இருந்தது. இங்கே யேசுபேல் என்பது தியத்தீராவில் உள்ள தேவாலயத்தில் உள்ள சில முக்கியப் பெண்களின் அடையாளப் பெயராகும், இது "வேசித்தனம்" மற்றும் "சூனியம்" (1 கிங்ஸ் 16:31; 2 கிங்ஸ் 9:22) ஆகியவற்றில் குற்றவாளியான ஆகாபின் பொல்லாத மனைவியைப் போன்றது. பாகாலின் வழிபாட்டை ஊக்குவித்து, கடவுளை வணங்குபவர்களை இஸ்ரவேலிலிருந்து விரட்ட முற்படுகிறது. தியத்தீராவின் யேசுபேல் கிறிஸ்தவர்களிடையே உருவ வழிபாடு மற்றும் அவதூறான பழக்கவழக்கங்களை ஊக்குவித்தார். thebiblewayonline.com/ revelation, by Cecil N. Wright

கிரேக்க மற்றும் யூத மனதை நாம் பின்னர் ஆராயும்போது இந்த நடைமுறைகள் இன்னும் தெளிவாக புரிந்து கொள்ளப்படலாம்.

சர்டிஸ் "... கடவுளின் ஏழு ஆவிகளையும் ஏழு நட்சத்திரங்களையும் வைத்திருப்பவரின் வார்த்தைகள் இவை. உன் செயல்களை நான் அறிவேன்; நீங்கள் உயிருடன் இருப்பீர்கள், ஆனால் நீங்கள் இறந்துவிட்டீர்கள். எழுந்திரு! எஞ்சியிருப்பதையும் இறக்கப்போகிறதையும் பலப்படுத்துங்கள், ஏனென்றால் உங்கள் செயல்களை என் கடவுளின் பார்வையில் நான் காணவில்லை. (வெளிப்படுத்துதல் 3:1-2)

⁴ Refer to thebiblewayonline.com - Gnosticism

you will give to me – *quid pro quo*] Singing, playing and nude dancing to the gods was worship and it unified the people. With regard to the Greek concept of soul, worship, salvation or eternity were a state of the mind with knowledge and intellect being important.⁵ Good works were unnecessary as whatever occurred with the body was irrelevant. This concept even exists today when people gather on Sunday to worship ignoring their actions of the past week.

This Greek dual concept of soul and body was foreign to the Jews who looked upon man as a whole where the body and soul were bound together. Their [Jew and Christian followers of Jehovah God] worship, when they had not departed from God, was a continuous act not limited to set times except for special days. Service to God was not seen as secular and worship as religious. They were the same act. Everything was theological to the Jew. **God was not part-time; i.e., not separated between one's job and his religion.**

With this background in the difference in the Greek (Gentile) and Hebrew (Jew) thinking and the fact that many gentiles were turning to Christ and many Jews were returning to Judaism [which could possibly explain the purpose of the book of Hebrews], it should be easier to see how the Greek thinking influenced the writing of the “church fathers.” Adapted from Hebrew mind Vs Greek Mind by Brad Scott wildbranch.org/Gkhebcia/index.html --2-10-2007

Chapter 2

Church Fathers

The following is a closer look at the teachings, practices and interpretations of “church fathers” 100 - 476 AD. Although these men were not inspired of God, as is often clearly evident in their writings, nevertheless they *are* a valuable source of information and insight concerning the history and practices of the early church

பிலடெல்பியா”...

சகித்துக்கொள்ளுங்கள் என்ற என் கட்டளையை நீங்கள் கடைப்பிடித்ததால், பூமியில் வாழ்பவர்களைச் சோதிப்பதற்காக உலகம் முழுவதும் வரவிருக்கும் சோதனையின் நேரத்திலிருந்தும் நான் உங்களைக் காப்பேன்.” (வெளிப்படுத்துதல் 3:10)

லவோதிசியா“...

நீங்கள் குளிர்ச்சியாகவோ அல்லது சூடாகவோ இல்லை என்பதை உங்கள் செயல்களை நான் அறிவேன். நீங்கள் ஒன்று அல்லது மற்றவராக இருக்க விரும்புகிறேன்! எனவே, நீங்கள் வெதுவெதுப்பாக இருப்பதால் - சூடாகவோ அல்லது குளிராகவோ இல்லை - நான் உங்களை என் வாயிலிருந்து துப்பப் போகிறேன். ... “எனவே ஆர்வமாக இரு, மற்றும் மனந்திரும்பு. இதோ நான்! நான் வாசலில் நின்று தட்டுகிறேன். யாரேனும் என் சத்தத்தைக் கேட்டு கதவைத் திறந்தால், நான் உள்ளே வந்து அவனோடும் அவனும் என்னோடும் சாப்பிடுவேன்” என்றார். (வெளிப்படுத்துதல் 3: 15-16; 19-20)

ஆசியா மைனர் தேவாலயங்களின் நிலை, தனிப்பட்ட கிறிஸ்தவர்கள் மட்டுமல்ல, ஒட்டுமொத்த சபைகளும் கிறிஸ்துவையும், அவருடைய போதனைகளையும், அவருடைய இரட்சிப்புக் கருணையையும் விட்டு விலகிச் செல்லலாம் என்பதை தெளிவாகக் காட்டுகிறது. அவர்கள் மனந்திரும்பி அவனிடம் திரும்பாவிட்டால், அவர்கள் தொலைந்து போவார்கள்; அதாவது, அவர்களின் விளக்குத்தண்டை அகற்ற வேண்டும்.

குறிப்பு: விசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் துன்புறுத்தலின் மத்தியில் இன்னும் கூடிவருகிறார்கள்.

பிராஜன் துன்புறுத்தல் கிபி 108

மூன்றாவது துன்புறுத்தலில், பிளினி தி செகண்ட், கற்றறிந்த மற்றும் பிரபலமான ஒரு நபர், கிறிஸ்தவர்களின் துக்ககரமான

⁵ Refer to thebiblewayonline.com - Body, Soul and Spirit

[which may or may not have been according to the teachings of Christ and apostles].

Adapted from www.zianet.com/maxey/reflx73.htm

Apostolic Fathers

The earliest Church Fathers, (within two generations of the Apostles of Christ) include Clement of Rome [Italy],^[2] Ignatius of Antioch [Syria], Polycarp of Smyrna [Asia Minor now Turkey] and Justin Martyr of Samaria. In addition, the Didache and Shepherd of Hermas are usually placed among the writings of the Apostolic Fathers although their authors are unknown.

en.wikipedia.org/wiki/Apostolic_Fathers#Apostolic_Fathers_and_their_work

Clement of Rome (35 – 101)

His epistle, 1 Clement (c 96), was copied and widely read. Clement calls on the Christians of Corinth to maintain harmony and order.^[2] It is the earliest Christian epistle outside the New Testament. [Catholic] Tradition identifies him as the fourth Pope and Bishop of Rome and his epistle assert Rome's apostolic authority over its audience,⁶ the church in Corinth.

Teachings of Clemet of Rome

1 Clement does **not**, as some claim, establish the "orders" of the church. He refers only to elders and deacons, and he does not distinguish between clergy and laity. [His references strongly show that he did not recognize that he was a pope.] He does, however, suggest that seeking power or prestige within the church is wholly inappropriate, and that each person should be how lowly [they or others think] it may be.

peculiarpress.com/ekklesia/archive/Ekklesia70.htm

Ignatius of Antioch

Ignatius of Antioch (also known as Theophorus) (c 35-110)^[3] was a student of the Apostle John. in route to his martyrdom in Rome, Ignatius wrote a series of letters

படுகொலைகளைக் கண்டு, பரிதாபப்பட்டு, ட்ராஜனுக்கு எழுதினார், அவர்களில் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் தினமும் கொல்லப்படுகிறார்கள், அதில் யாரும் எதுவும் செய்யவில்லை என்று சான்றளித்து. துன்புறுத்தலுக்கு தகுதியான ரோமானிய சட்டங்களுக்கு முரணானது. "தங்கள் குற்றம் அல்லது தவறு (எதை அழைக்க வேண்டும்) அவர்கள் கொடுத்த முழு கணக்கும் இதை மட்டுமே குறிக்கிறது - அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் பகலுக்கு முன் சந்திக்கவும், கிறிஸ்துவுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட வடிவ ஜெபத்தை மீண்டும் செய்யவும் பழக்கமாக இருந்தனர். கடவுள், மற்றும் ஒரு கடமை மூலம் தங்களை பிணைத்து - உண்மையில் துன்மார்க்கத்தை செய்ய அல்ல; ஆனால், மாறாக, திருட்டு, கொள்ளை அல்லது விபச்சாரம் செய்யக்கூடாது, ஒருபோதும் தங்கள் வார்த்தையை பொய்யாக்கக்கூடாது, யாரையும் ஏமாற்றக்கூடாது: அதன் பிறகு அது அவர்களின் வழக்கம். தீங்கற்ற உணவின் பொதுவான பங்கைப் பிரிப்பதற்கும், மீண்டும் ஒன்று சேர்ப்பதற்கும்."

சர்ச் கிறிஸ்துவின் காலவரிசை
நிறுவப்பட்டது

- கிறிஸ்து தனது அப்போஸ்தலர்களுக்கு ராஜ்யத்தை வழங்கினார்
- பெந்தெகொஸ்தே நாளில் மூவாயிரம் பேர் சேர்க்கப்பட்டனர் - கி.பி 33
- ஸ்டீபன் தியாகி மற்றும் யூத துன்புறுத்தல் தொடங்கியது - 35? கி.பி
- பவுல் ரோமுக்கு கைதியாக அனுப்பப்பட்டார்
- ரோம் எரிக்கப்பட்டது மற்றும் ரோமானிய துன்புறுத்தல் தொடங்கியது - 64 கி.பி
- பவுலின் மரணம் - 64 -65 கி.பி
- ஜெருசலேம் கோவில் அழிக்கப்பட்டது - 70 கி.பி
- கிறிஸ்துவின் காரணத்திற்காக ஜான் பாட்மோஸில் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்

⁶ Refer to the Hierarchal Authority - page 33.

which have been preserved as an example of the theology of the times. Important topics addressed in these letters include ecclesiology [the study of the church as a thing in itself], the sacraments ⁷ [a visible sign of an invisible reality], the role of bishops, and Biblical Sabbath.^[4] He is the second after Clement to mention Paul's epistles.^[2] [Note neither ecclesiology nor sacraments appear to have any Biblical origin].

en.wikipedia.org/wiki/Ignatius_of_Antioch

There appears to be some evidence that prior to 150 AD there were a plurality of elders in churches. "It is definitely established that during the period from 100 to nearly 150 the church was generally governed by elders and deacons without any distinction between elder or bishop."

The Eternal Kingdom, F.W. Mattox, p. 62

Hierarchical and Authoritative Structure

"After the Apostolic Age (ended about AD 100), the church quickly became more hierarchical and authoritative. So, by early in the second century, church leadership began to transform into something strikingly akin to Roman civil government. The documents primarily responsible for suggesting this unbiblical change was Ignatius, bishop of Antioch, although there is some doubt about the authenticity of his letters. ... It will suffice to point out that in the eight Ignatian letters (ca A.D. 110) generally thought to be genuine, he insists on the division of the bishopric and the presbytery and the monarchical authority of the bishop, going so far as to compare the bishop with Christ Himself.

While there is really no authorization for exclusive and coercive authority for church leaders, it wasn't long after the death of the last Apostle that humans assumed it anyway. Paul clearly uses the elder (Greek, *presbuteros*, an old man), bishop (Greek, *episkopos*, overseer or guardian), and pastor (Greek, *poimen*, shepherd) role in the New Testament interchangeably in Acts 20:17-28.

- ஜானின் மரணம் – சுமார் 100 கி.பி

கிறிஸ்துவின் மீட்பின் செய்தி ரோமானியப் பேரரசு முழுவதும் பரவியதுடன் அப்போஸ்தலிக்க காலம் முடிந்தது. ஒரு புதிய சகாப்தம் தொடங்குகிறது.

ஆரம்பகால கிறிஸ்தவம்

இரண்டாம் நூற்றாண்டில் [கி.பி. 100-200], கிறிஸ்தவம் மேலும் பரவியது [லத்தீன்](#)- பேசும் மேற்குப் பகுதி [ரோம பேரரசு](#). இந்த நேரத்தில் குறிப்பிடத்தக்க தலைவர்கள் மற்றும் எழுத்தாளர்கள் அடங்குவர் [பாலிகார்பின்ஸ்மிர்னா](#), [அந்தியோக்கியாவின் இக்னேஷியஸ்](#),^[4] [ரோமின் கிளெமென்ட்](#), [ஜஸ்டின் தியாகி](#) மற்றும் [ஜரேனியஸ் இன்லியோன்](#) ^[4].

மூன்றாம் நூற்றாண்டில் [கி.பி. 200-300], கிறிஸ்தவம் மேலும் எண்ணிக்கையில் அதிகரித்தது ([ராபின் லேன் ஃபாக்ஸ்](#) 250 இல் கிறிஸ்தவர்கள் பேரரசின் 2% ஆனார்கள் என்று கூறுகிறது^[4]) இக்கால ஆசிரியர்கள் உட்பட [தோற்றம்](#) உள்ளே [அலெக்ஸாண்டிரியா](#) மற்றும் [டெர்டுல்லியன்](#) உள்ளே [வட ஆப்பிரிக்கா](#), அவர்களின் எழுத்துக்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கோட்பாடுகள் போன்ற [திருத்தவம்](#), [அந்தோணி தி கிரேட்](#) மற்றும் பிற நிறுவப்பட்டது [கிறிஸ்தவ மடாலயம்](#) [மடங்கள் தொடர்பான] மற்றும் [கிரிகோரி தி இலமினேட்டர்](#) பொறுப்பாக இருந்தது [ஆர்மீனியா](#) முதல் அதிகாரப்பூர்வ கிறிஸ்தவ நாடாக மாறியது. அதன் தொடர்ச்சியாக [மாற்றம்](#) இன் [கான்ஸ்டன்டைன் தி கிரேட்](#) (இதற்கு சற்று முன்பு [மில்வியன் பாலத்தின் போர்](#) 312 இல்), [திரோம பேரரசு](#) உடன் கிறிஸ்தவத்தை பொறுத்துக் கொண்டார் [மிலனின் ஆணை](#) 313 இல், கிறித்தவத்தை பின்னர் ஏற்றுக்கொள்ள வழிவகுத்தது [மாநில மதம்](#) [ரோமன் அல்ல ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபை] சட்டப்படி 380 இல் மதமாற்றம் மூலம் அல்ல [தியோடோசியஸ் I](#) மற்றும்

⁷ Refer to thebiblewayonline.com - Sacraments.

Furthermore, Paul does not imbue this role with a worldly type of authority. Elders are to be servants of the church, watching over the flock with care, presiding over meetings, and applying the wisdom gained with age.

[Note: Servants exercise the master's authority. Elders, as servants, exercise Christ authority in accordance with Biblical instructions. Any demand or directive not from scripture is personal authority not the masters.]

Teachings of Ignatius

a. In like manner, let all reverence the deacons as an appointment of Jesus Christ, and the bishop as Jesus Christ, who is the Son of the Father, and the presbyters as the Sanhedrin of God, and assembly of the apostles. Apart from these, there is no Church" (*Ignatius to the Thrallians* III). Ignatius also claims that no Christian activity is valid without the participation or approval of the bishop: "For, since ye are subject to the bishop (Polybius in this case) as to Jesus Christ, ye appear to me to live not after the manner of men, but according to Jesus Christ, who died for us, in order, by believing in His death, ye may escape from death. It is therefore necessary that, as ye indeed do, so **without the bishop ye should do nothing**, but should also be subject to the presbytery, as to the apostle of Jesus Christ" (*Ignatius to the Thrallians* II, emphasis added).

"Let that be deemed a proper Eucharist, which is [administered] either by the bishop, or by one to whom he has entrusted it...It is **not lawful without the bishop** either to baptize or to celebrate a love-feast..." (*Ignatius to the Smyrnaeans* VIII).

peculiarpress.com/index_main.htm

b. Ignatius was a bishop (presbyter, pastor) of the church at Antioch who separated the presbytery and the episcopate. Throughout these three letters, Ignatius writes of the bishop (singular), the presbytery, and the deacons, insisting that

எழுச்சிகிறிஸ்தவமண்டலம்பைசுண்டைன் பேரரசு.en.wikipedia.org/wiki/Early_Christianity

280 ஆண்டுகளாக கிறிஸ்தவம் ரோமானியப் பேரரசால் தடைசெய்யப்பட்டது. இது இன்னும் பத்து துன்புறுத்தல்களை நடத்தியது, இந்த நேரத்தில் அது தொடர்ந்து வளர்ந்து வந்தது.

டையோக்லேஷியன் கி.பி 302

303 - 311 இன் டையோக்லேஷியானிக் துன்புறுத்தல் கடைசி மற்றும் மிகவும் கடுமையானது கிறிஸ்தவர்களின் துன்புறுத்தல் இல் ரோம பேரரசு. "பெரிய துன்புறுத்தல்" என்றும் அழைக்கப்படும், ஒரு முக்கிய ஆரம்ப நிகழ்வு 303 இல் தொடர்ச்சியான ஆணைகளை வெளியிட்டது. பேரரசர் டையோக்லேஷியன் மற்றும் அவரது சகாக்கள் மாக்கிமியன், கலேரியஸ், மற்றும் கான்ஸ்டன்டியஸ் [கான்ஸ்டன்டைனின் தந்தை]. இந்த ஆணைகள் கிறிஸ்தவர்களின் சட்டப்பூர்வ உரிமைகளை ரத்து செய்து, அவர்கள் பேகன் சடங்குகளுக்கு இணங்க வேண்டும் என்று கோரியது. பிற்கால ஆணைகள் மதகுருமார்களைக் குறிவைத்து, தியாகச் சடங்குகளில் உலகளாவிய பங்கேற்பைக் கோரின, அனைத்து குடிமக்களும் பேகன் தியாகங்களைச் செய்யும்படி கட்டளையிட்டனர். பேரரசு முழுவதும் துன்புறுத்தல் தீவிரம் மற்றும் கால அளவு வேறுபட்டது.

en.wikipedia.org/wiki/Diocletian_Persecution

டியோக்லேஷியனின் ஆணைகள் பேரரசு முழுவதும் கிறிஸ்தவ வேதங்கள் மற்றும் வழிபாட்டுத் தலங்களை அழிக்க உத்தரவிட்டது, மேலும் கிறிஸ்தவர்கள் வழிபாட்டிற்காக ஒன்று கூடுவதைத் தடை செய்தது. பின்னர் அறியப்பட்ட எந்த கிறிஸ்தவனும் மிகக் கொடூரமாக கொல்லப்பட்டான். டியோக்லேஷியன் இறந்த சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிரான ரோமானியப் பேரரசின் துன்புறுத்தல் முடிவுக்கு வந்தது.

they be respected and obeyed. He equates the bishop to "the Lord himself" (L.Eph 6:1; L.Mag 6:1; L.Tra 2:1); the presbyter to "the council of the apostles" (L.Mag 6:1; L.Tra 2:2); and the deacons to servants of Christ himself (L.Mag 6:1) or to the "mysteries of Jesus Christ" (L.Tra 2:3). He commands the church "to act in harmony with the mind of the bishop" (L.Eph 4:1), and "not do anything without the bishop and the presbyters" (L.Mag 7:1; cf L.Tra 2:2). He seems to ascribe greater power to the prayer of a bishop (L.Eph 5:2), and even suggests the bishop is to be feared (L.Eph 6:1). To his credit, Ignatius does not call for such obedience to himself, but then he is not the bishop of these cities. Nevertheless, Ignatius projects a consistently humble attitude with such statements as "I am only beginning to be a disciple" (L.Eph 3:1); "I do not know whether I am worthy." (L.Tra 4:2)

This notion that Christians are "not to do anything without the bishop (and the presbyters) consent is particularly odious. "Without these (bishop, presbyters, deacons)," he writes. "No group can be called a church" (L.Tra 3:1). peculiarpress.com/ekklesia/archive/Ekklesia80.htm

Polycarp of Smyrna

Polycarp of Smyrna (c 69- ca. 155) was a Christian bishop of Smyrna (now İzmir in Turkey). It is recorded that "He had been a disciple of John." The options for this John are; John the son of Zebedee traditionally viewed as the author of the Fourth Gospel, or John the Presbyter (Lake 1912). Traditional advocates follow Eusebius in insisting that the apostolic connection of Polycarp was with John the Evangelist, and that this John, the author of the Gospel of John, was the same as the Apostle John. Polycarp, 155, tried and failed to persuade Anicetus, Bishop of Rome, to have the West celebrate Easter [adapted from paganism dating back to Nimrod shortly after the flood. christiananswers.net/q-edn/edn-t020.html.] on 14 Nisan, as in the East. He rejected the

பின்னர், கி.பி 325 இல், கான்ஸ்டன்டைன் ஒரு அரச மதத்தால் பேரரசை ஒருங்கிணைக்கும் முயற்சியில், நைசியா கவுன்சிலை ஒன்றாக அழைத்தார். கான்ஸ்டன்டைன் கிறிஸ்தவத்தை ஒரு அரச மதமாக கருதினார், அது ரோமானியப் பேரரசை ஒன்றிணைக்க முடியும், அது அந்த நேரத்தில் துண்டு துண்டாக மற்றும் பிளவுபடத் தொடங்கியது. கான்ஸ்டன்டைன் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து, அவருடைய பல பேகன் நம்பிக்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகளைத் தொடர்ந்தார், எனவே கான்ஸ்டன்டைன் ஊக்குவித்த தேவாலயம் கிறிஸ்தவம் மற்றும் ரோமானிய புறமதத்தின் கலவையாகும். "அவர் (கான்ஸ்டன்டைன்) பேகன் மாநில மதத்தின் தலைமைப் பாதிரியாராக தனது பதவியை தக்க வைத்துக் கொண்டார்."

தி எடர்னல் கிங்டம், FW Mattox, ப. 127

கிறிஸ்துவின் சமரசம் மற்றும் மீட்பின் செய்தியின் போதனைக்கு இது ஒரு நேர்மறையான வளர்ச்சியாகத் தோன்றினாலும், முடிவுகள் நேர்மறையானவை அல்ல. அது உடனடியாக ஏகாதிபத்திய அரசாங்கத்தின் அனைத்து மட்டங்களிலும் விரிவான செல்வாக்கை அடைந்தது.

கான்ஸ்டன்டைன் ரோமானியப் பேரரசு மிகவும் பரந்ததாகவும், விரிந்ததாகவும், பன்முகத்தன்மையுடனும் இருப்பதால் - எல்லோரும் தங்கள் மத நம்பிக்கைகளை விட்டுவிட்டு, அதற்குப் பதிலாக கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று கண்டறிந்தார். எனவே, கான்ஸ்டன்டைன் புறமத நம்பிக்கைகளின் "கிறிஸ்தவமயமாக்கலை" அனுமதித்தார் மற்றும் ஊக்குவித்தார். முற்றிலும் பேகன் மற்றும் முற்றிலும் வேதாகமமற்ற நம்பிக்கைகள் மாற்றப்பட்ட தேவாலயத்தின் போதனைகள் மற்றும் நடைமுறைகளுடன் கலக்கும்போது புதிய "கிறிஸ்தவ" அடையாளங்கள் வழங்கப்பட்டன. இதற்கு சில தெளிவான உதாரணங்கள் பின்வருமாறு:

(1) ஹெனோதிசம் அல்லது பல கடவுள்கள்

Pope's suggestion that the East use the Western date. In c 155, the Smyrnans demanded Polycarp's execution as a Christian, and he died a martyr. wikipedia.org/wiki/Church_Fathers

Teachings of Polycarp

The Bible itself clearly uses the Greek terms *episkopē* (watchman, sentinel, overseer, bishop) and *prebuteros* (elder, presbyter) interchangeably. There is not even a hint of apostolic teaching for one-man (bishop) rule of an individual congregation, let alone an entire city or region. Yet, the monoepiscopate [single bishop] emerged in the second century, and Polycarp is cited as one of those city rulers. Throughout his seven authentic, extant letters, Ignatius of Antioch repeated[ly] separates the *episkopē* from the *prebuteros*, calling them respectively, God's "managers" (*oikonomos*, chamberlain, governor, and steward), and a civil term applied to Erastus in Romans 16:23; and "assistants" (*paredroi*, a term not used in the New Testament). This idea that elders are assistants to the bishop has no basis whatsoever in Scripture. In the Roman [Catholic] brand of Christianity, the presbytery morphed into the priesthood as a specialized class of intermediaries uniquely authorized to administer sacraments (baptism, communion, etc.) on behalf of the bishop. This too has no basis in Scripture, where **all** Christians are called priests.

Hierarchicalists in the modern Catholic, Anglican, and Orthodox churches use the letters of Ignatius as proof-texts to justify the monoepiscopate and the papacy. Polycarp is also used as a vital link in the doctrine of apostolic succession, which suggests that authority rests in bishops because of an unbroken chain of appointment through ordination back to the apostles themselves. peculiarpress.com/ekklesia/archive/Ekklesia88.htm

Justin Martyr 100 - 165

Justin was a Gentile, but born in Samaria, near Jacob's well. He must have been well educated: he had travelled extensively, and

பெரும்பாலான ரோமானிய பேரரசர்கள் (மற்றும் குடிமக்கள்) ஹெனோதிஸ்டுகள். பல கடவுள்கள் இருப்பதை நம்புபவர், ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட கடவுளின் மீது முதன்மையாக கவனம் செலுத்துபவர் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட கடவுளை மற்ற கடவுள்களை விட உயர்ந்தவராக கருதுபவர் ஒரு ஹெனோதிஸ்ட். உதாரணமாக, ரோமானிய கடவுளான ஜூபிடர் ரோமானிய கடவுள்களின் தேவாலயத்தின் மீது உச்சமாக இருந்தார்; எ.கா., அன்பின் கடவுள், அமைதியின் கடவுள், போரின் கடவுள், வலிமையின் கடவுள், ஞானத்தின் கடவுள், முதலியன. இந்த ரோமானிய கடவுள்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் பொறுப்பான புனிதர்களால் மாற்றப்பட்டனர், மேலும் பல பிரிவுகள் மற்றும் நகரத்திற்கு குறிப்பிட்ட ரோமானிய கடவுள் நகரத்திற்கு "புரவலர் துறவி" என்று மாற்றப்பட்டார்.

(2) தாய் தெய்வம்

எகிப்திய தாய்-தெய்வ மதமான ஐசிஸின் வழிபாட்டு முறை, ஐசிஸை மேரியுடன் மாற்றுவதன் மூலம் கிறிஸ்தவத்தில் உள்வாங்கப்பட்டது. "சொர்க்கத்தின் ராணி", "கடவுளின் தாய்" மற்றும் "தியோடோகோஸ்" (கடவுளைத் தாங்குபவர்) போன்ற ஐசிஸுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட பல தலைப்புகள் மேரிக்கு இணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஐசிஸ் வழிபாட்டாளர்களை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாத நம்பிக்கைக்கு ஈர்ப்பதற்காக, பைபிள் அவளுக்குக் கூறுவதைத் தாண்டி, கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையில் மேரிக்கு ஒரு உயர்ந்த பங்கு வழங்கப்பட்டது. ஐசிஸின் பல கோவில்கள், உண்மையில், மேரிக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட கோவில்களாக மாற்றப்பட்டன. கத்தோலிக்க மரியியல் எதுவாக மாற வேண்டும் என்பதற்கான முதல் தெளிவான குறிப்புகள் எகிப்தின் அலெக்சாண்ட்ரியாவில் வாழ்ந்த ஆரிஜென் (185-254) என்பவரின் எழுத்துக்களில் நிகழ்கின்றன, இது ஐசிஸ் வழிபாட்டின் மையப் புள்ளியாக இருந்தது.

(3) தியாக உணவு

he seems to have been a person enjoying at least a competence. After trying all other systems, his elevated tastes and refined perceptions made him a disciple of Socrates and Plato.

ccel.org/ccel/schaff/anf01.viii.i.html

Most scholars agree that Justin was verbose, confused, inconsistent and often not convincing in his arguments. Nevertheless, he is an important figure in the history of the Church. For him Christianity was "theoretically, the true philosophy, and, practically, a new law of holy living and dying.

earlychurc.org.uk/justin.php

“Sunday is the day on which we all hold our common assembly, because it is the first day on which God, having wrought a change in the darkness and matter, made the world; and Jesus Christ our Savior on the same day rose from the dead. For He was crucified on the day before that of Saturn (Saturday); and on the day after that of Saturn, which is the day of the Sun, having appeared to His apostles and disciples.

“All who live in cities or in the country gather together to one place, and the memoirs of the apostles or the writings of the prophets are read, as long as time permits; then, when the reader has ceased, the president [assumed to be one of the elders designated to preside over the assembly] verbally instructs, and exhorts to the imitation of these good things. Then we all rise together and pray, and, as we before said, when our prayer is ended, **bread and wine and water are brought, and the president in like manner offers prayers and thanksgivings**, according to his ability, and the people assent, saying Amen (Hebrew language - *so be it*); and there is a distribution to each, and a participation of that over which thanks have been given, and to those who are absent a portion is sent by the deacons. No one is allowed to partake but the man who believes that the things which we teach are true, and who has been washed with the washing that is for the remission of sins, and unto regeneration, and who is so

1 முதல் 5 ஆம் நூற்றாண்டு வரை ரோமானியப் பேரரசில் மித்ரயிசம் ஒரு மதமாக இருந்தது. இது ரோமானியர்களிடையே, குறிப்பாக ரோமானிய வீரர்களிடையே மிகவும் பிரபலமாக இருந்தது, மேலும் இது பல ரோமானிய பேரரசர்களின் மதமாக இருக்கலாம். ரோமானியப் பேரரசில் மித்ரைசத்திற்கு ஒருபோதும் "அதிகாரப்பூர்வ" அந்தஸ்து வழங்கப்படவில்லை என்றாலும், கான்ஸ்டன்டைன் மற்றும் ரோமானியப் பேரரசர்கள் மித்ரயிசத்தை கிறித்துவத்துடன் மாற்றும் வரை இது நடைமுறை அதிகாரப்பூர்வ மதமாக இருந்தது. மித்ரயிசத்தின் முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்று பலியிடும் உணவாகும், இதில் மாமிசத்தை உண்பதும், காளையின் இரத்தத்தைக் குடிப்பதும் அடங்கும். மித்ரயிசத்தின் கடவுளான மித்ராஸ், காளையின் சதை மற்றும் இரத்தத்தில் "இருந்தார்", மேலும் நுகரப்படும் போது, தியாக உணவை (தியோபாகி, ஒருவரின் கடவுளின் உண்ணுதல்) பங்கு பெற்றவர்களுக்கு இரட்சிப்பை வழங்கினார். மித்ரயிசம் ஏழு "சாத்திரங்கள்" கொண்டிருந்தது, மித்ரயிசத்திற்கும் ரோமன் கத்தோலிக்கத்திற்கும் இடையே உள்ள ஒற்றுமைகள் புறக்கணிக்க முடியாத அளவுக்கு அதிகமாக இருந்தது. கான்ஸ்டன்டைன் மற்றும் அவரது வாரிசுகள் மித்ரயிசத்தின் தியாக உணவுக்கு இலகுவான மாற்றாக லார்ட்ஸ் சப்பர் / கிரிஸ்துவர் ஒற்றுமையைக் கண்டறிந்தனர். துரதிர்ஷ்டவசமாக, சில ஆரம்பகால கிறிஸ்தவர்கள், கிறிஸ்துவின் மரணம் மற்றும் இரத்தம் சிந்துவதை எளிமையான மற்றும் வழிபாட்டுக்குரிய நினைவூட்டல் என்ற பைபிளின் கருத்தை நிராகரித்து, கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்தில் மாயவாதத்தை இணைக்கத் தொடங்கியுள்ளனர். லார்ட்ஸ் சப்பரின் ரோமானியமயமாக்கல், இப்போது கத்தோலிக்க மாஸ் / நற்கருணை என அறியப்படும் இயேசு கிறிஸ்துவின் தியாக நுகர்வுக்கு மாற்றத்தை உருவாக்கியது [மாற்றம்].

(4) உச்ச மதத் தலைவர்

ரோமானிய பேரரசர்களின் ஆதரவுடன்
ரோமானிய பிஷப்பின் மேலாதிக்கம்

living as Christ has enjoined.
christianitytoday.com/ch/131christians/evangelistsandapologists/martyr.html

They who are well to do, and willing, give what each think fit; and what is collected is deposited with the president to take care those in need:

1. orphans
2. widows
3. sick
4. any others in want,
5. those who are in bonds and
6. strangers sojourning among us

NOTE: All their giving was for others none for self.

His Death

Justin and other saints were seized and brought before the prefect of Rome, [a Roman official having all authority necessary to protect Rome and the area within 100 miles] whose name was Rusticus. As they stood before the judgment seat, Rusticus the prefect said to Justin: "Above all, have faith in the gods and obey the emperors." Justin said: "We cannot be accused or condemned for obeying the commands of our Savior, Jesus Christ."

Rusticus said: "You are a Christian, then?" Justin said "Yes, I am."

The prefect said to Justin: "You are called a leamed man and think you know what is true teaching. Listen: if you were scourged and beheaded, are you convinced that you would go up to heaven?" Justin said: "I hope that I shall enter God's house if I suffer in that way. For I know that God's favor is stored up until the end of the whole world for all who have lived good lives."

The prefect Rusticus said: "Do you have an idea that you will go up to heaven to receive some suitable rewards?" Justin said: "It is not an idea that I have; it is something I know well and hold to be most certain."

The prefect Rusticus said: "Now let us come to the point at issue, which is necessary and

உருவாக்கப்பட்டது. ரோமானியப் பேரரசின் ஆட்சி மையமாக ரோம் நகரம் இருந்ததாலும், ரோமில் வாழ்ந்த ரோமானியப் பேரரசர்களாலும், ரோம் நகரம் வாழ்க்கையின் அனைத்து அம்சங்களிலும் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்தது. கான்ஸ்டன்டைன் மற்றும் அவரது வாரிசுகள், ரோம் பிஷ்ப்பிற்கு அவரது மாநில தேவாலயத்தின் உச்ச ஆட்சியாளராக தங்கள் ஆதரவை வழங்கினர், ரோமானியப் பேரரசின் ஒற்றுமைக்கு அரசாங்கமும் அரச மதமும் ஒரே இடத்தில் மையமாக இருப்பது சிறந்தது என்று நம்பினர். பிற பிஷ்ப்கள் [கான்ஸ்டான்டினோபிள் பிஷ்ப் உட்பட] மற்றும் கிறிஸ்தவர்கள் ரோமானிய பிஷ்ப் தான் உயர்ந்தவர் என்ற கருத்தை எதிர்த்தாலும், ரோமானிய பேரரசர்களின் சக்தி மற்றும் செல்வாக்கு காரணமாக ரோமானிய பிஷ்ப் இறுதியில் மேலாதிக்கத்திற்கு உயர்ந்தார். ரோமானியப் பேரரசு வீழ்ச்சியடைந்தபோது, [பல தெய்வ வழிபாடு பண்டைய ரோமானிய மதம்](http://www.ccel.org/s/schaff/history/3_ch01.htm) {கிறிஸ்துவுக்கு முந்தைய காலத்தில்}.
ccel.org/s/schaff/history/3_ch01.htm

இன்னும் பல உதாரணங்களைக் கூறலாம். கத்தோலிக்க திருச்சபையின் உண்மையான தோற்றத்தை நிரூபிக்க இந்த நான்கும் போதுமானது. நிச்சயமாக, ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபை அதன் நம்பிக்கைகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களின் பேகன் தோற்றத்தை மறுக்கிறது. கத்தோலிக்க திருச்சபையானது அதன் பேகன் நம்பிக்கைகளை சிக்கலான இறையியலின் அடுக்குகளின் கீழ் மறைக்கின்றது. கத்தோலிக்க திருச்சபை "தேவாலய பாரம்பரியத்தின்" முகமூடியின் கீழ் அதன் புறமத தோற்றத்தை சாக்குப்போக்கு மற்றும் மறுக்கிறது. கத்தோலிக்க திருச்சபை அதன் பல நம்பிக்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகள் வேதாகமத்திற்கு முற்றிலும் அந்நியமானவை என்பதை உணர்ந்து, கத்தோலிக்க திருச்சபை வேதத்தின் அதிகாரத்தையும் போதுமான தன்மையையும் மறுக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளது.

urgent. Gather round then and with one accord offer sacrifice to the gods." Justin said: "No one who is right-thinking stoops from true worship to false worship."

The prefect Rusticus said: "If you do not do as you are commanded you will be tortured without mercy." Justin said: "We hope to suffer torment for the sake our Lord Jesus Christ, and so be saved. For this will bring us salvation and confidence as we stand before the more terrible and universal judgment-seat of our Lord and Savior." Other also said: "Do what you will. We are Christians; we do not offer sacrifice to idols."

The prefect Rusticus pronounced sentence, saying: "Let those who have refused to sacrifice to the gods and to obey the command of the emperor be scourged and led away to suffer capital punishment according to the ruling of the laws." Glorifying God, the holy martyrs went out to the accustomed place. They were beheaded, and so fulfilled their witness of martyrdom in confessing their faith in their Savior.

catholicradiodramas.com/Saints_Works_H_thru_J/ju
stine_martyr_i_have_accepted_the_true_doctrines.ht
m

Hippolytus of Rome

Hippolytus (c. 170 - c. 236) was one of the most prolific writers of the early Church. Hippolytus was born during the second half of the 2nd century, probably in Rome. Photius describes him in his *Bibliotheca* (cod. 121) [first Byzantine encyclopedia] as a disciple of Irenaeus, who was said to be a disciple of Polycarp.

wikipedia.org/wiki/Hippolytus_of_Rome#Life

Teachings of Hippolytus: And they shall baptize the little children first. And if they can answer for themselves, let them answer. But if they cannot, let their parents answer or someone from their family. And next they shall baptism the grown men; and last the women. (Apostolic Tradition 21.3-5)
http://www.orthodoxlutheran.com/html/baptevid.html [By requiring an answer, even if by someone else

கத்தோலிக்க திருச்சபையின் தோற்றம், அதைச் சுற்றியிருந்த புறமத மதங்களோடு கிறித்தவத்தின் சோகமான சமரசம் ஆகும். நற்செய்தியைப் பிரகடனப்படுத்துவதற்கும் புறமதங்களை மாற்றுவதற்கும் பதிலாக, மாநில சர்ச் பேகன் மதங்களை "கிறிஸ்தவமயமாக்கியது", மேலும் கிறிஸ்தவத்தை "புறமதமாக்கியது". வேறுபாடுகளை மங்கலாக்கி, வேறுபாடுகளை அழித்து, ஆம், கத்தோலிக்க திருச்சபை ரோமானியப் பேரரசின் மக்களை கவர்ந்து பல நூற்றாண்டுகளாக ரோமானிய உலகில் உச்ச மதமாக மாறியது. எனவே, பவுல் மற்றும் பேதுருவின் எச்சரிக்கைகள் மற்றும் தீர்க்கதரிசனங்கள் கிறிஸ்தவத்தின் மிகவும் மேலாதிக்கம் மற்றும் மாற்றப்பட்ட வடிவத்தில் நிறைவேறின. GotQuestions.org

பைபிளை நம்பும் கிறிஸ்தவர்கள் ரோம் தேவாலயத்திலிருந்து தங்களைப் பிரித்துக் கொண்டதால், அவர்கள் விசுவாச துரோகிகளாகக் கண்டனர், அவர்கள் அதிகாரப்பூர்வ புதிய ஏகாதிபத்திய மதத்திற்கு ஒரு வலிமையான சாத்தியமான அச்சுறுத்தலைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினர். தொடர்ந்து பல நூற்றாண்டுகளில் பல்வேறு தீவிரத்தன்மையில் துன்புறுத்துதல் நிறுவப்பட்டது.

ஆரம்பகால கிறிஸ்தவ சகாப்தத்தைத் தொடர்ந்து, ஒரு புதிய மற்றும் அச்சுறுத்தும் சகாப்தம் தொடங்கியது. இடைக்காலம் என்பது பழங்காலத்திற்கும் நவீன காலத்திற்கும் இடையில் குறுக்கிட்டு, ஒன்றைத் தொடர்வதன் மூலம் மற்றொன்றைத் தயாரிப்பதன் மூலம் அவற்றை இணைக்கும் காலம். இது கிரேக்கோ-ரோமன் நாகரிகத்திலிருந்து ரோமானோ-ஜெர்மானிய நாகரீகத்திற்கு மாறுகிறது, இது காட்டுமிராண்டித்தனத்தின் இடைப்பட்ட குழப்பத்திலிருந்து படிப்படியாக எழுந்தது.

அரசியல் ரீதியாக, நடுத்தர வயது நாடுகளின் பெரும் இடம்பெயர்வு மற்றும் ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் மேற்கு ரோமானியப் பேரரசின் வீழ்ச்சியிலிருந்து தொடங்குகிறது. ஆனால்

in cases where they were too young or mentally unable, requires some degree of knowledge or belief of sin, its consequences and the need for forgiveness unless infant baptism was just a ritual.]

The normal form of baptism for the first centuries—until at least the twelfth century—was immersion. “And concerning baptism, baptize this way: Having first said all these things, baptize into the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Spirit, in living water [flowing or moving water]. But if you have no living water, baptize into other water; and if you cannot do so in cold water, do so in warm. But if you have neither, pour out water three times upon the head into the name of Father and Son and Holy Spirit.

en.wikipedia.org/wiki/Aspersion

Hippolytus strongly opposed the growing hierarchy of the church. The Eternal Kingdom, F.W. Mattox p. 203

Greek Fathers

Irenaeus of Lyons

Irenaeus, (b. 2nd century; d. end of 2nd/beginning of 3rd century) was bishop of Lugdunum in Gaul, which is now Lyons, France. His writings were formative in the early development of Christian theology. He was a notable early Christian apologist. He was also a disciple of Polycarp, who was said to be a disciple of John the Evangelist. The Shepherd of Hermas (2nd century) was popular in the early church and even considered scriptural by some of the early Church fathers, such as Irenaeus. It was written at Rome, in Greek. The Shepherd had great authority in the second and third centuries.

His best-known book, *Against Heresies* (c 180) enumerated heresies and attacked them. Irenaeus wrote that the only way for Christians to retain unity was to humbly accept one doctrinal authority--episcopal councils.^[2] [Unity by authority rather than unity in Christ.] Irenaeus was the first to

திருச்சபை வரலாற்றைப் பொறுத்தவரை, இது ஆறாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தந்தையின் கடைசி மற்றும் போப்புகளில் முதல்வரான கிரேகோரி தி கிரேட்டுடன் தொடங்குகிறது. ccel.org/s/schaff/history/4_ch01.htm

கி.பி 600க்கு முன்னும் பின்னும் (590-604) கிரிகோரி தி கிரேட் பணியாற்றினார். கிரிகோரி முதல் போப்பாக கருதப்படலாம். ... அவர் முதலில் 1) ரோம் பிஷ்ப், 2) ஒரு பெருநகர (ரோமன் பிரதேசத்தில்) மற்றும் 3) ஒரு தேசபக்தர் (இத்தாலி, மேற்கு நாடுகளுக்கு) ஆவார்.

அங்கர்பெர்க் இறையியல் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் பக்கம் 5 ankerberg.com/Articles/_PDFArchives/roman-catholicism/RC3W1104.pdf©

இந்த "ஆரம்பகால தேவாலயத் தலைவர்களின்" சில நம்பிக்கைகள் மற்றும் போதனைகளை அவர்களின் மிகக் குறைந்த ஆதாரங்களுடன் ஆராய்வதற்கு முன், ஆனால் கடவுளின் விருப்பத்தை அறிய தேடும் முன், ஹீப்ருவின் மனிதன் மற்றும் கடவுள் (அல்லது கடவுள்கள்) பற்றிய வெவ்வேறு கண்ணோட்டத்தை ஆராய்வதன் மூலம் நாம் பயனடைய வேண்டும். ஹெலனிஸ்டிக் (யூதர் அல்லாத அல்லது புறஜாதி) மக்கள்.

ஹெலனிஸ்டுகள், கிரேக்க சிந்தனை, உலகில் பல கடவுள்கள் இருந்தனர்.

5. கிட்டத்தட்ட எல்லாவற்றுக்கும் ஒரு கடவுள் இருந்தார் - போர், காதல், கருவுறுதல் மழை; முதலியன
6. அவர்களின் கடவுள் மற்றும் தெய்வங்களின் உருவங்கள் ஆண்கள் மற்றும் பெண்களைப் போலவே இருந்தன.
7. அவை மனிதனின் குணாதிசயங்களைக் கொண்டிருந்தன, அதாவது, அன்பு, வெறுப்பு, ஆத்திரம் மற்றும் பழிவாங்கும் எண்ணம் மற்றும் சீரற்ற, மனநிலை மற்றும்
8. அவர்களின் கடவுள்கள் தார்மீக அல்லது நெறிமுறை நடத்தைக்கான வழிகாட்டுதல்கள் அல்லது விதிகளை வழங்கவில்லை.

propose that all four gospels be accepted as canonical.	
Teaching of Irenaeus of Lyons - For he came to save all by means of himself -- all, I say, who by him are born again to God -- infants, children, adolescents, young men, and old men. (Against Heresies II.22.4) orlutheran.com/html/baptevid.html	
Clement of Alexandria Clement of Alexandria (Titus Flavius Clemens) (c.150-211/216), was the first member of the Church of Alexandria to be more than a name, and one of its most distinguished teachers. He united Greek philosophical traditions with Christian doctrine and valued gnosis.⁸ He developed a Christian Platonism.^[2] The central concept is the Theory of Forms. The only true being is founded upon the forms, the eternal, unchangeable, perfect types, of which particular objects of sense are imperfect copies. Many Platonic notions are now permanent elements of Catholic/Protestant Christianity. Like pagans had before them, Christians understood Platonic forms as God's thoughts. wikipedia.org/wiki/Clement_of_Alexandria and wiki/Platonism	ஹெலனிஸ்டுகள் மனிதனை ஆன்மா மற்றும் உடல் என இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்தனர். இந்த இரட்டை அமைப்பில் ஆன்மா உடலைப் பற்றி கவலைப்படவில்லை, உடலுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் எந்த தொடர்பும் இல்லை. வேறுவார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மனிதனின் செயல்களுக்கும் அவனுடைய எண்ணங்களுக்கும், அறிவுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. எனவே, உடலில் செய்யப்படும் செயல்களுக்கும் அவரது இரட்சிப்புக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை. அவர் அறிந்ததும் நினைத்ததும் தான் முக்தியைத் தீர்மானித்தது; எனவே அறிவு அல்லது ஞானவாதம்.¹⁴ எபிரேய மக்களிடம் இதற்கு நேர்மாறானது உண்மையாக இருந்தது, அங்கு உடலும் ஆன்மாவும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்ட இடத்தில் உடலின் செயல்கள் ஆன்மாவின் எதிர்காலத்தை பாதிக்கின்றன. கிரேக்கருக்கும் யூதருக்கும் இடையே உள்ள சிந்தனை வித்தியாசத்தைப் புரிந்துகொள்வது பவுலின் கடிதங்களைப் புரிந்துகொள்ள உதவும். ஆன்மா அல்லது ஆன்மா புனிதமானது, அதே சமயம் உடல் அல்லது சதை இயல்பிலேயே தீயது என்று ஹெலனிஸ்ட் நாஸ்டிக்ஸ் கற்பித்தார். ஞானிகளுக்கு இரட்சிப்பு என்பது நம்பிக்கை அல்லது செயல்கள் அல்ல, ஏனெனில் அவை தீயவை, ஆனால் அறிவு அல்லது லோகோக்கள் (இறுதி அறிவு) இது தீய உடலில் எந்த அக்கறையும் இல்லை.
Gnosticism (Greek: <i>gnōsis</i>, knowledge) humans are divine souls trapped in a material world created by an imperfect god, ... the Abrahamic god, and is contrasted with a superior entity, referred to by several terms. en.wikipedia.org/wiki/Gnosticism Gnosticism was applied to various early Christian sects that claimed <u>direct personal knowledge beyond the Gospel</u> or the Church hierarchy. etymonline.com/index.php?l=g&p=7 The Gnostic branch of Christianity that emerged in the second century practiced its own elitist brand of onlyism, claiming that	சதை அல்லது உடல் தீய அல்லது உலகியல், எந்த ஒழுக்க விதிகள் இல்லாமல் மற்றும் நித்தியம் அல்லது இரட்சிப்பின் மீது எந்தத் தாக்கமும் இல்லாமல், சூழ்நிலை நெறிமுறைகள் வழக்கமாக இருந்தது. எந்தவொரு மற்றும் அனைத்து வகையான இன்பங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவை, திருமணம் அவமதிப்பாக நடத்தப்பட்டது. விபச்சாரம் மற்றும் ஓரினச்சேர்க்கை கேள்விகள் இல்லாமல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது, உண்மையில் அவர்களின் கடவுள்களின்

⁸ Refer to thebiblewayonline.com - Gnosticism.

¹⁴thebiblewayonline.com ஐப் பார்க்கவும் - நாஸ்டிக்சிசம்

Jesus passed "secret" Knowledge along to certain disciples, most notably Mary Magdalene and Thomas. Salvation, they claimed, came only through initiation—sometimes involving bizarre rites.

peculiarpress.com/ekklesia/archive/Ekklesia67.htm

Origen of Alexandria

Origen, or Origen Adamantius (c185 - c254) was an early Christian scholar and theologian. According to tradition, he was an Egyptian^[5] who taught in Alexandria, reviving the Catechetical School, where Clement had taught. The patriarch of Alexandria at first supported Origen but later expelled him for being ordained without the patriarch's permission. He relocated to Caesarea Maritima and died there^[6] after being tortured during a persecution.

Using his knowledge of Hebrew, he produced a corrected Septuagint.^[2] He wrote commentaries on all the books of the Bible.^[2] In *Peri Archon* (First Principles), he articulated the first philosophical exposition of Christian doctrine.^[2] He interpreted scripture allegorically and showed himself to be a Stoic, a Neo-Pythagorean, and a Platonic.^[2] Like Plotinus, he wrote that the soul passes through successive stages before incarnation as a human and after death, eventually reaching God.^[2] He imagined even demons being reunited with God. For Origen, God was not Yahweh but the First Principle, and Christ, the Logos, was subordinate to him.^[2] His views of a hierarchical structure in the Trinity, the temporality of matter, "the fabulous preexistence of souls," and "the monstrous restoration which follows from it" were declared anathema in the 6th century.^{[7][8]}

en.wikipedia.org/wiki/Origen

Teaching of Origen: I take this occasion to discuss something which our brothers often inquire about. Infants are baptized for the remission of sins. Of what kinds? Or when did they sin? But since "No one is exempt

கோவில்களில் வெளிப்படையாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது.

ஆனால் வழிபாடு கிரேக்க கலாச்சாரத்தின் மையமாக இருந்தது. அவர்களிடமிருந்து அனுகூலத்தைப் பெறும் முயற்சியில் தங்கள் கடவுள்களை சிலை செய்வதற்கும் வணங்குவதற்கும் [வணக்கத்திற்குச் செல்ல] மக்கள் கூடுவதற்காக கொலோசியம் கட்டப்பட்டது. [இதை நான் உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன், அதனால் நீங்கள் எனக்குக் கொடுப்பீர்கள் - quid pro quo] கடவுள்களுக்குப் பாடுவது, விளையாடுவது மற்றும் நிர்வாண நடனம் ஆடுவது வழிபாடாக இருந்தது, அது மக்களை ஒன்றிணைத்தது. ஆன்மா பற்றிய கிரேக்கக் கருத்தைப் பொறுத்தவரை, வழிபாடு, இரட்சிப்பு அல்லது நித்தியம் என்பது அறிவும் புத்தியும் முக்கியமான ஒரு மன நிலை.¹⁵ உடலில் எது நடந்தாலும் அது பொருத்தமற்றது என்பதால் நல்ல செயல்கள் தேவையற்றவை. ஞாயிற்றுக்கிழமை மக்கள் கூடி வழிபடும் போது, கடந்த வாரத்தில் செய்த செயல்களைப் புறக்கணித்து, இன்றும் கூட இந்தக் கருத்து உள்ளது.

உடலும் ஆன்மாவும் ஒன்றோடொன்று பிணைக்கப்பட்ட மனிதனை ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்த யூதர்களுக்கு ஆன்மா மற்றும் உடல் பற்றிய இந்த கிரேக்க இரட்டைக் கருத்து அந்நியமானது. அவர்களுடைய [யெகோவா கடவுளின் யூதர் மற்றும் கிறிஸ்தவ சீடர்கள்] வழிபாடு, அவர்கள் கடவுளை விட்டு விலகாதபோது, விசேஷ நாட்களைத் தவிர குறிப்பிட்ட நேரங்களுக்கு மட்டுப்படுத்தப்படாத தொடர்ச்சியான செயலாக இருந்தது. கடவுளுக்கான சேவை மதச்சார்பற்றதாகவும், வழிபாடு மதமாகவும் பார்க்கப்படவில்லை. அவர்கள் அதே செயல். யூதருக்கு எல்லாம் இறையியல் இருந்தது. கடவுள் பகுதி நேரமாக இல்லை; அதாவது, ஒருவரின் வேலைக்கும் அவருடைய மதத்திற்கும் இடையில் பிரிக்கப்படவில்லை.

¹⁵thebiblewayonline.com ஐப் பார்க்கவும் - உடல், ஆன்மா மற்றும் ஆவி

from stain," one removes the stain by the mystery of baptism. For this reason, infants are baptized. For "Unless one is born of water and the Spirit, he cannot enter the kingdom of heaven." (Homily on Luke 14:5).

orlutheran.com/html/baptevid.html

Anthony the Great

Anthony (c 251 – 356 also known as **Father of All Monks**) was from Egypt, a prominent leader among the Desert Fathers. He is celebrated in many churches on his feast days: 17 January in the Eastern Orthodox Church and Western churches; and Tobi 22, (January 30) in the Coptic Orthodox Church and the Coptic Catholic Church. [Coptic - A northern Afro-Asiatic language spoken in Egypt until at least the seventeenth century.]

wikipedia.org/wiki/Anthony_the_Great

Latin Fathers

Tertullian

Quintus Septimius Florens Tertullianus (c 160 - c 225), who was converted to Christianity before 197, was a prolific writer of apologetic, theological, controversial and ascetic works.^[13] He was the son of a Roman centurion. He has been referred to as "the father of Latin Christianity."

wikipedia.org/wiki/Tertullian#cite_note-2
(Economou, 2007, p. 22)

Tertullian denounced Christian doctrines he considered heretical, but later in life adopted views that themselves came to be regarded as heretical. He wrote three books in Greek and was the first great writer of Latin Christianity, thus sometimes known as the "Father of the Latin Church."^[14] He was evidently a lawyer in Rome.^[15] He is said to have introduced the Latin term "*trinitas*" with regard to the Divine (Trinity) to the Christian vocabulary^[16] (but Theophilus of Antioch (c115 - c183) already wrote of "the Trinity, of God, and His Word, and His wisdom", which is similar but not identical to the Trinitarian wording),^[17] and also probably the formula "three Persons, one Substance" as the Latin "*tres Personae, una*

கிரேக்க (புறஜாதி) மற்றும் எபிரேய (யூதர்) சிந்தனையில் உள்ள வேறுபாடு மற்றும் பல புறஜாதிகள் கிறிஸ்துவிடம் திரும்புவதும், பல யூதர்கள் யூத மதத்திற்குத் திரும்புவதும் [எபிரேயர் புத்தகத்தின் நோக்கத்தை விளக்கக்கூடும்] இந்த பின்னணியில், அது "சர்ச் பிதாக்கள்" எழுதுவதில் கிரேக்க சிந்தனை எவ்வாறு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது என்பதைப் பார்ப்பது எளிதாக இருக்க வேண்டும். பிராட் ஸ்காட் Wildbranch.org/Gkhebcia/index.html --2-10-2007 ஹீப்ரு மைண்ட் Vs கிரேக்க மனதிலிருந்து தழுவல்

பாடம் 2

சர்ச் பிதாக்கள்

100 - 476 கி.பி. "சர்ச் பிதாக்கள்" போதனைகள், நடைமுறைகள் மற்றும் விளக்கங்கள் பற்றிய ஒரு நெருக்கமான பார்வை கீழே உள்ளது. இந்த மனிதர்கள் கடவுளால் ஏவப்படவில்லை என்றாலும், அவர்களின் எழுத்துக்களில் பெரும்பாலும் தெளிவாகத் தெரிகிறது, இருப்பினும் அவர்கள் ஆரம்பகால தேவாலயத்தின் வரலாறு மற்றும் நடைமுறைகள் பற்றிய தகவல் மற்றும் நுண்ணறிவின் மதிப்புமிக்க ஆதாரமாக உள்ளனர். கிறிஸ்து மற்றும் அப்போஸ்தலர்].

www.zianet.com/maxey/reflx73.htm இலிருந்து தழுவல்

அப்போஸ்தலிக்க பிதாக்கள்

ஆரம்பகால சர்ச் பிதாக்கள், (இரண்டு தலைமுறைகளுக்குள் அப்போஸ்தலர்கள் கிறிஸ்துவின்) அடங்கும் ரோமின் கிளெமென்ட் [இத்தாலி],^[2] அந்தியோக்கியாவின் இக்னேஷியஸ் [சிரியா], ஸ்மிர்னாவின் பாலிகார்ப் [ஆசியா மைனர் இப்போது துருக்கி] மற்றும் சமாரியாவின் ஜஸ்டின் தியாகி, கூடுதலாக, திதீக்காயம் மற்றும் ஹெர்மாஸ் மேய்ப்பன்பொதுவாக அப்போஸ்தலிக்க பிதாக்களின் எழுத்துக்கள் மத்தியில் வைக்கப்படுகின்றன, இருப்பினும் அவற்றின் ஆசிரியர்கள் தெரியவில்லை.

en.wikipedia.org/wiki/Apostolic_Fathers#Apostolic_Fathers_மற்றும்_அவர்களின்_பணி

Substantia" (itself from the Koine Greek "*treis Hypostases, Homooousios*"), and also the terms "*vetus testamentum*" (Old Testament) and "*novum testamentum*" (New Testament).

In his *Apologeticus*, he was the first Latin author who qualified Christianity as the "*vera religio*" [true religion], and systematically relegated the classical Roman Empire religion and other accepted cults to the position of mere "superstitions." His use of the "rule of faith" seems to be applied by Tertullian to some distinct formula of doctrine [(*De praescriptione*, xiii).] With the rise of formalism and sacramentalism, regulated ritual came to be viewed as highly relevant to one's approach to God. What was said, and how it was said; what was done, and how it was done ... and when and where and by whom ... all took on tremendous importance, with any deviation whatsoever bringing an almost instant rebuke from the "church powers that be." Wikipedia.org/wiki/Tertullian [One example is the phrase "in Jesus name"⁹ used at the end of many prayers appears to have come into use several centuries after the church was established with the advent of regulated rituals.]

en.wikipedia.org/wiki/Church_Fathers

Tertullian and Hippolytus were "the only two outstanding men who opposed the growing power of the Roman bishop. The Eternal Kingdom, F.W. Mattox p. 203

Later in life, Tertullian joined the Montanists, [direct revelations from the Holy Spirit, to speak as the passive mouthpieces of the divine and spoke in ecstatic visions] a heretical sect that appealed to his rigorism.^[13]

en.wikipedia.org/wiki/Church_Fathers

Tertullian took the view [about the scripture] that "what has not been freely allowed is forbidden." In other words, if the Holy

ரோமின் கிளெமென்ட் (35 - 101)

அவரது கடிதம்,¹ கிளெமென்ட்(c 96), நகலெடுக்கப்பட்டு பரவலாக வாசிக்கப்பட்டது. கிளெமென்ட் கொரிந்து கிறிஸ்தவர்களை நல்லிணக்கத்தையும் ஒழுங்கையும் பராமரிக்க அழைப்பு விடுக்கிறார்.^[2] இது புதிய ஏற்பாட்டிற்கு வெளியே உள்ள ஆரம்பகால கிறிஸ்தவ நிருபமாகும். [கத்தோலிக்க] பாரம்பரியம் அவரை நான்காவது போப் மற்றும் ரோமின் பிஷப் என்று அடையாளப்படுத்துகிறது மற்றும் அவரது கடிதம் அதன் பார்வையாளர்கள் மீது ரோமின் அப்போஸ்தலிக்க அதிகாரத்தை வலியுறுத்துகிறது,¹⁶ கொரிந்துவில் உள்ள தேவாலயம்.

ரோமின் கிளெமென்ட்டின் போதனைகள்

1 சிலர் கூறுவது போல் கிளெமென்ட் தேவாலயத்தின் "ஆணைகளை" நிறுவவில்லை. அவர் பெரியவர்கள் மற்றும் டீக்கன்களை மட்டுமே குறிப்பிடுகிறார், மேலும் அவர் குருமார்கள் மற்றும் பாமரர்களை வேறுபடுத்துவதில்லை. [அவரது குறிப்புகள் அவர் ஒரு போப் என்பதை அவர் அங்கீகரிக்கவில்லை என்பதை வலுவாகக் காட்டுகிறார்.] இருப்பினும், தேவாலயத்திற்குள் அதிகாரம் அல்லது கௌரவத்தைத் தேடுவது முற்றிலும் பொருத்தமற்றது என்றும், ஒவ்வொரு நபரும் எவ்வளவு தாழ்வாக இருக்க வேண்டும் என்றும் அவர் பரிந்துரைக்கிறார். இருக்கலாம். peculiarpress.com/ekklesia/archive/Ekklesia70.htm

அந்தியோக்கியாவின் இக்னேஷியஸ்

அந்தியோக்கியாவின் இக்னேஷியஸ் (தியோபோரஸ் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது) (c 35-110)^[3] என்ற மாணவராக இருந்தார் அப்போஸ்தலன் ஜான். ரோமில் அவரது தியாகத்திற்கு செல்லும் வழியில், இக்னேஷியஸ் தொடர்ச்சியான கடிதங்களை எழுதினார், அவை ஒரு எடுத்துக்காட்டுடன் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. இறையியல் இன்முறை . இந்தக் கடிதங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முக்கியமான தலைப்புகள்

⁹ Refer to thebiblewayonline.com - In Jesus Name

¹⁶ படிநிலை ஆணையத்தைப் பார்க்கவும் - பக்கம் 33.

Scriptures are *genuinely silent* about something, then that about which they are truly, utterly and absolutely silent is forever *forbidden*. Others of his day, however, declared just as confidently, "the thing which is not forbidden is freely permitted." The opposing view, therefore, was: if God said nothing *about* it, then He must have nothing *against* it. Thus, it should be *permitted* to His people. ... [Over a thousand years later] **Luther** and **Zwingli** also weighed in on this matter. The latter maintained that *anything* "not enjoined or taught in the New Testament should be unconditionally *rejected*," whereas Luther espoused the opposing view -- "What is not *against* Scripture is *for* Scripture and Scripture *for* it." ... But genuine biblical silence ¹⁰ (where God has truly *said absolutely NOTHING* one way or the other about something) is neither prohibits nor permits.

REFLECTIONS by Al Maxey Issue #401, June 30, 2009 from wikisource.org/wiki/

AnteNicene_Fathers/Volume_III/Apologetic/The_Chaplet,_or_De_Corona/Chapter_II

Some Teachings and Practices of Tertullian

Rule of Faith - It may be said that Tertullian is constantly using this expression, and by it means *now the authoritative tradition handed down in the Church*, *now* the Scriptures themselves, and, *perhaps*, a definite doctrinal formula. While he nowhere gives a list of the books of Scripture, he divides them into two parts and calls them the *instrumentum* and *testamentum*. en.wikipedia.org/wiki/Tertullian

Some 1200 to 1300 years later due to the reformation the Council of Trent (1545 – 1563) called by Pope Paul III decided that “traditions set forth by the councils and the church fathers constituted authority equal to that of the Scripture.” The Eternal Kingdom, F.W. Mattox, p. 291

அடங்கும்திருச்சபை[தேவாலயத்தை ஒரு விஷயமாகப் படிப்பது], திசடங்குகள் ¹⁷[கண்ணுக்கு தெரியாத உண்மையின் புலப்படும் அடையாளம்], பாத்திரம்ஆயர்கள், மற்றும்பைபிள் சப்பாத்.^[4]கிளெமெண்டிற்குப் பிறகு பவுலின் நிருபங்களைக் குறிப்பிடும் இரண்டாவது நபர் இவரே.^[2][திருச்சபை அல்லது சடங்குகள் எந்த விவிலிய தோற்றமும் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை].en.wikipedia.org/wiki/Ignatius_of_Antioch

கி.பி 150 க்கு முன்னர் தேவாலயங்களில் பெரியவர்கள் பன்மையாக இருந்தனர் என்பதற்கு சில சான்றுகள் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. "100 முதல் கிட்டத்தட்ட 150 வரையிலான காலகட்டத்தில், பெரியவர்கள் அல்லது பிஷ்ப் என்ற எந்த வித்தியாசமும் இல்லாமல் பொதுவாக பெரியவர்கள் மற்றும் டீக்கன்களால் தேவாலயம் நிர்வகிக்கப்பட்டது என்பது உறுதியாக நிறுவப்பட்டுள்ளது."தி எடர்னல் கிங்டம், FW Mattox, ப. 62

படிநிலை மற்றும் அதிகாரப்பூர்வ அமைப்பு"அப்போஸ்தலிக்க யுகத்திற்குப் பிறகு (கி.பி. 100 இல் முடிந்தது), தேவாலயம் விரைவாக படிநிலை மற்றும் அதிகாரம் பெற்றது. எனவே, இரண்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், தேவாலயத் தலைமை ரோமானிய சிவில் அரசாங்கத்திற்கு ஒத்ததாக மாறத் தொடங்கியது. பைபிளுக்கு மாறான இந்த மாற்றத்தை பரிந்துரைப்பதற்கு முதன்மையாக காரணமான ஆவணங்கள் அந்தியோக்கியாவின் பிஷ்ப் இக்னேஷியஸ் ஆவார், இருப்பினும் அவரது கடிதங்களின் நம்பகத்தன்மை குறித்து சில சந்தேகங்கள் உள்ளன. ... பொதுவாக உண்மையானதாகக் கருதப்படும் எட்டு இக்னேஷியன் கடிதங்களில் (ca AD 110) அவர் பிஷ்ப்ரிக் மற்றும் பிரஸ்பைட்டரி மற்றும் பிஷ்பின் முடியாட்சி அதிகாரத்தைப் பிரிப்பதை வலியுறுத்துகிறார். கிறிஸ்துவுடன் பிஷ்ப்.

¹⁰ Refer to thebiblewayonline.com - Silence of the Scripture.

¹⁷thebiblewayonline.com ஐப் பார்க்கவும் - சடங்குகள்.

Fornicators and Murderers should never be admitted into the church under any circumstances. In *de pudicitia*, Tertullian condemns Pope Callixtus I for allowing such people in when they show repentance.

en.wikipedia.org/wiki/Tertullian

Cyprian of Carthage

Cyprian (Thascius Caecilius Cyprianus) was bishop of Carthage and an important early Christian writer. He was probably born at the beginning of the 3rd century in North Africa, perhaps at Carthage, where he received an excellent classical (pagan) education. After converting to Christianity, he became a bishop (249) and eventually died a martyr (September 14, 258) at Carthage.

Teachings of Cyprian

As to what pertains to the case of infants: You [Fidus] said that they ought not to be baptized within the second or third day after their birth, that the old law of circumcision must be taken into consideration, and that you did not think that one should be baptized and sanctified within the eighth day after his birth. In our council it seemed to us far otherwise. No one agreed to the course which you thought should be taken. Rather, we all judge that the mercy and grace of God ought to be denied to no man born (Letters 64:2 [A.D. 253]).

R

Ricklobs.blogspot.com/2009/03/church-fathers-on-infant-baptism.html

Ambrose

Ambrose (337/340 – 397) was the Governor of Aemilia-Liguria in northern Italy. In 374 the bishop of Milan, Auxentius, an Arian, died, and the Arians challenged the succession. Ambrose went to the church where the election was to take place, to prevent an uproar, which was probable. His address was interrupted by a call "Ambrose, bishop!" At first he energetically refused the office, for which he was in no way prepared as he was neither baptized nor formally trained in theology but, upon receiving a letter from the Emperor praising the appropriateness of Rome appointing

தேவாலயத் தலைவர்களுக்கான பிரத்தியேகமான மற்றும் கட்டாய அதிகாரத்திற்கு உண்மையில் எந்த அங்கீகாரமும் இல்லை என்றாலும், கடைசி அப்போஸ்தலரின் மரணத்திற்குப் பிறகு மனிதர்கள் எப்படியும் அதை ஏற்றுக்கொண்டனர். அப்போஸ்தலர் 20:17-28 இல் புதிய ஏற்பாட்டில் மூத்தவர் (கிரேக்கம், ப்ரெஸ்புடெரோஸ், ஒரு முதியவர்), பிஷ்ப் (கிரேக்கம், எபிஸ்கோபோஸ், மேற்பார்வையாளர் அல்லது பாதுகாவலர்), மற்றும் போதகர் (கிரேக்கம், பாய்மென், மேய்ப்பர்) பாத்திரத்தை பவுல் தெளிவாகப் பயன்படுத்துகிறார். மேலும், பவுல் இந்த பாத்திரத்தை உலக வகை அதிகாரத்துடன் செலுத்தவில்லை. மூப்பர்கள் தேவாலயத்தின் ஊழியர்களாக இருக்க வேண்டும், மந்தையை கவனமாகக் கண்காணிக்க வேண்டும், கூட்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்க வேண்டும், வயதுக்கு ஏற்ப பெற்ற ஞானத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

[குறிப்பு: பணியாளர்கள் எஜமானரின் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். மூப்பர்கள், ஊழியர்களாக, பைபிள் அறிவுறுத்தல்களின்படி கிறிஸ்துவின் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். வேதாகமத்திலிருந்து இல்லாத எந்தவொரு கோரிக்கையும் அல்லது கட்டளையும் எஜமானர்களின் தனிப்பட்ட அதிகாரம் அல்ல.]

இக்னேஷியஸின் போதனைகள்

c. அவ்வாறே, அனைவரும் டீக்கன்களை இயேசு கிறிஸ்துவின் நியமனம் என்றும், பிஷ்ப்பை பிதாவின் குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்து என்றும், பிரஸ்பைட்டர்களை கடவுளின் சன்ஹெட்ரின் என்றும், அப்போஸ்தலர்களின் கூட்டம் என்றும் மதிக்கட்டும். இவை தவிர, தேவாலயம் இல்லை" (இக்னேஷியஸ் ௮ தி த்ராலியன்ஸ் III). பிஷ்ப்பின் பங்கேற்பு அல்லது ஒப்புதல் இல்லாமல் எந்த கிறிஸ்தவ நடவடிக்கையும் செல்லுபடியாகாது என்றும் இக்னேஷியஸ் கூறுகிறார்: "ஏனென்றால், நீங்கள் பிஷ்ப்பிற்கு உட்பட்டவர்கள் (இந்த விஷயத்தில் பாலிபியஸ்) இயேசு

individuals evidently worthy of holy positions, within a week he was baptized, ordained and duly installed as bishop of Milan.

Ambrose is counted by the Catholic Church as one of the four original doctors of the Church. The others were Saint Augustine, Saint Jerome, and Pope Gregory I. It has been noted that Ambrose's theology was significantly influenced by that of Origen.

He applied this knowledge as preacher, concentrating especially on exegesis of the Old Testament, and his rhetorical abilities impressed Augustine of Hippo, his spiritual successor, whose conversion was helped by Ambrose's sermons.

Augustine

Augustine (354 – 430) was trained to be a teacher and philosopher. His reading was confined almost exclusively to Latin authors. He had great admiration for Cicero and ranked him above all other ancient writers.

During his earlier years he found the teachings of Manichean, [two everlasting kingdoms, one of light under God and the other of darkness under the demon] to have a great resemblance to those of Gnosticism. After some eight years he broke from the group moving to Neo-platonism [the absence of good being the source of evil (*privatio boni*), and that this absence of good comes from human sin]. At about 27 years of age he became a “Christian” but not necessarily from a study of the Bible. However, the older he became the more he moved in the direction of the Bible and away from philosophy. Often, they were mixed bringing inconsistencies.

“Ism’s” Calvinism, REW

Some Thinking and Beliefs of Augustine

1. Definition of evil

God is eternal and cannot change. He is the ultimate good. Any movement from God is evil. Only God’s grace can keep men from sin. The choice of self instead of God is the essence of sin.

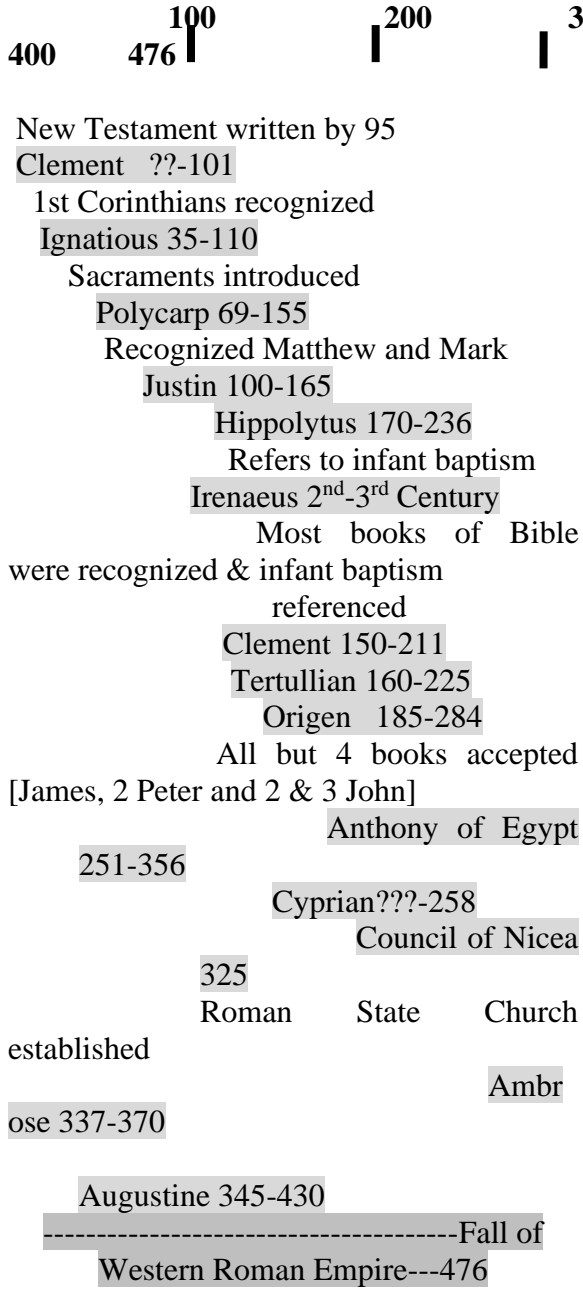
கிறிஸ்துவைப் பொறுத்தவரை, நீங்கள் மனிதர்களைப் பின்பற்றவில்லை, ஆனால் நமக்காக மரித்த இயேசு கிறிஸ்துவின் படி, அவருடைய மரணத்தை நம்புவதன் மூலம், நீங்கள் மரணத்திலிருந்து தப்பிக்கலாம். ஆகவே, நீங்கள் உண்மையில் செய்வது போல், பிஷ்ப் இல்லாமல் நீங்கள் எதுவும் செய்யக்கூடாது, ஆனால் இயேசு கிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலருக்குக் கீழ்ப்படிவது அவசியம்.

"அது ஒரு முறையான நற்கருணையாகக் கருதப்பட்டும், இது பிஷ்ப் அல்லது அவர் யாரிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறாரோ, அது [நிர்வகித்தல்]... பிஷ்ப் இல்லாமல் ஞானஸ்நானம் கொடுப்பதோ அல்லது காதல் விருந்து கொண்டாடுவதோ சட்டப்பூர்வமானது அல்ல." (இக்னேஷியஸ் டு தி ஸ்மிர்னேயன்ஸ் VIII). [விசித்திரமான அடித்தம்](http://www.viciciraman.org/index_main.htm).
com/index_main.htm

d. இக்னேஷியஸ் அந்தியோக்கியாவில் உள்ள தேவாலயத்தின் பிஷ்ப் (பிரஸ்பைட்டர், போதகர்) ஆவார், அவர் பிரஸ்பைட்டரி மற்றும் பிஸ்கோபேட் ஆகியவற்றைப் பிரித்தார். இந்த மூன்று கடிதங்கள் முழுவதும், இக்னேஷியஸ் பிஷ்ப் (ஒருமை), பிரஸ்பைட்டரி மற்றும் டீக்கன்களைப் பற்றி எழுதுகிறார், அவர்கள் மதிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார். அவர் பிஷ்ப்பை "கர்த்தர் தாமே" (L.Eph 6:1; L.Mag 6:1; L.Tra 2:1); "அப்போஸ்தலர்களின் சபைக்கு" பிரஸ்பைட்டர் (L.Mag 6:1; L.Tra 2:2); மற்றும் கிறிஸ்துவின் ஊழியர்களுக்கு டீக்கன்கள் (L.Mag 6:1) அல்லது "இயேசு கிறிஸ்துவின் மர்மங்கள்" (L.Tra 2:3). அவர் தேவாலயத்திற்கு "பிஷ்ப்பின் மனதுக்கு இசைவாக செயல்பட வேண்டும்" (L.Eph 4:1), மேலும் "பிஷ்ப் மற்றும் பிரஸ்பைட்டர்கள் இல்லாமல் எதையும் செய்ய வேண்டாம்" (L.Mag 7:1; cf L.Tra 2:2). அவர் ஒரு பிஷ்ப்பின் ஜெபத்திற்கு அதிக சக்தியைக் கூறுவது போல் தெரிகிறது (L.Eph 5:2), மேலும் பிஷ்ப் பயப்பட வேண்டும் என்று கூட அறிவுறுத்துகிறார் (L.Eph 6:1). அவரது கடன்,

2. Origin of Evil “Why should there be evil in a universe created out of nothing by a Being who is both good and all-powerful?” (McGiffert, <u>A History of Christian Thought</u>, 1933, p.89). Evil is the tendency of all created things to lapse again into the nothingness from which they came. God was not responsible for sin but permitted it. 3. Origin of Sin (Total Hereditary Depravity) Although Augustine did not believe God was responsible for sin, he accepted the Catholic traditions and doctrine of Original Sin. 4. Free Will Man inherited from Adam a corrupt nature and this became the incentive to sin. Men are endowed with free will but he could not choose God and live for him without divine help or grace. 5. First Work of Grace Faith is a divine gift and no one can believe in God unless moved thereto by His grace. These gifts are bestowed without regard to human merit either actual or foreseen. 6. Irresistible Grace Those whom God wills to save cannot prevent Him from doing so even if he wished to. 7. Sovereignty of God God is absolutely supreme. His will is the only real will. Predestination Some people are foreordained to salvation and some to damnation, which is due wholly to God’s unfathomable secret will. 8. Preservation of Saints God gives to the chosen the gift of preservation so they can endure to the end. Therefore, none of the elect can fall away and be lost. 9. Number of the elect fixed The number of the elect is unchangeably fixed and is the same as the number of fallen angels. This belief was based upon Revelation 3:11 “Hold fast that thou hast, lest another take thy crown.”	இக்னேஷியஸ் தன்னை அத்தகைய கீழ்ப்படிதல் அழைப்பு இல்லை, ஆனால் பின்னர் அவர் இந்த நகரங்களின் பிஷ்ப் இல்லை. ஆயினும்கூட, இக்னேஷியஸ் "நான் ஒரு சீடனாகத் தொடங்குகிறேன்" (L.Eph 3:1) போன்ற அறிக்கைகளுடன் தொடர்ந்து தாழ்மையான அணுகுமுறையை முன்வைக்கிறார்; "நான் தகுதியானவனா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை." (எல்.டிரா 4:2) கிறிஸ்தவர்கள் "பிஷ்ப் (மற்றும் பிரஸ்பைட்டர்கள்) அனுமதியின்றி எதையும் செய்யக்கூடாது" என்ற இந்த கருத்து குறிப்பாக அருவருப்பானது. "இவர்கள் இல்லாமல் (பிஷ்ப், பிரஸ்பைட்டர்கள், டீக்கன்கள்)" என்று அவர் எழுதுகிறார். "எந்தக் குழுவையும் தேவாலயம் என்று அழைக்க முடியாது" (எல். டிரா 3:1).peculiarpress.com/ekklesia/archive/Ekklesia80.htm ஸ்மிர்னாவின் பாலிகார்ப் ஸ்மிர்னாவின் பாலிகார்ப் (c 69- ca. 155) ஏகிறிஸ்துவர் பிஷ்ப்இன்ஸ்மிர்னா(இப்போதுஇஸ்மிர்துருக்கியில்). "அவர் யோவானின் சீடராக இருந்தார்" என்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த ஜானுக்கான விருப்பங்கள்;செபதேயுவின் மகன் யோவான்பாரம்பரியமாக நான்காவது நற்செய்தியின் ஆசிரியராக பார்க்கப்படுகிறார், அல்லதுஜான் தி பிரஸ்பைட்டர்(ஏரி 1912). பாரம்பரிய வக்கீல்கள் பின்பற்றுகிறார்கள்யூசிபியஸ்பாலிகார்ப்பின் அப்போஸ்தலிக்க தொடர்பு இருந்தது என்று வலியுறுத்துவதில்ஜான் நற்செய்தியாளர், மற்றும் இந்த ஜான், ஆசிரியர்ஜான் நற்செய்தி, அப்போஸ்தலன் யோவானைப் போலவே இருந்தார். பாலிகார்ப், 155, சமாதானப்படுத்த முயற்சித்து தோல்வியடைந்தார்அனிசெட்டஸ், ரோம் பிஷ்ப், மேற்கத்தியர்கள் ஈஸ்டர் கொண்டாட வேண்டும் [வெள்ளம் ஏற்பட்ட சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு நிம்ரோட் வரையிலான புறமதத்தை தழுவி எடுக்கப்பட்டது. christiananswers.net/q-eden/eden-t020.html.] நிசான் 14 அன்று, கிழக்கில் உள்ளது. கிழக்கு மேற்கத்திய தேதியைப் பயன்படுத்த

"Church Fathers" Timeline

Chapter 3

Gnosticism

The beginnings of Gnosticism have long been a matter of controversy and are still largely a subject of research. Whereas formerly Gnosticism was considered mostly a corruption of Christianity, it now seems clear that the first traces of Gnostic systems can be discerned some centuries before the Christian Era. catholic.org/encyclopedia/view.php?id=5209

வேண்டும் என்ற போப்பின் பரிந்துரையை அவர் நிராகரித்தார். சி 155 இல், ஸ்மிர்னான்கள் பாலிகார்ப்பை ஒரு கிறிஸ்தவராக தூக்கிலிடக் கோரினர், மேலும் அவர் இறந்தார்.தியாகி. wikipedia.org/wiki/Church_Fathers

பாலிகார்ப்பின் போதனைகள்

டிஎபிஸ்கோப் (காவலர், காவலாளி, மேற்பார்வையாளர், பிஷ்ப்) மற்றும் ப்ரீபுடெரோஸ் (மூத்தவர், பிரஸ்பைட்டர்) ஆகிய கிரேக்க சொற்களை பைபிளே தெளிவாகப் பயன்படுத்துகிறது. ஒரு முழு நகரம் அல்லது பிராந்தியம் ஒருபுறம் இருக்க, ஒரு தனிநபர் சபையின் (பிஷ்ப்) ஆட்சிக்கு அப்போஸ்தலிக்க போதனையின் குறிப்பு கூட இல்லை. இருப்பினும், மோனோபிஸ்கோபேட் [ஒற்றை ஆயர்] இரண்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றினார், மேலும் அந்த நகர ஆட்சியாளர்களில் ஒருவராக பாலிகார்ப் குறிப்பிடப்படுகிறார். அவரது ஏழு உண்மையான, தற்போதுள்ள கடிதங்கள் முழுவதும், அந்தியோகியாவின் இக்னேஷியஸ் திரும்பத் திரும்பப்[லி] எபிஸ்கோப்பை ப்ரீபியூடெரோஸிலிருந்து பிரித்து, முறையே கடவுளின் "மேலாளர்கள்" (ஓய்கோனோமோஸ், சேம்பர்லைன், கவர்னர் மற்றும் பணிப்பெண்) மற்றும் ரோமர்களில் எராஸ்டஸுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் சிவில் சொல் 16:23; மற்றும் "உதவியாளர்கள்" (பரெட்ராய், புதிய ஏற்பாட்டில் பயன்படுத்தப்படாத சொல்). பெரியவர்கள் பிஷ்ப்பின் உதவியாளர்கள் என்ற இந்தக் கருத்துக்கு வேதத்தில் எந்த அடிப்படையும் இல்லை. ரோமன் [கத்தோலிக்க] கிறித்துவம் பிராண்டில், பிஷ்ப்பின் சார்பாக சடங்குகளை (ஞானஸ்நானம், ஒற்றுமை போன்றவை) நிர்வகிப்பதற்கு தனிப்பட்ட முறையில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட இடைத்தரகர்களின் ஒரு சிறப்பு வகுப்பாக, பிரஸ்பைட்டரி பாதிரியார்களாக மாறியது. இதற்கும் வேதத்தில் எந்த அடிப்படையும் இல்லை, அங்கு எல்லா கிறிஸ்தவர்களும் பாதிரியார்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

நவீன கத்தோலிக்க, ஆங்கிலிகன் மற்றும் ஆர்த்தடாக்ஸ் தேவாலயங்களில் உள்ள படிநிலைவாதிகள் மோனோபிஸ்கோபேட்

Some of the beliefs associated with Gnosticism appear to be from Zoroastrianism which has been dated "between the 18th and 10th centuries BCE." But "Some ancient authors also give a mythological "date" corresponding to about 6000 BCE. wikipedia.org/wiki/Zoroaster

Plato lived from 428-348 BC. Most history books and encyclopedias credit Socrates, Plato, and Aristotle for being the most influential people in Western history. Their philosophical views sprang forth from Homer's great mythical heroes. This led to the ultimate philosophical goal of excellence which led to the various social structures of Greek life. Plato, of course, was a member of the social elite. This was part of the background of his most powerful contribution to religious thought, the dualism of man. Plato taught that man consisted of two parts, the "soul" and the "flesh". He taught that only the soul was good and good is what all men seek. The flesh was evil and could do no good. [This dualism of man (i.e., the soul and body are separate) is part of the Gnostic belief as will be noted below]. wildbranch.org/Gkhebcia/index.html

Brad Scott in The Greek Mind verses the Hebrew Mind wrote "In the times of Jesus and Paul there were many thinking groups that would fall under the banner of Gnosticism. The nihilists and the libertines would be two of these. Both of these groups would also be classified as antinomians or 'against the law' [opposite of legalism]. This would be the definition as it is commonly known in the English. However, in the Hebrew the word for 'anti' is *tachat*, which means 'instead of' or 'in place of'. You see, no one is really against laws, they simply deny GOD's laws and replace them with other laws. Every society, large or small, has rules. One may think he is free when unrestrained by law but he soon comes up with his own.

Since the rise of Gnosticism, I believe the 'church' has been theologically duped into believing that liberty is freedom from law. The only way that one could claim to be a 'Christian' and hold this theology is to allegorize or spiritualize the text. Allegorization [not real just symbolic] sprang forth from the early gnostics, and gnosticism is Hellenistic thought at its best.

மற்றும் போப்பாண்டவர் பதவியை நியாயப்படுத்த இக்னேஷியஸின் கடிதங்களை ஆதார நூல்களாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். அப்போஸ்தலிக்க வாரிசு கோட்பாட்டில் பாலிகார்ப் ஒரு முக்கிய இணைப்பாகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது, இது அப்போஸ்தலருக்கே மீண்டும் நியமனம் செய்வதன் மூலம் உடைக்கப்படாத நியமனச் சங்கிலியின் காரணமாக அதிகாரம் பிடிப்புகளிடமே உள்ளது என்று அறிவுறுத்துகிறது. peculiarpress.com/ekklesia/archive/Ekklesia88.htm

ஜஸ்டின் தியாகி 100 - 165

ஜஸ்டின் அவர் ஒரு புறஜாதி, ஆனால் சமாரியாவில் ஜேக்கப் கிணற்றுக்கு அருகில் பிறந்தார். அவர் நன்றாகப் படித்திருக்க வேண்டும்: அவர் நீண்ட பயணம் செய்திருப்பார், மேலும் அவர் குறைந்தபட்சம் ஒரு திறமையை அனுபவிக்கும் ஒரு நபராகத் தெரிகிறது. மற்ற எல்லா அமைப்புகளையும் முயற்சித்த பிறகு, அவரது உயர்ந்த ரசனைகள் மற்றும் சுத்திகரிக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் அவரை சாக்ரடீஸ் மற்றும் பிளேட்டோவின் சீடராக்கியது. ccel.org/ccel/schaff/anf01.viii.i.html

பெரும்பாலான அறிஞர்கள் ஜஸ்டின் வாய்மொழி, குழப்பம், சீரற்றவர் மற்றும் அவரது வாதங்களில் பெரும்பாலும் நம்பத்தகாதவர் என்று ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஆயினும்கூட, அவர் திருச்சபையின் வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான நபராக இருக்கிறார். அவரைப் பொறுத்தவரை, கிறிஸ்தவம் என்பது "கோட்பாட்டளவில், உண்மையான தத்துவம், மற்றும், நடைமுறையில், புனித வாழ்வு மற்றும் இறப்புக்கான ஒரு புதிய சட்டம். earlychurc.org.uk/justin.php

“ஞாயிறு என்பது நாம் அனைவரும் பொதுக் கூட்டத்தை நடத்தும் நாள், ஏனென்றால் கடவுள், இருளிலும் பொருளிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி, உலகைப் படைத்த முதல் நாள்; நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்து அதே நாளில் மரித்தோரிலிருந்து

So, what is Gnosticism? Literally the word *gnosis*, a Greek word, means 'knowledge'. This way of thinking was also a religious sect at the time of Jesus. However, more appropriately it is a way of thinking. Notice I said it IS a way of thinking, not it WAS a way of thinking. There is no way to define this word in a few sentences, so we will define it as we go. The whole idea of gnosticism dove-tails with the whole philosophy of the holy psyche or soul, and the evil body and physical world. There are degrees, if you will, of this philosophy. Much of what is taught in modern Christianity is very pale compared to some extremes of people like Simon, Saturninus, Cerinthus, Valentinus, or even Marcion. If you begin with a relatively small, unscriptural doctrine, it soon leads to a big one. Many of these men (circa 1-2nd century AD) concluded that Jesus was not a man, but the spirit of the Messiah. Why? Because the "deity" would not have an evil body since the flesh is by nature wicked. Marcion taught that Jesus' body was a 'phantom'. Many early church fathers stood against this doctrine for a time, except for Clement and Origen, who were sympathetic to this doctrine. Fundamental to clearly gnostic systems is dualism, which opposes the transcendent God [a god without limitation] and an ignorant demiurge. (This was the caricature of GOD). In some systems, the creation of the world resulted from the presumption of wisdom (*Sophia*).

The material creation, including the body, was regarded as inherently evil. Sparks of divinity, however, had been encapsulated in the bodies of certain pneumatic or spiritual individuals, who were ignorant of their celestial origins. The transcendent God or demiurge sent down a redeemer (Christ), who brought them salvation in the form of a secret *gnosis* or knowledge. To the gnostics, salvation was not dependent upon faith or works but rather knowledge of one's nature, so there was much indulgence in licentious behavior. There were no rules for the body since the *logos* or ultimate knowledge was not interested in physical or material things. This also meant that marriage was held in contempt as well, for procreation involved the body. A "unisexual" being was held in hopeful reverence. The bottom line of Gnosticism is an 'other worldly' existence. Many New Testament doctrines are used to support this thought which

உயிர்த்தெழுந்தார். ஏனென்றால், சனிக்கு முந்தைய நாளில் (சனிக்கிழமை) அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டார்; மற்றும் சனியின் மறுநாளில், அதாவது சூரியனின் நாளாக, அவருடைய அப்போஸ்தலர்களுக்கும் சீடர்களுக்கும் தோன்றினார்.

“நகரங்களிலோ நாட்டிலோ வசிக்கும் அனைவரும் ஒரே இடத்தில் கூடி, அப்போஸ்தலர்களின் நினைவுக் குறிப்புகள் அல்லது தீர்க்கதரிசிகளின் எழுத்துக்கள் நேரம் அனுமதிக்கும் வரை வாசிக்கப்படுகின்றன; பின்னர், வாசகரை நிறுத்தியதும், ஜனாதிபதி [சட்டமன்றத்திற்குத் தலைமை தாங்க நியமிக்கப்பட்ட பெரியவர்களில் ஒருவராக கருதப்படுகிறார்] இந்த நல்ல விஷயங்களைப் பின்பற்றுமாறு வாய்மொழியாக அறிவுறுத்துகிறார், மேலும் அறிவுறுத்துகிறார். பின்னர் நாங்கள் அனைவரும் ஒன்றாக எழுந்து பிரார்த்தனை செய்வோம், நாங்கள் முன்பு கூறியது போல், எங்கள் பிரார்த்தனை முடிந்ததும், ரொட்டி மற்றும் மது மற்றும் தண்ணீர் கொண்டு வரப்பட்டது, அதே போல் ஜனாதிபதியும் அவரது திறனுக்கு ஏற்ப பிரார்த்தனை மற்றும் நன்றி செலுத்துகிறார், மக்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஆமென் (ஹீப்ரு மொழி - அப்படியே ஆகட்டும்) என்று சொல்லி; மற்றும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு விநியோகம் உள்ளது, மேலும் நன்றி செலுத்தப்பட்டவற்றின் பங்கேற்பு உள்ளது, மேலும் இல்லாதவர்களுக்கு ஒரு பகுதி டீக்கன்களால் அனுப்பப்படுகிறது. நாம் போதிக்கும் காரியங்கள் உண்மையென்று நம்பி, பாவ மன்னிப்புக்காகவும், மறுபிறப்பிற்காகவும் கழுவப்பட்டு, கிறிஸ்து கட்டளையிட்டபடி வாழ்கிற மனிதனைத் தவிர வேறு யாரும் பங்குகொள்ள அனுமதிக்கப்படவில்லை.

christianitytoday.com/ch/131christians/evangelistsandapologists/martyr.html

சிறப்பாகச் செய்ய விரும்புவார்கள், ஒவ்வொருவரும் பொருத்தமாக நினைப்பதைக் கொடுக்கிறார்கள்; தேவைப்படுபவர்களை கவனித்துக்கொள்வதற்காக

we will put back into context later. Gnosticism, historically speaking, is simply the logical progression of Greek or Hellenistic thinking. This philosophy, several centuries later, led to the monastic system and eventually to the Papal system as well.

The Greek/gnostic thinking of 'inwardness' only sounds holy, good, and scriptural. The problem is this. Our mind and our bodies are created by GOD and have natural needs and desires. These needs and desires are anticipated by our Creator, so He has rules for the mind and the body. If our theology denies these rules (the reason is really irrelevant), our mind and body will satisfy them some other way. This is why in much Christian theology the laws of YHVH are superseded by the 'law of Christ' where there is the Spirit. God, who lives in the transmundane, is only interested in the spiritual and has no interest in the mundane cares of the world.

To the Greek mind there was so much diversity to be seen that there could not be just one God. This is why there could be just as much change and diversity in ethics and morals as well. There were no foundational guidelines for moral behavior. Behavior changed as the times changed [situation ethics of today], and each philosopher was no more or less correct than the last one. Christian teaching from the first century has taught that there is but one Elohiym (God), however, much Christian theology betrays this intellectual proposition about Elohiym (God). The early disciples, all Jewish, remained faithful in every way to the *Sh'ma* [central tenet of Judaism "Hear, O Israel: the Lord our God, the Lord is one" Deuteronomy 6:4]. All doctrine in the book of Acts attested to this fact. In the middle of the second century the church was dominated by gentiles, and gentile thought began to flow naturally into Greek thinking.

There are many aspects of the nature of Elohiym (God) that differs in these two contrasting cultural views. The two most important ones with respect to scriptural doctrine are found in His oneness and His unchangeableness. In Hebrew thought, His nature is intimately tied to His commands and instructions. Many religions may 'confess' that He is one and unchangeable, but they betray that confession doctrinally. This is because Greek thinking is embedded in our

சேகரிக்கப்பட்டவை ஜனாதிபதியிடம் டெபாசிட் செய்யப்படுகின்றன:

7. அனாதைகள்

8. விதவைகள்

9. உடம்பு சரியில்லை

10. வேறு யாராவது தேவைப்படுவார்கள்,

11. பிணைப்பில் இருப்பவர்கள் மற்றும்

12. நம்மிடையே வசிக்கும் அந்நியர்கள்

குறிப்பு: அவர்கள் கொடுப்பது அனைத்தும் பிறருக்காகவே இல்லை.

அவனது மரணம்

ஜஸ்டின் மற்றும் பிற துறவிகள் கைது செய்யப்பட்டு, ரோம் அரசியிடம் கொண்டு வரப்பட்டனர், [ரோம் மற்றும் 100 மைல்களுக்குள் உள்ள பகுதியைப் பாதுகாக்க தேவையான அனைத்து அதிகாரமும் கொண்ட ஒரு ரோமானிய அதிகாரி] அதன் பெயர் ரஸ்டிகஸ். அவர்கள் தீர்ப்பு இருக்கையின் முன் நின்றபோது, ரஸ்டிகஸ் அரசியார் ஜஸ்டினிடம் கூறினார்: "எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, கடவுள்களை நம்புங்கள், பேரரசர்களுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்." ஜஸ்டின் கூறினார்: "நமது இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்ததற்காக நாங்கள் குற்றம் சாட்டப்படவோ அல்லது கண்டனம் செய்யவோ முடியாது."

ரஸ்டிகஸ் கூறினார்: "நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவரா?" ஜஸ்டின் "ஆம், நான் தான்" என்றார்.

அரசியார் ஜஸ்டினிடம் கூறினார்: "நீங்கள் ஒரு சாய்ந்த மனிதர் என்று அழைக்கப்படுகிறீர்கள், உண்மையான போதனை என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறீர்கள். கேளுங்கள்: நீங்கள் கசையடியால் அடித்து தலை துண்டிக்கப்பட்டால், நீங்கள் பரலோகத்திற்குச் செல்வீர்கள் என்று உறுதியாக நம்புகிறீர்களா?" ஜஸ்டின் கூறினார்: "நான் அவ்வாறு துன்பப்பட்டால் நான் கடவுளின் வீட்டிற்குள் நுழைவேன் என்று நம்புகிறேன். ஏனென்றால், நல்ல வாழ்க்கை வாழ்ந்த அனைவருக்கும் கடவுளின் தயவு உலகம்

own thought process, and a mere confession of beliefs about Elohiym (God) is truly missing the mark. **Believing things about Elohiym (God) is not the same as believing Elohiym (God).**

WORSHIP

Worship is at the very heart of Greek culture. Many great colosseums were built to accommodate the throngs of worshippers gathered to idolize and revere the gods [so they could go to worship]. These gatherings were thought to please the gods and cause them to cast favor upon the people. Different gods were worshipped for different reasons in that each god was hovering over a different aspect of the world. Songs were sung, instruments were played, and nude dancing was common. Singing songs, playing, and dancing to the gods was worshipping, and this worship is what unified the people. Homosexual acts were quite common in that the body is irrelevant to the gods. It was the state of mind that the gods were interested in. The Stoics however, would have nothing to do with this kind of activity. Worship to them was equally a state of mind; however, a proper state of mind does not succumb to the writhing pleasures of the body. The Greek concept of worship, (*proskuneo*), was seen as a specific act of reverence or homage. Modern worship is also seen from the Greek point of view. We worship on Sunday morning. Praise and worship teams are popular today, as those who lead in Sunday morning worship time. Praise is seen as upbeat with a faster tempo and worship is when the tempo is slowed down and more serious adoration is displayed. When the weekly, mundane, cares of the world go through their cycle, then Praise and Worship begins again with the next Sunday morning.

SPIRITUALITY

To the Greek mind, true spirituality is "otherworldly". It is found in living outside of this world and this philosophy can and does lead to all kinds of "New Age" teachings and related religions including modern Christianity. The gods lived outside of this world and so a truly spiritual man lived outside of the cares of this world as well. Denying the physical and condemning emotion was part of this philosophy. Right thinking and right ideas were the hallmarks of the spiritual person. Only the truly educated (the rich) could attain true

முழுவதும் சேமிக்கப்படும் என்று எனக்குத் தெரியும்."

அரசியார் ரஸ்டிகஸ் கூறினார்: "நீங்கள் சில தகுந்த வெகுமதிகளைப் பெற பரலோகத்திற்குச் செல்வீர்கள் என்று உங்களுக்கு ஏதாவது யோசனை இருக்கிறதா?" ஜஸ்டின் கூறினார்: "இது என்னிடம் உள்ள ஒரு யோசனை அல்ல; இது எனக்கு நன்கு தெரியும் மற்றும் மிகவும் உறுதியாக உள்ளது."

அரசியார் ரஸ்டிகஸ் கூறினார்: "இப்போது நாம் பிரச்சினைக்குரிய விஷயத்திற்கு வருவோம், இது அவசியமானது மற்றும் அவசரமானது. அப்போது ஒன்றுகூடி, ஒருமனதாக தெய்வங்களுக்கு பலியிடுங்கள்." ஜஸ்டின் கூறினார்: "சரியாகச் சிந்திக்கும் எவரும் உண்மை வழிபாட்டிலிருந்து பொய் வழிபாட்டிற்குச் செல்வதில்லை."

அரசியார் ரஸ்டிகஸ் கூறினார்: "உங்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டபடி நீங்கள் செய்யாவிட்டால், இரக்கமின்றி நீங்கள் சித்திரவதை செய்யப்படுவீர்கள்." ஜஸ்டின் கூறினார்: "நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் நாங்கள் வேதனையை அனுபவிப்போம், அதனால் இரட்சிக்கப்படுவோம். இது நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமான மிகவும் பயங்கரமான மற்றும் உலகளாவிய நியாயத்தீர்ப்பு-ஆசனத்தின் முன் நிற்கும்போது இது நமக்கு இரட்சிப்பையும் நம்பிக்கையையும் தரும்." மற்றவர் சொன்னார்: "உன் விருப்பப்படி செய். நாங்கள் கிறிஸ்தவர்கள்; நாங்கள் சிலைகளுக்குப் பலி செலுத்துவதில்லை."

அரசியார் ரஸ்டிகஸ், "தெய்வங்களுக்குப் பலியிட மறுத்தவர்கள் மற்றும் பேரரசரின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிய மறுத்தவர்கள் கசையடியால் அடிக்கப்பட்டு, சட்டத்தின்படி மரண தண்டனையை அனுபவிக்க வழிவகுக்கட்டும்" என்று கூறி தண்டனையை அறிவித்தார். கடவுளை மகிமைப்படுத்தி, புனித தியாகிகள் பழக்கமான இடத்திற்குச் சென்றனர். அவர்கள் தலை துண்டிக்கப்பட்டு,

spirituality, as the poor were destined to take care of the mundane, daily necessities. They were the ditch diggers, caretakers, farmers, and of course carpenters.

Worshipping was something you did with the mind and was not to be demonstrative. Denying one's self was very spiritual, because the physical was evil. The sooner one entered the heavenlies the better. This is why suicide was a very noble thing in Greek thinking. Any Scriptures dealing with a heavenly citizenship was seen as advocating this otherworldly existence. Marriage was seen as of this world and was shunned. Abstaining from meat and certain foods was also promoted as obtaining a higher calling with the new *logos*. Since the *logos* was considered the mind of the minds, focusing on correct thinking was being "in the spirit".

Emotions were also looked down upon in Gnostic thinking. To show emotion was to demonstrate weakness and spiritual immaturity. When emotion was stoic and the body denied then the initiate was truly spiritual. Many early initiates of gnostic thought were vowed to silence, as there was nothing that a truly spiritual person could have to say. Early initiates would live together away from the 'other' people for a time in order to focus on their thinking. When they returned they were the truly spiritual people who only could communicate with the *logos* [count, tell, say, speak, thought, inward intention underlying the speech act]. This led to the great gulf fixed between clergy and laity. Jesus more than likely referred to this thinking when He condemned the Nicolaitans. These men would take a vow of celibacy for life, as they were married to the Lord (the only true bride).

SALVATION

Salvation is right thinking and creedal in its nature. To 'believe' is to know the right things. This knowledge comes only from the gods. Salvation is a matter of creeds and correct knowledge about the gods. In gnostic thought, the concept of 'keys' is mentioned quite liberally. Scriptural terms such as, 'believe', to 'know' or 'knowledge', 'word' or 'words', 'keys' and 'gates', 'confess' and 'faith', are all tied in with this esoteric knowledge given by the gods.

தங்கள் இரட்சகர் மீது தங்கள் நம்பிக்கையை ஒப்புக்கொள்வதன் மூலம் தியாகிகளின் சாட்சியை நிறைவேற்றினர்.

catholicradiodramas.com/Saints_Works_H_thru_J/justine_martyr_i_have_accepted_the_true_doctrines.htm

ரோமின் ஹிப்போலிடஸ்

ஹிப்போலிடஸ்(c. 170 - c. 236) ஆரம்ப காலத்தில் மிகச் சிறந்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் [தேவாலயம்](#). ஹிப்போலிடஸ் 2 ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில் பிறந்தார், அநேகமாக [ரோம், போட்டியஸ்](#) அவரது Bibliotheca (cod. 121) [முதல் பைசண்டைன் கலைக்களஞ்சியம்] இல் அவரை ஒரு சீடர் என்று விவரிக்கிறார் [ஐரேனியஸ்](#), சீடர் என்று சொல்லப்பட்டவர் [பாலிகார்ப்](#).

wikipedia.org/wiki/Hippolytus_of_Rome#Life

ஹிப்போலிடஸின் போதனைகள்: அவர்கள் முதலில் சிறு குழந்தைகளுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுப்பார்கள். அவர்களால் பதில் சொல்ல முடியுமானால், அவர்களே பதில் சொல்லட்டும். ஆனால் அவர்களால் முடியவில்லை என்றால், அவர்களின் பெற்றோர் அல்லது அவர்களது குடும்பத்தைச் சேர்ந்த யாரேனும் பதில் சொல்லட்டும். அடுத்து அவர்கள் பெரியவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுப்பார்கள்; மற்றும் கடைசியாக பெண்கள். (அப்போஸ்தலிக்க பாரம்பரியம் 21.3-5) <http://www.orlutheran.com/html/baptevid.html> [குழந்தை ஞானஸ்நானம் ஒரு சடங்காக இருந்தாலொழிய, வேறு யாரேனும் ஒருவர் மிகவும் இளமையாக இருந்தாலோ அல்லது மனரீதியாக இயலாமலோ இருந்தாலோ, பாவம், அதன் விளைவுகள் மற்றும் மன்னிப்பின் அவசியத்தைப் பற்றிய ஓரளவு அறிவு அல்லது நம்பிக்கை தேவைப்பட்டாலும், பதினைக் கோருவதன் மூலம்.]

முதல் நூற்றாண்டுகளில்—குறைந்தது பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு வரை— முழுக்குதல் என்பது சாதாரண ஞானஸ்நானமாகும். ஞானஸ்நானத்தைப் பொறுத்தவரை, இந்த வழியில் ஞானஸ்நானம் கொடுங்கள்: இவைகளையெல்லாம் முதலில்

These terms were easily transferred to New Testament teaching. When Jesus said "*I am the door... I am the good shepherd... I am the light of the world... I am the way, the truth, and the life...*", these were understood to speak of the *logos* or the *nous* come down from heaven to distribute this knowledge or *gnosis*. He came to bring the 'keys' of salvation. Let me remind you that in Greek thought the *logos* was the collective mind or *nous* of the gods. In order for the soul to be destined for heaven one must 'believe' certain propositions about the *logos*. The early 'church' remained very 'Hebrew' for the first two centuries and this is why there is no record of 'creeds' being established. The creeds come later when the church is dominated by gentiles and the 'Jewish believers' have been chased away by the Jews and the Christians.

PRAYER

Praying or communicating with the gods was not an everyday, consistent event in Greek life. The gods were primarily called upon when something was wrong or someone was in need. Prayers were offered by the individual spontaneously. When celebrations in the great arenas were observed, this would be a time of group participation in communicating with the gods. This would be primarily to help with the success of the spectacles arranged to entertain the participants. Prayers would usually be lengthy and colorful. Leaders in the gatherings would usually offer up these prayers to the gods for the people. Communication with the gods was primarily help and request orientated.

In Hebrew thinking, prayer is both ritual and spontaneous. Prayer was usually communal and in the plural. In Hebrew thinking, prayer is usually blessing Elohiym (God), thanking Him and speaking in the past tense. Prayer is much like the feasts in that it is also assigned to 'set times'. Prayer is part of discipline, to train one to daily communicate with the Creator.

Many times today:

- Someone is praying for everyone
- The preacher is studying the Scriptures for everyone.
- Man's soul can now be placed in an eternal, spiritual state by believing the right things and confessing certain propositions about

சொல்லிவிட்டு, பிதா, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்தில், ஜீவத்தண்ணீரில் [பாயும் அல்லது நகரும் நீரில்] ஞானஸ்நானம் கொடுங்கள். உன்னிடம் ஜீவத் தண்ணீர் இல்லையென்றால், வேறு தண்ணீரில் ஞானஸ்நானம் கொடு; குளிர்ந்த நீரில் அவ்வாறு செய்ய முடியாவிட்டால், சூடாகச் செய்யுங்கள். ஆனால் உங்களிடம் எதுவும் இல்லையென்றால், பிதா, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியின் பெயரால் தலையில் மூன்று முறை தண்ணீரை ஊற்றவும்.

en.wikipedia.org/wiki/Aspersio

தேவாலயத்தின் வளர்ந்து வரும் படிநிலையை ஹிப்போலிட்டஸ் கடுமையாக எதிர்த்தார்.தி எடர்னல் கிங்டம், FW Mattox ப. 203

கிரேக்க தந்தைகள்

லியோன்ஸின் ஐரேனியஸ்

இரேனியஸ், (பி. 2ம் நூற்றாண்டு; டி. 2வது முடிவு/3வது நூற்றாண்டின் ஆரம்பம்)லுக்னம் பிஷ்ப்உள்ளேகோல், இது இப்போதுலியோன்ஸ்,பிரான்ஸ். அவரது எழுத்துக்கள் ஆரம்பகால வளர்ச்சியில் உருவானவைகிறிஸ்துவர் இறையியல். அவர் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிடத்தக்கவராக இருந்தார்கிறிஸ்தவ மன்னிப்புவாதி. அவரும் சீடராவார்பாலிகார்ப், சீடர் என்று சொல்லப்பட்டவர்ஜான் நற்செய்தியாளர். திஹெர்மாஸ் மேய்ப்பன்(2 ஆம் நூற்றாண்டு) ஆரம்பகால தேவாலயத்தில் பிரபலமாக இருந்தது மற்றும் கருதப்பட்டதுவேதம் சார்ந்தஆரம்ப காலத்தில் சிலரால்சர்ச் பிதாக்கள், போன்றவைஐரேனியஸ். இது கிரேக்க மொழியில் ரோமில் எழுதப்பட்டது. இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் நூற்றாண்டுகளில் மேய்ப்பனுக்கு பெரும் அதிகாரம் இருந்தது.

அவரது மிகவும் பிரபலமான புத்தகம்,மதவெறிகளுக்கு எதிராக(c 180) துரோகங்களை எண்ணி அவற்றைத் தாக்கியது. கிறிஸ்தவர்கள் ஒற்றுமையைத் தக்கவைத்துக்கொள்வதற்கான ஒரே வழி, ஒரு கோட்பாட்டு அதிகாரத்தை --எபிஸ்கோபல் கவுன்சில்களை தாழ்மையுடன்

the <i>logos</i>. [Acts to earn salvation rather than acts of love and praise.] What does God require of me? has been replaced by Who is the <i>logos</i>? adapted from Hebrew Mind vs. Greek Mind wildbranch.org/Gkhebcia/index.html 2-10-2007	ஏற்றுக்கொள்வதுதான் என்று ஐரேனியஸ் எழுதினார்.^[2][கிறிஸ்துவில் ஐக்கியத்தை விட அதிகாரத்தினால் ஐக்கியம்.]நான்கு சுவிசேஷங்களையும் நியமனமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று முதன்முதலில் முன்மொழிந்தவர் ஐரேனியஸ்.
Understanding the differences in their view of man [Greek, (non-Jewish world) as dualism; i.e. soul and body are separate and the Hebrew (people through whom the Christ or Messiah came) as oneness; i.e. soul and body were inclusive as God created them] will provide a basis for understanding the teachings, practices and interpretations of the Bible following the Apostolic era (100 AD).	கற்பித்தல்லியோன்ஸின் ஐரேனியஸ் ஏனென்றால், அவர் எல்லாரையும் காப்பாற்றுவதற்காக வந்தார் -- அனைத்தையும், நான் சொல்கிறேன், அவரால் கடவுளுக்கு மீண்டும் பிறந்தவர்கள் - குழந்தைகள், குழந்தைகள், வாலிபர்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் முதியவர்கள். (விரோதங்களுக்கு எதிராக II.22.4) orlutheran.com/html/baptevid.html
Chapter 4 Church Hierarchy The Church Foundation Simon Peter answered, "You are the Christ, the Son of the living God." Jesus replied, "Blessed are you, Simon son of Jonah, for this was not revealed to you by man, but by my Father in heaven. And I tell you that you are Peter, and on this rock I will build my church, and the gates of Hades will not overcome it. (Matthew 16:16-18) To His devoted followers he said "You are those who have stood by me in my trials. And I confer on you a kingdom, just as my Father conferred one on me." (Luke 22:28-29) Then on the day of Pentecost "Peter replied, 'Repent and be baptized, every one of you, in the name of Jesus Christ for the forgiveness of your sins. And you will receive the gift of the Holy Spirit. The promise is for you and your children and for all who are far off — for all whom the Lord our God will call.' With many other words he warned them; and he pleaded with them, 'Save yourselves from this corrupt generation.' Those who accepted his message were baptized, and about three thousand were added to their number that day." (Acts 2:38-41)	அலெக்ஸாண்ட்ரியாவின் கிளமென்ட் அலெக்ஸாண்ட்ரியாவின் கிளமென்ட் (டைட்டஸ் ஃபிளேவியஸ் க்ளெமென்ஸ்) (c.150-211/216), அலெக்ஸாண்ட்ரியா தேவாலயத்தின் முதல் உறுப்பினராக ஒரு பெயரைக் காட்டிலும் அதிகமாகவும், அதன் மிகவும் புகழ்பெற்ற ஆசிரியர்களில் ஒருவராகவும் இருந்தார். அவர் கிரேக்க தத்துவ மரபுகளை கிறிஸ்தவ கோட்பாட்டுடன் இணைத்து மதிப்பிட்டார் அறிவாற்றல்.¹⁸ அவர் ஒரு கிறிஸ்தவரை உருவாக்கினார்பிளாட்டோனிசம்.^[2] மையக் கருத்து என்பது வடிவங்களின் கோட்பாடு. நித்தியமான, மாறாத, பரிபூரணமான வடிவங்களில் மட்டுமே உண்மையான உயிரினம் நிறுவப்பட்டுள்ளது, இவற்றின் குறிப்பிட்ட உணர்வு பொருள்கள் அபூரண நகல்களாகும்.எம்எந்த பிளாட்டோனிக் கருத்துக்களும் இப்போது கத்தோலிக்க/புராட்டஸ்டன்ட் கிறிஸ்தவத்தின் நிரந்தர கூறுகளாக உள்ளன. பிடிக்கும் பாகன்கள் அவர்களுக்கு முன்பே இருந்தது, கிறிஸ்தவர்கள் புரிந்து கொண்டனர் பிளாட்டோனிக் வடிவங்கள் என இறைவன் இன்

¹⁸thebiblewayonline.com ஐப் பார்க்கவும் - நாஸ்டிசிசம்.

Purchased by Christ

Keep watch over yourselves and all the flock of which the Holy Spirit has made you overseers. Be shepherds of the **church of God, which he bought with his own blood.** (Acts 20:28-29)

Christ is the Head

He is the image of the invisible God, the firstborn over all creation. For by him all things were created: things in heaven and on earth, visible and invisible, whether thrones or powers or rulers or authorities; all things were created by him and for him. He is before all things, and in him all things hold together. And he is **the head of the body, the church**; he is the beginning and the firstborn from among the dead, so that in everything he might have the supremacy. **For God was pleased to have all his fullness dwell in him, and through him to reconcile to himself all things**, whether things on earth or things in heaven, by making peace **through his blood, shed on the cross.** (Colossians 1:15-20)

[W]e will all stand before God's judgment seat. It is written: "'As surely as I live,' says the Lord, **'every knee will bow before me; every tongue will confess to God.'** All of us will have to give an account of ourselves to God." (Romans 14:10-12)

From the above scriptures it is rather clear that Christ is God, that by His blood; i.e., atoning sacrifice, He purchased the church and that trusting obedient people are placed in it by God and the Son. He, Christ, is the head or leader of these people, the church, to which all people will bow in recognition.

Organization

"It was he [Christ] who gave some to be **apostles**, some to be **prophets**, some to be **evangelists**, and some to be **pastors and teachers**, [some translate this to be teaching pastors as 'some to be' is omitted] to prepare God's people for works of service, so that the body of Christ may be built up until we all reach unity in the faith and in the knowledge of the Son of God and become mature,

எண்ணங்கள் .wikipedia.org/wiki/Clement_of_Alexandria
மற்றும் wiki/Platonism

ஞானவாதம்([கிரேக்கம்](#): ஞானி,[அறிவு](#))
மனிதர்கள்
தெய்வீகமானவர்கள் [ஆன்மாக்கள்](#) ஒரு
சிக்கி [பொருள்](#) [உலகம்](#) ஒரு முழுமையற்ற
கடவுளால் உருவாக்கப்பட்டது, ...[ஆபிரகாமிக் இறைவன்](#), மற்றும் பல சொற்களால் குறிப்பிடப்படும் ஒரு உயர்ந்த நிறுவனத்துடன் முரண்படுகிறது.

en.wikipedia.org/wiki/Gnosticism

ஞானவாதம் நற்செய்தி அல்லது சர்ச் படிநிலைக்கு அப்பால் நேரடியான தனிப்பட்ட அறிவைக் கோரும் பல்வேறு ஆரம்பகால கிறிஸ்தவப் பிரிவுகளுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது.
etymonline.com/index.php?l=g&p=7

இரண்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய கிறித்தவத்தின் நாஸ்டிக் கிளையானது அதன் சொந்த எலிட்டிசு முத்திரையான ஒரேவாதத்தை நடைமுறைப்படுத்தியது, இயேசு சில சீடர்களுக்கு "இரகசிய" அறிவைக் கொடுத்தார், குறிப்பாக [மேரி மாக்தலீன்](#) மற்றும் தாமஸ். இரட்சிப்பு, தீட்சை மூலம் மட்டுமே வந்தது-சில நேரங்களில் வினோதமான சடங்குகளை உள்ளடக்கியது.

peculiarpress.com/ekklesia/archive/Ekklesia67.htm

அலெக்ஸாண்டிரியாவின் தோற்றம்

ஆரிஜென், அல்லது ஆரிஜென் அடமானடியஸ் (சி185- சி254) இருந்தது ஒரு ஆரம்பகால கிறிஸ்தவ அறிஞர் மற்றும் இறையியலாளர். பாரம்பரியத்தின் படி, அவர் ஒரு எகிப்தியன்^[5] அலெக்ஸாண்டிரியாவில் கற்பித்தவர், கிளெமென்ட் கற்பித்த கேட்கெட்டிகல் பள்ளிக்கு புத்துயிர் அளித்தார். அலெக்ஸாண்டிரியாவின் தேசபக்தர் முதலில் ஆரிஜனை ஆதரித்தார், ஆனால் பின்னர் தேசபக்தரின் அனுமதியின்றி நியமிக்கப்பட்டதற்காக அவரை வெளியேற்றினார். அவர் இடம் பெயர்ந்தார் சிசேரியா மரிதிமா அங்கு

attaining to the whole measure of the fullness of Christ.” (Ephesians 4:11-13)

He prayed for unity of His believers “I do not pray for these alone, but also for those who will believe in Me through their word; that they all may be one, as You, Father, are in Me, and I in You; that they also may be one in Us, that the world may believe that You sent Me. And the glory which You gave Me I have given them, that they may be one just as We are one: I in them, and You in Me; that they may be made perfect [complete] in one, and that the world may know that You have sent Me, and have loved them as You have loved Me.” (John 17:20-23 NKJV)

As the head of His Church, He established its organization by giving various duties and responsibilities rather than offices or positions that would be needed for the church to function as a unified body faithful and loyal to Him. They were:

- Apostles - to bear witness
- Prophets - to foretell and/or teach
- Evangelists - to proclaim His message of reconciliation, salvation.
- Pastors and teachers - elders, shepherds, watchmen, guardians, sentinels or overseers] to keep watch over, warn, encourage, train and teach those under their care.

Paul left Titus on Crete to appoint elders in every town. (Titus 1:5)

One cannot determine with an absolute degree of certainty if elders were appointed in every town or every congregation, if there were more than one congregation in a city or town. We know that Paul was in Ephesus for an extended period of time so it is possible there were more than one congregation or house church. Even if there were more than one group assembling at various places, one could only speculate if there were elders in each group of Christians meeting in homes or elders for the city of Ephesus or if elders from each assembly constituted elders of the city of Ephesus. The same is true of Jerusalem. However, in Jerusalem we know there were thousands of Christians. They met in homes and they also all assembled

இறந்தார்^[6] துன்புறுத்தலின் போது சித்திரவதை செய்யப்பட்ட பிறகு.

எபிரேய மொழியின் அறிவைப் பயன்படுத்தி, அவர் ஒரு திருத்தத்தை உருவாக்கினார் செப்டுவஜின்ட்.^[2] அவர் பைபிளின் அனைத்து புத்தகங்களுக்கும் விளக்கம் எழுதினார்.^[2] பெரி அர்ச்சன் (முதல் கோட்பாடுகள்) இல், அவர் கிறிஸ்தவ கோட்பாட்டின் முதல் தத்துவ விளக்கத்தை வெளிப்படுத்தினார்.^[2] அவர் வேதத்தை உருவகமாக விளக்கினார் மற்றும் தன்னை ஒரு ஸ்டோயிக், நியோ-பித்தகோரியன் மற்றும் ஒரு பிளாட்டோனிக் என்று காட்டினார்.^[2] பிடிக்கும் புளோட்டினஸ், ஆன்மா மனிதனாக அவதாரம் எடுப்பதற்கு முன்பும், இறப்பிற்குப் பிறகும் அடுத்தடுத்த நிலைகளைக் கடந்து இறுதியில் கடவுளை அடைகிறது என்று எழுதினார்.^[2] பேய்கள் கூட கடவுளுடன் மீண்டும் இணைவதை அவர் கற்பனை செய்தார். ஆரிஜனுக்கு, கடவுள் இல்லையெனவே ஆனால் திமுதல் கொள்கை, மற்றும் கிறிஸ்து, திசின்னங்கள், அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்.^[2] ஒரு படிநிலை அமைப்பு பற்றிய அவரது கருத்துக்கள்திரித்துவம், பொருளின் தற்காலிகத்தன்மை, "ஆன்மாக்களின் அற்புதமான முன்வாழ்வு" மற்றும் "அதிலிருந்து வரும் பயங்கரமான மறுசீரமைப்பு" ஆகியவை அறிவிக்கப்பட்டன. அனாதிமா6 ஆம் நூற்றாண்டில்.^{[7][8]}

en.wikipedia.org/wiki/Origen

ஆரிஜன் கற்பித்தல்: நமது சகோதரர்கள் அடிக்கடி விசாரிக்கும் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி விவாதிக்க நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தை எடுத்துக்கொள்கிறேன். பாவ நிவர்த்திக்காக குழந்தைகளுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்கப்படுகிறது. என்ன வகையான? அல்லது அவர்கள் எப்போது பாவம் செய்தார்கள்? ஆனால் "யாரும் கறையிலிருந்து விலக்கப்படவில்லை" என்பதால், ஞானஸ்நானத்தின் மர்மத்தால் ஒருவர் கறையை நீக்குகிறார். இந்த காரணத்திற்காக, குழந்தைகள் ஞானஸ்நானம் பெறுகிறார்கள். ஏனென்றால், "ஒருவன் ஜலத்தினாலும்

together; "all believers used to meet together in Solomon's colonnade" (Acts 5:12) [until the persecution by the leaders of the Jews began]. Whether there were elders for each "home church" or for the entire city they were a united body of believers with singleness of purpose in fellowship and in unity with one another. There is no indication of one elder or one group of elders had a position of authority greater than any other elder or group of elders. Refer to thebiblewayonline.com lessons Functions of Christ's Church and His Shepherds also Servants of Christ.

Paul foresaw that man's desires would attempt to alter Christ's organization for "From Miletus, Paul sent to Ephesus for the elders of the church. When they arrived, he said to them: ... For I have not hesitated to proclaim to you the whole will of God. Keep watch over yourselves and all the flock of which the Holy Spirit has made you overseers [watchmen]. Be shepherds of the church of God, which he bought with his own blood. I know that after I leave, savage wolves will come in among you and will not spare the flock. Even from your own number men will arise and distort the truth in order to draw away disciples after them. So be on your guard!" (Acts 20:17-18, 27-31)

From Miletus Paul continued on his journey to Jerusalem. When they came to Jerusalem, they were welcomed by the church and the apostles and elders, to whom they reported everything God had done through them. Then some of the believers who belonged to the party of the Pharisees stood up and said, "The Gentiles must be circumcised and required to obey the law of Moses." The apostles and elders met to consider this question. (Acts 15:4-7)

This warning to the Ephesian elders appears to have come true not long afterwards, somewhere around AD 100 as seen in the writings of Clement of Rome, Ignatius of Antioch, Polycarp of Smyrna and others. All refer to "the Bishop of some city." In fact, Ignatius insists on "the division of the bishopric and the presbytery and the

ஆவியினாலும் பிறக்காவிட்டால், அவன் பரலோகராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்க முடியாது." (லூக்கா 14:5 அன்று இறைவாக்கு).
orlutheran.com/html/baptevid.html

அந்தோணி தி கிரேட்

அந்தோணி(c 251 - 356 அனைத்து துறவிகளின் தந்தை என்றும் அழைக்கப்படும்) இருந்து வந்தது எகிப்து, மத்தியில் ஒரு முக்கிய தலைவர் பாலைவன தந்தைகள். பல தேவாலயங்களில் அவர் கொண்டாடப்படுகிறார் பண்டிகை நாட்கள்: 17 ஜனவரி இல் கிழக்கு ஆர்த்தடாக்ஸ் சர்ச் மற்றும் மேற்கத்திய தேவாலயங்கள்; மற்றும் டோபி 22, (ஜனவரி 30) இல் காப்டிக் ஆர்த்தடாக்ஸ் சர்ச் மற்றும் இந்த காப்டிக் கத்தோலிக்க தேவாலயம். [காப்டிக்- ஒரு வடக்கு ஆப்ரோ-ஆசிய பேசப்படும் மொழி எகிப்து குறைந்தது பதினேழாம் நூற்றாண்டு வரை.]

wikipedia.org/wiki/Anthony_the_Great

லத்தீன் தந்தைகள்

டெர்டுல்லியன்

குயின்டஸ் செப்டிமியஸ் புளோரன்ஸ் டெர்டுல்லியானஸ் (c 160 - c 225), இவர் 197 க்கு முன் கிறித்தவத்திற்கு மாற்றப்பட்டார், அவர் மன்னிப்பு, இறையியல், சர்ச்சைக்குரிய மற்றும் துறவற படைப்புகளை எழுதியவர்.^[13] அவர் ஒரு ரோமானிய நூற்றுவர் தலைவரின் மகன். அவர் "லத்தீன் கிறிஸ்தவத்தின் தந்தை" என்று குறிப்பிடப்படுகிறார்.

wikipedia.org/wiki/Tertullian#cite_note-2 (எகோனோமோ, 2007, ப. 22)

டெர்டுல்லியன் அவர் கருதிய கிறிஸ்தவ கோட்பாடுகளை கண்டித்தார் மதவெறி, ஆனால் பிற்காலத்தில் தாங்களே மதங்களுக்கு எதிரானவர்கள் என்று கருதப்படும் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டனர். அவர் கிரேக்க மொழியில் மூன்று புத்தகங்களை எழுதினார் மற்றும் முதல் சிறந்த எழுத்தாளர் ஆவார் லத்தீன் இவ்வாறு சில சமயங்களில் "லத்தீன் திருச்சபையின் தந்தை" என்று அழைக்கப்படும் கிறிஸ்தவம்.^[14] அவர் ரோமில் ஒரு வழக்கறிஞராக இருந்தார்.^[15] அவர் தெய்வீகத்தைப் பொறுத்தவரை "ட்ரினிடாஸ்"

monarchical authority of the bishop.” The rule of one elder, bishop or pastor is nowhere to be found in the Bible.

Ignatius, Clement of Rome and others concluded that for unity of believers to occur there must be “one doctrinal (episcopate) authority.” “So, by early in the second century, church leadership began to transform into something strikingly akin to Roman civil government. The documents primarily responsible for suggesting this unbiblical change was Ignatius, bishop of Antioch, although there is some doubt about the authenticity of his letters. ... It will suffice to point out that in the eight Ignatian letters (ca AD 110) generally thought to be genuine, he insists on the division of the bishopric and the presbytery and the monarchical authority of the bishop, going so far as to compare the bishop with Christ Himself [clearly different from Ignatius and Clement].

Shepherds of the church are to tend those placed in his care; i.e., they must see if any are injured, attack by the enemy, strayed away, hungry or thirsty and provide their need. This cannot be done from a distance. It must be the tender care by one who knows and loves them better than self like Jesus and His love for us.

Chapter 5

Middle (Dark) Ages 476 – 1517 AD

The Roman Church was founded by the pagan Roman Emperor Constantine at the Council of Nicaea in 325 A.D. to consolidate his empire. It immediately achieved expansive influence at all levels of the imperial government. With the fall of the Western Roman Empire around 476 AD the Constantine Roman Church morphed into the Roman Catholic Church and became the most powerful political force in Europe. So,

என்ற லத்தீன் வார்த்தையை அறிமுகப்படுத்தியதாகக் கூறப்படுகிறது. திரித்துவம்) கிறிஸ்தவ சொற்களஞ்சியத்திற்கு^[16](ஆனாலும் அந்தியோக்கியாவின் தியோபிலஸ்(c115 - c183) ஏற்கனவே "கடவுளின் திரித்துவம், மற்றும் அவரது வார்த்தை மற்றும் அவரது ஞானம்" பற்றி எழுதியது, இது திரித்துவ வார்த்தைகளுக்கு ஒத்த ஆனால் ஒத்ததாக இல்லை)^[17]மேலும் "மூன்று நபர்கள், ஒரு பொருள்" என்ற சூத்திரம் லத்தீன் "டிரெஸ்" ஆக இருக்கலாம். ஆளுமை, ஒரு பொருள்"(தன்னிடமிருந்து கொயின் கிரேக்கம் "ட்ரீஸ் ஹைபோஸ்டேஸ்கள், ஹோமோசியோஸ்"), மேலும் "வீட்டஸ் டெஸ்டமெண்டம்" (பழைய ஏற்பாடு) மற்றும் "நவம் டெஸ்டமெண்டம்" (புதிய ஏற்பாடு)

அவரது மன்னிப்பு, கிறித்துவத்தை "வேரா மதம்" [உண்மையான மதம்] எனத் தகுதிப்படுத்திய முதல் லத்தீன் எழுத்தாளர் இவரே, மேலும் கிளாசிக்கல் ரோமானியப் பேரரசு மதம் மற்றும் பிற ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வழிபாட்டு முறைகளை முறையாக "மூடநம்பிக்கைகள்" நிலைக்குத் தள்ளினார். "நம்பிக்கையின் விதி" என்ற அவரது பயன்பாடு டெர்டுல்லியனால் சில வேறுபட்ட கோட்பாட்டின் சூத்திரத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டதாகத் தெரிகிறது [(De praescriptione, xiii)] சம்பிரதாயம் மற்றும் சடங்குகளின் எழுச்சியுடன், ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட சடங்கு ஒருவரின் அணுகுமுறைக்கு மிகவும் பொருத்தமானதாகக் கருதப்பட்டது. இறைவனுக்கு. என்ன சொல்லப்பட்டது, எப்படிச் சொல்லப்பட்டது; என்ன செய்யப்பட்டது, அது எப்படி செய்யப்பட்டது... எப்போது, எங்கு, யாரால்... அனைத்தும் மிகப் பெரிய முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றன, எந்த ஒரு விலகலும் "சர்ச் அதிகாரங்களில்" இருந்து கிட்டத்தட்ட உடனடி கண்டனத்தைக் கொண்டு வந்தது. Wikipedia.org/wiki/Tertullian [ஒரு உதாரணம் டி.அவர் "இயேசு நாமத்தில்" என்ற சொற்றொடர்¹⁹பல பிரார்த்தனைகளின் முடிவில் பயன்படுத்தப்பட்டது, ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட

¹⁹thebiblewayonline.com ஐப் பார்க்கவும் - இயேசுவின் பெயரில்

for nearly 1,000 years with the feudal system and the lack of opportunity for learning, the peasant masses were unable to, or for that matter dared to, challenge the powerful church hierarchy and its supportive lords, rulers and kings.

Around 1200 AD Bible believing Christians began to challenge the Catholic Church's official Bible interpretations, teachings and practices. They separated themselves from the Church of Rome, which they saw as apostate. Consequently, they were seen as a formidable potential threat. To eliminate this perceived threat persecution in varying degrees of severity was instituted and continued for centuries.

Waldensians (around 1179)

The earliest Waldensians believed in **austerity, public preaching and the personal study of the scriptures**. The sect originated in the late 12th century as the *Poor Men of Lyons*, [France] a band organized by Peter Waldo, a wealthy merchant of Lyon, who gave away his property around 1177 and went about preaching apostolic poverty as the way to perfection. In 1179, they went to Rome, where Pope Alexander III blessed their life but forbade preaching without authorization from the local clergy. They disobeyed and began to preach according to their own understanding of scripture. Seen by the Roman Catholic Church as unorthodox, they were formally declared heretics beginning several centuries of persecution that nearly destroyed the sect.

en.wikipedia.org/wiki/Waldensian

By the 11th century, in the zeal of the Catholic Church to establish their altered version of Christ's kingdom, the Roman popes began utilizing a new tool -- the Crusades. At first, the Crusades had as their object the conquering of Jerusalem and the "Holy Land". Along the crusaders' paths, thousands of innocent civilians (especially Jews) were raped, robbed, and slaughtered. In time, however, the crusade concept was altered to crush spiritual opposition within Europe itself. In other words, armies were

சடங்குகளின் வருகையுடன் தேவாலயம் நிறுவப்பட்ட பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு பயன்படுத்தப்பட்டது.]en.wikipedia.org/wiki/Church_Fathers

டெர்டுல்லியன் மற்றும் ஹிப்போலிட்டஸ் ஆகியோர் “ரோமானிய பிஷ்பின் பெருகிவரும் அதிகாரத்தை எதிர்த்த இரண்டு சிறந்த மனிதர்கள்.தி எடர்னல் கிங்டம், FW Mattox பக். 203

பிற்கால வாழ்க்கையில், டெர்டுல்லியன் சேர்ந்தார்மாண்டனீஸ்டுகள்,[பரிசுத்த ஆவியின் நேரடி வெளிப்பாடுகள், தெய்வீகத்தின் செயலற்ற ஊதுகுழலாகப் பேசுவது மற்றும் பரவசமான தரிசனங்களில் பேசியது]அவரது கடினத்தன்மைக்கு முறையீடு செய்த ஒரு மதவெறி பிரிவு.^[13]
en.wikipedia.org/wiki/Church_Fathers

டெர்டுல்லியன்"சுதந்திரமாக அனுமதிக்கப்படாதது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது" என்று [வேதத்தைப் பற்றிய] பார்வையை எடுத்தார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பரிசுத்த வேதாகமம் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி உண்மையாக அமைதியாக இருந்தால், அவர்கள் உண்மையிலேயே, முற்றிலும் மற்றும் முற்றிலும் அமைதியாக இருப்பது எப்போதும் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், அவரது காலத்தில் இருந்த மற்றவர்கள், "தடை செய்யப்படாதது சுதந்திரமாக அனுமதிக்கப்படுகிறது" என்று நம்பிக்கையுடன் அறிவித்தனர். எனவே, எதிர் கருத்து: கடவுள் அதைப் பற்றி எதுவும் சொல்லவில்லை என்றால், அதற்கு எதிராக அவருக்கு எதுவும் இருக்கக்கூடாது. எனவே, அது அவருடைய மக்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். ... [ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு] லூத்தரும் ஸ்விங்லியும் கூட இந்த விஷயத்தில் எடைபோட்டனர். பிந்தையவர் "புதிய ஏற்பாட்டில் கட்டளையிடப்படாத அல்லது கற்பிக்கப்படாத எதையும் நிபந்தனையின்றி நிராகரிக்கப்பட வேண்டும்" என்று நிலைநிறுத்தினார், அதேசமயம் லூதர் எதிர்க்

raised with the intent of massacring whole communities of Bible believing Christians.

Albigenses or Cathars (around 1200)

[Pope] Innocent III believed that Bible believing dissidents were worse than infidels (Saracens, Moslems, and Turks), for they threatened the unity of ... Europe. So Innocent III sponsored "crusades" to exterminate them. Pope Innocent (what a name!) called upon Louis VII to do his killing for him, and he also enjoined Raymond VI to assist him.

The Albigenses or Cathars in southern France were generally considered to be more highly educated and wealthier than others in France. They were labeled as heretics by the pope since they did not follow his edicts. They **owned and read their Bibles** which only priests were authorized to do. In the year 1209, the Catholic Church began its crusade against fellow Europeans Christian. They were referred to in Pope Innocent's Sunday morning messages as "servants of the old serpent". Innocent promised the killers a heavenly kingdom if they took up their swords against the unarmed populaces. The destruction of Catharism, which tended to run in families, was so complete that the Crusade is now considered by historians to be Europe's first genocide.

quintessentialpublications.com/twyman/?page_id=10

In July of 1209 AD an army of orthodox Catholics, probably part of the Cathars crusade attacked the city of Beziers, France and murdered 60,000 unarmed civilians, killing men, women, and children. The whole city was sacked, and when someone complained that Catholics were being killed as well as "heretics", the papal legates told them to go on killing and not to worry about it for "the Lord knows His own."

At Minerva, 14,000 Christians were put to death in the flames, and ears, noses, and lips of the "heretics" were cut off by the "faithful [Catholics]." ^A Note: According to Webster's

கருத்தை ஆதரித்தார் -- ²⁰(ஏதேனும் ஒன்றைப் பற்றி கடவுள் உண்மையாகவே முற்றிலும் எதுவும் சொல்லவில்லை) என்பது தடையோ அனுமதியோ இல்லை.

மூலம் பிரதிபலிப்புகள் [அல் மாக்ஸி](#) வெளியீடு #401, ஜூன் 30, 2009 wikisource.org/wiki/இலிருந்து AnteNicene_Fathers/Volume_III/Apologetic/The_Chaplet,_or_De_Corona/Chapter_II

டெர்டுல்லியனின் சில போதனைகள் மற்றும் நடைமுறைகள்

நம்பிக்கை விதி- டெர்டுல்லியன் தொடர்ந்து இந்த வெளிப்பாட்டைப் பயன்படுத்துகிறார் என்று கூறலாம், இதன் மூலம் இப்போது சர்ச்சில் ஒப்படைக்கப்பட்ட அதிகாரப்பூர்வ பாரம்பரியம், இப்போது வேதாகமங்கள் மற்றும், ஒரு திட்டவட்டமான கோட்பாட்டு சூத்திரம். அவர் எங்கும் வேதப் புத்தகங்களின் பட்டியலைக் கொடுக்கவில்லை என்றாலும், அவற்றை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரித்து, அவற்றை வாத்தியம் மற்றும் டெஸ்டமெண்டம் என்று அழைக்கிறார். en.wikipedia.org/wiki/Tertullian

ஏறக்குறைய 1200 முதல் 1300 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சீர்திருத்தத்தின் காரணமாக போப் பால் III ஆல் அழைக்கப்பட்ட ட்ரெண்ட் கவுன்சில் (1545 - 1563) "சபைகள் மற்றும் தேவாலய பிதாக்கள் முன்வைத்த மரபுகள் வேதத்திற்கு சமமான அதிகாரத்தை உருவாக்கியது" என்று முடிவு செய்தது. தி எடர்னல் கிங்டம், FW Mattox, ப. 291

விபச்சாரிகள் மற்றும் கொலைகாரர்கள் எந்த சூழ்நிலையிலும் தேவாலயத்திற்குள் அனுமதிக்கப்படக்கூடாது. டி புடிசிட்யாவில், டெர்டுல்லியன் போப்பைக் கண்டிக்கிறார் காலிக்ஸ்டஸ்

ஐ அப்படிப்பட்டவர்களை அவர்கள் மனந்திரும்பும்போது அனுமதித்ததற்காக. en.wikipedia.org/wiki/Tertullian

கார்தேஜின் சைப்ரியன்

சைப்ரியன் (Thascius Caecilius Cyprianus) ஆவார்பிஷ்ப் இன்கார்தேஜ் மற்றும் ஒரு முக்கியமான ஆரம்பகிறிஸ்துவர் எழுத்தாளர்.

II New Riverside University Dictionary, this is a heretic: "One who holds or advocates controversial opinions, **esp. one who publicly opposes the officially accepted dogma of the Roman Catholic Church.**"

These are examples from the long and sordid history of Catholic atrocities committed against their bitter enemies, the Bible believing Christians. Much worse treatment of Bible believers was forthcoming during that stage of bloody Catholic history known as the Inquisition. Pope Alexander IV established the Office of the Inquisition within Italy in 1254. The first inquisitor was Dominic, a Spaniard who was the founder of the Dominican order of monks.

From 1200 to 1500 the long series of Papal ordinances on the Inquisition, ever increasing in severity and cruelty, and their whole policy towards heresy, runs on without a break. It is a rigidly consistent system of legislation: every Pope confirms and improves upon the devices of his predecessor. All is directed to the one end, of completely uprooting every difference of belief... The Inquisition contradicted the simplest principles of Christian justice and love to our neighbor, and would have been rejected with universal horror in the ancient Church.^D

The Inquisition was purely and uniquely a Catholic institution; it was founded for the express purpose of exterminating every human being in Europe who differed from Roman Catholic beliefs and practices. It spread out from France, Milan, Geneva, Aragon, and Sardinia to Poland (14th century) and then to Bohemia and Rome (1543). It was not abolished in Spain until 1820.^E

mtc.org/inquis.html

அவர் 3 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பிறந்திருக்கலாம்வட ஆப்பிரிக்கா, ஒருவேளை கார்தேஜில், அவர் ஒரு சிறந்த கிளாசிக்கல் பெற்றார் (பேகன்) கல்வி. கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாறிய பிறகு, அவர் பிஷ்ப் ஆனார் (249) இறுதியில் இறந்தார்தியாகி (செப்டம்பர் 14,258) கார்தேஜில்.

சைப்ரியன் போதனைகள்

குழந்தைகளின் விஷயத்தைப் பொறுத்தவரை: நீங்கள் [ஃபிடஸ்] அவர்கள் பிறந்த இரண்டாவது அல்லது மூன்றாவது நாளுக்குள் அவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெறக்கூடாது என்றும், விருத்தசேதனத்தின் பழைய சட்டத்தை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்றும் நீங்கள் நினைக்கவில்லை என்றும் சொன்னீர்கள். ஒருவர் பிறந்த எட்டாவது நாளுக்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்று பரிசுத்தமாக்கப்பட வேண்டும். எங்கள் சபையில் இது வேறுவிதமாக எங்களுக்குத் தோன்றியது. நீங்கள் எடுக்க வேண்டும் என்று நினைத்த பாடத்தை யாரும் ஏற்கவில்லை. மாறாக, கடவுளின் கருணையும் கருணையும் பிறக்கும் எவருக்கும் மறுக்கப்படக்கூடாது என்று நாம் அனைவரும் தீர்ப்பளிக்கிறோம் (கடிதங்கள் 64:2 [கி.பி. 253]).
[ஆர்Ricklobs.blogspot.com/2009/03/church-fathers-on-infant-baptism.html](http://Ricklobs.blogspot.com/2009/03/church-fathers-on-infant-baptism.html)

ஆம்ப்ரோஸ்

ஆம்ப்ரோஸ் (337/340 - 397) வடக்கு இத்தாலியில் உள்ள எமிலியா-லிகுரியாவின் ஆளுநராக இருந்தார். 374 இல் [மிலன் பிஷ்ப், ஆக்சென்டியஸ்](#), ஒரு அரியன், இறந்தார், மற்றும் ஆரியர்கள் சவால் செய்தனர் [அடுத்தடுத்து](#). அம்புரோஸ் தேர்தல் நடக்கவிருந்த தேவாலயத்திற்குச் சென்றார், இது ஒரு சலசலப்பைத் தடுக்க, அது சாத்தியமானது. அவரது முகவரியில் "அம்புரோஸ், பிஷ்ப்!" என்ற அழைப்பு குறுக்கிடப்பட்டது. முதலில் அவர் முழுக்க முழுக்க அல்லது முறையாகப் பயிற்சி பெறாததால் எந்த வகையிலும் அவர் அலுவலகத்தை மறுத்துவிட்டார். [இறையியல்](#) ஆனால், புனிதப் பதவிகளுக்குத் தகுதியான நபர்களை ரோம் நியமித்ததன் தகுதியைப் பாராட்டி

^A Peter S. Ruckman, Ph.D.; The History of the New Testament Church (Bible Believers Bookstore; Pensacola, Florida; 1 1989)

^D J.H. Ignaz von Dollinger; The Pope and the Council (London, 1869); as cited in Dave Hunt, A Woman Rides the Beast

^E Peter S. Ruckman, Ph.D.; op cit.

John Wycliffe (1328-1384)

Wycliffe was an English clergyman who studied and taught at Oxford for most of his life. During this period the Roman Church owned most of the property in England and Europe and the clergymen were nothing more than immoral and dishonest land owners resulting in a heavily burdened people.

In 1376 Wycliffe wrote *Of Civil Dominion*. In it he declared that there needed to be a moral basis for ecclesiastical leadership (All priests should be good men). Ownership of so much land was the root of the problem [this can probably equate to power]. John of Gaunt, acting as king for Richard II, a minor at the time, was delighted to relieve the Roman church of its property to “purify the priesthood.” This also gave Wycliffe English Royal protection and led to church reform in 1378 AD.

Wycliffe opposed the Catholic dogma, the Pope’s authority and the doctrines of Transubstantiation, private masses, extreme unction for money (anointing the sick, from James 5:14, 15) and purgatory, etc. He insisted in his writings that:

- The Pope was not the head of the church Christ was!
- The Pope was the Anti-Christ!
- There were only two orders of officers in the church: elders and deacons.
- The Bible, not the church, was the sole authority for man.
- The church should re-model itself after the pattern of the New Testament.

பேரரசரிடமிருந்து ஒரு கடிதத்தைப் பெற்றவுடன், ஒரு வாரத்திற்குள் அவர் முழுக்காட்டுதல் பெற்றார், திருச்சபையின் பிஷ்ப்பாக நியமிக்கப்பட்டார்.[மிலன்](#).

அம்புரோஸ் கத்தோலிக்க திருச்சபையால் நான்கு அசல்களில் ஒருவராகக் கணக்கிடப்படுகிறார் [திருச்சபையின் மருத்துவர்கள்](#). மற்றவர்கள் இருந்தனர் [புனித அகஸ்டின்](#), [செயின்ட் ஜெரோம்](#), மற்றும் [போப் கிரிகோரி I](#). ஆம்ப்ரோஸின் இறையியலில் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கம் இருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது [தோற்றம்](#).

அவர் இந்த அறிவை பிரசங்கியாகப் பயன்படுத்தினார், குறிப்பாக பழைய ஏற்பாட்டின் விளக்கத்தில் கவனம் செலுத்தினார், மேலும் அவரது சொல்லாட்சி திறன்கள் ஈர்க்கப்பட்டன. [ஹிப்போவின் அகஸ்டின்](#), அவரது ஆன்மீக வாரிசு, அவரது மதமாற்றத்திற்கு ஆம்ப்ரோஸ் உதவினார் [பிரசங்கங்கள்](#).

அகஸ்டின்

அகஸ்டின் (354 - 430) ஒரு ஆசிரியராகவும் தத்துவஞானியாகவும் பயிற்சி பெற்றார். அவரது வாசிப்பு ஏறக்குறைய லத்தீன் ஆசிரியர்களுக்கு மட்டுமே இருந்தது. அவர் சிசரோவின் மீது மிகுந்த அபிமானத்தைக் கொண்டிருந்தார் மற்றும் மற்ற எல்லா பண்டைய எழுத்தாளர்களையும் விட அவரை வரிசைப்படுத்தினார்.

அவரது முந்தைய ஆண்டுகளில், மனிச்சியனின் போதனைகள், [இரண்டு நித்திய ராஜ்ஜியங்கள், ஒன்று கடவுளின் கீழ் ஒளி மற்றும் மற்றொன்று பேயின் கீழ் இருள்] ஞானவாதத்தின் போதனைகளுடன் ஒரு பெரிய ஒற்றுமையைக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்.

சுமார் எட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அவர் குழுவினருந்து பிரிந்து நியோ-பிளாட்டோனிசத்திற்குச் சென்றார். நன்மை இல்லாதது தீமையின் மூலமாகும் ([தனியார் போனி](#)), மேலும் இந்த நன்மை இல்லாமை மனித பாவத்திலிருந்து வருகிறது. சுமார் 27 வயதில்

In 1382, 71 years before the fall of the Eastern Roman Empire, he published the first English Bible. In 1428, forty-four years following his death, the Catholic Church denounced him as a heretic, dug up his bones, carried them outside the city and burned them.

Chaucer (c. 1343 – 1400)

Geoffrey Chaucer was an English author, poet, philosopher, bureaucrat, courtier and diplomat. Chaucer's friend and patron was John of Gaunt 1st Duke of Lancaster, Duke of Aquitaine [perhaps the king or ruler of England during Wycliffe's time] Although he wrote many works, he is best remembered for his unfinished frame narrative *The Canterbury Tales*, a collection of stories told by fictional pilgrims on the road to the cathedral at Canterbury. Sometimes called the father of English literature, Chaucer is credited by some scholars as the first author to demonstrate the artistic legitimacy of the vernacular English language, rather than French or Latin. Chaucer draws heavily on his source, the humanists Boccaccio. wikipedia.org/wiki/Geoffrey_Chaucer

Jan Hus (1372 – 1415)

Jan Hus was influenced by the teachings of John Wycliffe. He proposed to reform the church in Bohemia just as Wycliffe had in England. Some of his followers were known as Hussites, [who were propelled by social issues and Czech national awareness (wikipedia.org/wiki/Hussite)] while the more radical followers were called Taborites. The Taborites **rejected all teachings that were not Biblically founded**. Around 1450, some of the Taborites founded a group known as the Bohemian Brethren. The Moravian church was one of the first Protestant charismatic communities. The Roman Catholic Church considered Hus' teachings heretical. He was excommunicated in 1411, condemned by the Council of Constance, and burned at the stake in 1415 at the age of 43.

Hus was a key contributor to Protestantism, whose teachings had a strong influence on

அவர் ஒரு "கிறிஸ்தவ" ஆனார், ஆனால் பைபிளைப் படிப்பதால் அவசியமில்லை. இருப்பினும், அவர் வயதாகும்போது அவர் பைபிளின் திசையிலும் தத்துவத்திலிருந்தும் விலகிச் சென்றார். பெரும்பாலும், அவர்கள் முரண்பாடுகளைக் கொண்டு கலக்கப்பட்டனர். "இஸ்மின்" கால்வினிசம், REW

அகஸ்டினின் சில சிந்தனைகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள்

10. தீமையின் வரையறை
கடவுள் நித்தியமானவர், மாற்ற முடியாது. அவர் இறுதி நல்லவர். கடவுளின் எந்த இயக்கமும் தீயது. கடவுளின் கிருபையால் மட்டுமே மனிதர்களை பாவத்திலிருந்து காப்பாற்ற முடியும். கடவுளுக்குப் பதிலாக சுயத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பது பாவத்தின் சாராம்சம்.
11. தீமையின் தோற்றம்
"நல்ல மற்றும் அனைத்து சக்தியும் கொண்ட ஒரு உயிரினத்தால் ஒன்றுமில்லாமல் உருவாக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தில் ஏன் தீமை இருக்க வேண்டும்?" (McGiffert, A History of Christian Thought, 1933, p.89). தீமை என்பது படைக்கப்பட்ட அனைத்துப் பொருட்களும் தாங்கள் வந்த ஒன்றுமில்லாத நிலைக்குத் திரும்பும் போக்கு. பாவத்திற்கு கடவுள் பொறுப்பல்ல, ஆனால் அதை அனுமதித்தார்.
12. பாவத்தின் தோற்றம் (மொத்த பரம்பரை சீரழிவு)
பாவத்திற்கு கடவுள் பொறுப்பு என்று அகஸ்டின் நம்பவில்லை என்றாலும், அவர் கத்தோலிக்க மரபுகள் மற்றும் அசல் பாவத்தின் கோட்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டார்.
13. இலவச விருப்பம்
மனிதன் ஆதாமிடமிருந்து ஒரு கெட்ட குணத்தைப் பெற்றான், இது பாவத்திற்கான தூண்டுதலாக மாறியது. ஆண்களுக்கு சுதந்திரமான விருப்பம் உள்ளது, ஆனால் அவர் கடவுளைத் தேர்ந்தெடுத்து அவருக்காக தெய்வீக உதவி அல்லது கிருபை இல்லாமல் வாழ முடியாது.
14. கருணையின் முதல் வேலை

the states of Europe and on Martin Luther himself. The Hussite Wars resulted in the Basel Compacts which allowed for a reformed church in the Kingdom of Bohemia—almost a century before such developments would take place in the Lutheran Reformation.
en.wikipedia.org/wiki/Jan_Hus

Other Catholic practices also existed such as:

- Simony - Church offices were sold to the highest bidder allowing the most unsuitable persons to become bishops and abbots [head of a monastery with less authority than a bishop].

Mediaeval and Modern History, Myers, p.115-116

- Indulgencies – the purchase of forgiveness, both now and after death. John Tetzel's sale of Indulgences was the occasion for Martin Luther's break with Rome – 1517. According to Roman teaching, purgatory is very much the same as hell, only it does not last as long, but all have to pass through it. The pope claimed to have the authority and power to lessen or remit these sufferings. It began with Popes Pascal I (817-824) and John VIII (872-882) and became very profitable. This became a way of “selling the privilege to sin.”

Halley's Bible Handbook, p.787
therestorationmovement.com/lessons/chlession03.htm

Petr Chelčický (c. 1374 - 1460)

Petr Chelčický was a Christian and political leader and author in Bohemia. His thinking was influenced by Thomas of Štítný, John Wycliffe, Jan Hus, and the Waldensian tradition.

He criticized the use of force in matters of faith. He taught that the Christian should strive for righteousness of his own free will, that he must not force others to be good, and that goodness should be voluntary. He believed that the **Christian must love God and one's neighbor, and that this is the way to convert people rather than by**

நம்பிக்கை ஒரு தெய்வீக பரிசு, அவருடைய கிருபையால் அதை நோக்கி நகரும் வரையாரும் கடவுளை நம்ப முடியாது. இந்த பரிசுகள் உண்மையான அல்லது முன்னறிவிக்கப்பட்ட மனித தகுதியைப் பொருட்படுத்தாமல் வழங்கப்படுகின்றன.

- தவிர்க்கமுடியாத அருள் கடவுள் யாரைக் காப்பாற்ற விரும்புகிறாரோ அவர்களால் அவர் விரும்பினாலும் அதைச் செய்வதைத் தடுக்க முடியாது.
- கடவுளின் இறையாண்மை கடவுள் முற்றிலும் உயர்ந்தவர். அவருடைய விருப்பம் மட்டுமே உண்மையான விருப்பம். முன்னறிவிப்பு சிலர் இரட்சிப்புக்கு முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்டவர்கள், சிலர் சாபத்திற்கு ஆளாகிறார்கள், இது முழுக்க முழுக்க கடவுளின் புரிந்துகொள்ள முடியாத இரகசிய சித்தத்தின் காரணமாகும்.
- புனிதர்களைப் பாதுகாத்தல் கடவுள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு பாதுகாப்பின் பரிசைக் கொடுக்கிறார், அதனால் அவர்கள் இறுதிவரை சகித்துக்கொள்ள முடியும். எனவே, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களில் யாரும் விழுந்து தொலைந்து போக முடியாது.
- தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை நிலையானது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை மாறாமல் நிலையானது மற்றும் விழுந்த தேவதூதர்களின் எண்ணிக்கைக்கு சமம். இந்த நம்பிக்கை வெளிப்படுத்துதல் 3:11 ஐ அடிப்படையாகக் கொண்டது "உன் கிரீடத்தை வேறொருவன் எடுக்காதபடி, உன்னிடம் இருப்பதைப் பற்றிக்கொள்."

"isms" கால்வினிசம், REW, பக்கங்கள் 4 - 7

"சர்ச் ஃபாதர்ஸ்" காலவரிசை

100 200 300 400 476

95 எழுதிய புதிய ஏற்பாடு

கிளெமென்ட் ??-101

1 வது கொரிந்தியர்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டனர்

compulsion. He maintained that any type of compulsion is evil, and that Christians should not participate in political power struggles.

Chelčický's teachings included ideas later adopted by the Moravians, Anabaptists, Quakers, and Baptists. He was the first pacifist writer of the Renaissance, predating Erasmus and Menno Simons by nearly 100 years.

en.wikipedia.org/wiki/Anabaptist

Erasmus (1466 – 1536)

Erasmus was a “Dutch [humanists] scholar and an unusually brilliant student. He edited a series of studies on the Church Fathers which made available the early history of the departure from the New Testament pattern. He also edited the first printed Greek New Testament and exposed the inadequacy of the Latin Vulgate which had been used as the text of Scripture in the Catholic churches since the time of Jerome. Although Erasmus used ridicule extensively in his criticism of the Catholic church he did not launch out into an energetic program of reformation. He did, however, supply much of the material that other men used. It has been said that Erasmus laid the egg that Luther hatched.”
The Eternal Kingdom, F.W. Mattox, p 229

Machiavelli (1469 – 1527)

“Humanism in the extreme is a work of Machiavelli entitled *The Prince*. In this manual he stated:

- The successful prince must set aside all considerations of religion and ethics.
- It would be proper for him to appear religious and at the same time employ fraud.
- He might be ruthless when necessary.
- There would be two standards of morality – one for the prince and another for the nation.
- The prince must distrust the masses for they are ungrateful, inconsistent, deceitful and greedy.
- Accordingly, the prince should not consider himself bound to keep any promises he had made to the people.

இக்னேஷியஸ் 35-110

சடங்குகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன
பாலிகார்ப் 69-155

அங்கீகரிக்கப்பட்ட மத்தேயு மற்றும்
மார்த்

ஜஸ்டின் 100-165

ஹிப்போலிடஸ் 170-236

குழந்தை

ஞானஸ்நானம்

குறிக்கிறது

ஐரேனியஸ் 2-3 ஆம் நூற்றாண்டு

பைபிளின் பெரும்பாலான புத்தகங்கள்

அங்கீகரிக்கப்பட்டவை &

குழந்தை

ஞானஸ்நானம்

குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது

கிளெமென்ட் 150-211

டெர்டுல்லியன் 160-225

ஆரிஜென் 185-284

4 புத்தகங்களைத் தவிர மற்ற அனைத்தும்
ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன [ஜேம்ஸ்,2

பீட்டர் மற்றும் 2&3 ஜான்]

எகிப்து ஆண்டனி 251-356

சைப்ரியன்???-258

நைசியா கவுன்சில் 325

ரோமன் ஸ்டேட் சர்ச் நிறுவப்பட்டது

ஆம்பரோஸ் 337-370

அகஸ்டின்

345-430

மேற்கு ரோமானியப்

பேரரசின் வீழ்ச்சி---476

அத்தியாயம் 3

ஞானவாதம்

நாஸ்டிசிசத்தின் ஆரம்பம் நீண்ட காலமாக
சர்ச்சைக்குரிய விஷயமாக உள்ளது மற்றும்
இன்னும் பெரும்பாலும் ஆராய்ச்சிக்கு உட்பட்டது.
முன்னர் ஞானவாதம் பெரும்பாலும்
கிறிஸ்தவத்தின் சிதைவாகக் கருதப்பட்டது,
ஆனால் இப்போது ஞான அமைப்புகளின் முதல்
தடயங்கள் கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு சில
நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே கண்டறியப்பட்டது
என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.
catholic.org/encyclopedia/view.php?id=5209

ஞானவாதத்துடன்

தொடர்புடைய

சில

நம்பிக்கைகள் "கிமு

18

மற்றும்

10

ஆம்

g. He emphasized that the state was supreme in power and must be made and kept strong.

In this he set forth the principle of totalitarianism. ... Mussolini wrote the dissertation for his doctorate on the 'Military Ideas of Machiavelli'." The Eternal Kingdom, F.W. Mattox, p. 236

Humanism and/or Humanists

Humanists roots were centuries before the Renaissance.

Greek humanism

Sixth-century BCE pantheists (one who believes in many gods) Thales of Miletus and Xenophanes of Colophon prepared the way for later Greek humanist thought. Thales is credited with creating the maxim "Know thyself". Xenophanes refused to recognize the gods of his time and reserved the divine for the principle of unity in the universe. ... These Ionian Greeks were the first thinkers to recognize that nature is available to be studied separately from any alleged supernatural realm. ... In the third century BCE, Epicurus became known for his concise phrasing of the problem of evil, lack of belief in the afterlife, and human-centered approaches to achieving *eudaimonia* (Greek meaning happiness).

Ancient Asian humanism

Human-centered philosophy that rejected the supernatural and a skeptical attitude toward the supernatural can be found in:

- 1000 BCE in the Lokayata system of Indian philosophy (philosophical skepticism and religious indifference)
- 6th century BCE in Taoism (a system of morality to Confucianists)
- Also in the 6th century BCE, Gautama Buddha, since neither soul or anything belonging to soul can really and truly exist, the view that the soul shall hereafter live permanent, persisting, unchanging, yea abide eternally: is not this utterly and entirely a foolish doctrine?^[18]

நூற்றாண்டுகளுக்கு இடையில்" தேதியிடப்பட்ட ஜோராஸ்ட்ரியனிசத்திலிருந்து தோன்றியதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் "சில பண்டைய ஆசிரியர்கள் கிமு 6000 உடன் தொடர்புடைய புராண "தேதி"யையும் கொடுக்கின்றனர்.^[6]"
wikipedia.org/wiki/Zoroaster

பிளாட்டோ கிமு 428-348 வரை வாழ்ந்தார். பெரும்பாலான வரலாற்று புத்தகங்கள் மற்றும் கலைக்களஞ்சியங்கள் மேற்கத்திய வரலாற்றில் மிகவும் செல்வாக்கு மிக்க நபர்களாக சாக்ரடீஸ், பிளேட்டோ மற்றும் அரிஸ்டாட்டில் ஆகியோருக்கு பெருமை சேர்த்துள்ளன. அவர்களின் தத்துவக் கருத்துக்கள் ஹோமரின் சிறந்த புராணக் கதாநாயகர்களிடமிருந்து உருவானவை. இது கிரேக்க வாழ்க்கையின் பல்வேறு சமூகக் கட்டமைப்புகளுக்கு வழிவகுத்த சிறப்பின் இறுதித் தத்துவக் குறிக்கோளுக்கு வழிவகுத்தது. பிளேட்டோ, நிச்சயமாக, சமூக உயரடுக்கின் உறுப்பினராக இருந்தார். இது மத சிந்தனைக்கு, மனிதனின் இருமைவாதத்திற்கு அவர் ஆற்றிய பங்களிப்பின் பின்னணியின் ஒரு பகுதியாகும். மனிதன் "ஆன்மா" மற்றும் "சதை" ஆகிய இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டிருப்பதாக பிளேட்டோ கற்பித்தார். ஆன்மா மட்டுமே நல்லது, எல்லா மனிதர்களும் விரும்புவது நல்லது என்று அவர் கற்பித்தார். மாம்சம் தீயதாக இருந்தது, எந்த நன்மையும் செய்ய முடியாது. [மனிதனின் இந்த இருமைவாதம் (அதாவது, ஆன்மாவும் உடலும் தனித்தனியானது) ஞான நம்பிக்கையின் ஒரு பகுதியாகும், கீழே குறிப்பிடப்படும்]. காட்டுக்கிளை.

ஹீப்ரு மைண்ட் என்ற கிரேக்க மைண்ட் வசனங்களில் பிராட் ஸ்காட் எழுதினார் "இயேசு மற்றும் பவுலின் காலங்களில் ஞானவாதத்தின் பதாகையின் கீழ் பல சிந்தனைக் குழுக்கள் இருந்தன. நீலிஸ்டுகள் மற்றும் சுதந்திரவாதிகள் இவர்களில் இருவர். இந்த இரண்டு குழுக்களும் ஆன்டினோமியன்கள் அல்லது 'சட்டத்திற்கு எதிராக' [சட்டவாதத்திற்கு எதிராக] வகைப்படுத்தப்படும். இது ஆங்கிலத்தில் பொதுவாக அறியப்படும் வரையறையாக இருக்கும். இருப்பினும், ஹீப்ருவில் 'எதிர்ப்பு' என்ற வார்த்தையானது டச்சாட் ஆகும், இது 'பதிலாக' அல்லது 'இடத்தில்' என்று பொருள்படும். நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள், யாரும் உண்மையில் சட்டங்களுக்கு எதிரானவர்கள் அல்ல, அவர்கள் வெறுமனே கடவுளின் சட்டங்களை மறுத்து, மற்ற சட்டங்களுடன் அவற்றை மாற்றுகிறார்கள். ஒவ்வொரு சமுதாயமும் பெரிய அல்லது சிறிய,

Dante (c.1265 – 1321)

Dante Alighieri an Italian poet of the Middle Ages. He wrote the *Divine Comedy*, originally called *Commedia* by the author and later nicknamed *Divina* by Boccaccio, [a Renaissance humanist (1313-1375)] is often considered the greatest literary work composed in the Italian language and a masterpiece of world literature. [Normally literary works were written in classical Latin rather than the Italian.]

The *Divine Comedy* describes Dante's journey through Hell (*Inferno*), Purgatory (*Purgatorio*), and Paradise (*Paradiso*), guided first by the Roman poet Virgil and then by Beatrice. The word "comedy," in the classical sense, refers to works which reflect belief in an ordered universe, in which events not only tended towards a happy or "amusing" ending, but an ending influenced by a Providential will that orders all things to an ultimate good i.e. the pilgrimage from Hell to Paradise begins with the pilgrim's moral confusion and ends with the vision of God.

(wikipedia.org/wiki/Dante_Alighieri)

[Apparently this was the prevailing belief of the Catholic teachings of the day.]

Renaissance Humanism

Around 1806 *Humanismus* was used to describe the classical curriculum offered by German schools. Renaissance Humanism that flourished in Italy attempted to revive classical Greek and Latin learning. In the latter part of the 18th and the early 19th centuries numerous grass-roots "philanthropic" and benevolent societies were created. They were dedicated to human betterment and human virtue based on human reason alone independently from traditional religious institutions.

In the 19th century, the Catholic Church was seen as a political power exerting a strong influence.

(wikipedia.org/wiki/Roman_Catholicism_in_Germany)

விதிகள் உள்ளன. சட்டத்தால் தடையின்றி அவர் சுதந்திரமாக இருப்பதாக ஒருவர் நினைக்கலாம், ஆனால் அவர் விரைவில் தனது சொந்தத்தை கொண்டு வருகிறார்.

ஞானவாதத்தின் எழுச்சியிலிருந்து, 'சர்ச்' இறையியல் ரீதியாக சுதந்திரம் என்பது சட்டத்திலிருந்து சுதந்திரம் என்று நம்புவதாக நான் நம்புகிறேன். ஒருவர் தன்னை 'கிறிஸ்தவர்' என்று கூறிக் கொள்வதற்கும், இந்த இறையியலை வைத்திருப்பதற்கும் ஒரே வழி, உரையை உருவகப்படுத்துவது அல்லது ஆன்மீகமாக்குவதுதான். உருவகம்[உண்மையானது வெறும் குறியீட்டு அல்ல]ஆரம்பகால ஞானிகளிடமிருந்து உருவானது, மேலும் ஞானவாதம் என்பது ஹெலனிச சிந்தனையாகும்.

எனவே, ஞானவாதம் என்றால் என்ன? கிரேக்க வார்த்தையான க்னோசிஸ் என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் 'அறிவு'. இயேசுவின் காலத்தில் இந்தச் சிந்தனை ஒரு மதப் பிரிவாகவும் இருந்தது. இருப்பினும், மிகவும் பொருத்தமானது இது ஒரு சிந்தனை வழி. இது ஒரு சிந்தனை வழி என்று நான் சொன்னேன், அது ஒரு சிந்தனை வழி அல்ல. இந்த வார்த்தையை ஒரு சில வாக்கியங்களில் வரையறுக்க வழி இல்லை, எனவே நாம் செல்லும்போது அதை வரையறுப்போம். ஞானவாதத்தின் முழு யோசனையும் புனித ஆன்மா அல்லது ஆன்மா, மற்றும் தீய உடல் மற்றும் உடல் உலகத்தின் முழு தத்துவத்துடன் உள்ளது. நீங்கள் விரும்பினால், இந்த தத்துவத்தில் பட்டங்கள் உள்ளன. சைமன், சாட்டர்னின்ஸ், செரிந்தஸ், வாலண்டினஸ் அல்லது மார்கியன் போன்ற சில உச்சநிலை மக்களுடன் ஒப்பிடும்போது நவீன கிறிஸ்தவத்தில் கற்பிக்கப்படும் பெரும்பாலானவை மிகவும் வெளிர். நீங்கள் ஒப்பீட்டளவில் சிறிய, வேதப்பூர்வமற்ற கோட்பாட்டுடன் தொடங்கினால், அது விரைவில் ஒரு பெரிய கோட்பாட்டிற்கு வழிவகுக்கும். இவர்களில் பலர் (கி.பி 1-2 ஆம் நூற்றாண்டு) இயேசு ஒரு மனிதன் அல்ல, ஆனால் மேசியாவின் ஆவி என்று முடிவு செய்தனர். ஏன்? ஏனெனில் சதை இயல்பிலேயே பொல்லாதது என்பதால் "தெய்வத்திற்கு" தீய உடல் இருக்காது. இயேசுவின் உடல் ஒரு 'மாய' என்று மார்கியன் கற்பித்தார். இந்த கோட்பாட்டிற்கு அனுதாபம் கொண்ட கிளமென்ட் மற்றும் ஆரிஜென் தவிர, பல ஆரம்பகால தேவாலய தந்தைகள் இந்த கோட்பாட்டிற்கு எதிராக சிறிது காலம் நின்றனர்.

At about the same time, "humanism" as a philosophy that centered around mankind (as opposed to institutionalized religion) was being used in Germany by the so-called Left Hegelians, Arnold Ruge and Karl Marx, who were critical of the close involvement of the church in the repressive German-Prussia government.

Renaissance humanism was an intellectual movement in Europe of the later Middle Ages and the Early Modern period to move from the age of Darkness by the careful study and imitation of the great classical authors. For Petrarch and Boccaccio, the greatest master was Cicero. Their purpose was to persuade others to lead the good life. As Petrarch put it, 'it is better to will the good than to know the truth.' Rhetoric thus led to and embraced philosophy.

The basic training of the humanist was to speak well and write (typically, in the form of a letter). Initially it was a philosophical rather than anti-Christian or even anti-clerical. But it was considered in some way hostile to the Church, or to the conservative social order in general. The *umanisti* criticized what they considered the barbarous Latin of the universities.

The humanists' close study of Latin literary texts soon enabled them to discern historical differences in the writing styles of different periods. By analogy with what they saw as decline of Latin, they applied the principle of *ad fontes* (back to the sources) across broad areas of learning, seeking out manuscripts of Patristic literature [writing of "church fathers"] as well as pagan authors. After the fall of the Byzantine Empire in 1453, refugees brought with them Greek manuscripts, not only of Plato and Aristotle, but also of the Christian Gospels, previously unavailable in the Latin West.

After 1517, when the new invention of printing made these texts widely available, the Dutch humanist Erasmus, who had studied Greek at the Venetian printing house of Aldus Manutius, began a philological

தெளிவான ஞான அமைப்புகளுக்கு அடிப்படையானது இருமைவாதமாகும், இது ஆழ்நிலை கடவுளை எதிர்க்கிறது.[வரம்பு இல்லாத கடவுள்]மற்றும் ஒரு அறியாமை மறதி. (இது கடவுளின் கேலிச்சித்திரம்). சில அமைப்புகளில், உலகின் உருவாக்கம் ஞானத்தின் (சோபியா) அனுமானத்தின் விளைவாகும்.

உடல் உட்பட பொருள் உருவாக்கம் இயல்பாகவே தீயதாகக் கருதப்பட்டது. எவ்வாறாயினும், தெய்வீகத்தின் தீப்பொறிகள் சில வாயு அல்லது ஆன்மீக நபர்களின் உடல்களில் பொதிந்திருந்தன, அவர்கள் தங்கள் வான தோற்றம் பற்றி அறியவில்லை. ஆழ்நிலை கடவுள் அல்லது மறைவு ஒரு மீட்பரை (கிறிஸ்து) அனுப்பினார், அவர் அவர்களுக்கு ஒரு இரகசிய ஞானம் அல்லது அறிவின் வடிவத்தில் இரட்சிப்பைக் கொண்டு வந்தார். ஞானிகளுக்கு, இரட்சிப்பு என்பது நம்பிக்கை அல்லது செயல்களைச் சார்ந்தது அல்ல, மாறாக ஒருவரின் இயல்பைப் பற்றிய அறிவைச் சார்ந்தது, எனவே லைசென்ஸ் நடத்தையில் அதிக ஈடுபாடு இருந்தது. லோகோக்கள் அல்லது இறுதி அறிவு உடல் அல்லது பொருள் விஷயங்களில் ஆர்வம் காட்டாததால் உடலுக்கு விதிகள் எதுவும் இல்லை. உடலுடன் தொடர்புடைய இனப்பெருக்கத்திற்காக திருமணம் அவமதிப்பாக நடத்தப்பட்டது என்பதையும் இது குறிக்கிறது. ஒரு "யுனிசெக்ஸ்" நம்பிக்கை மரியாதையுடன் நடத்தப்பட்டது. ஞானவாதத்தின் அடிப்பகுதி ஒரு 'பிற உலக இருப்பு. இந்த சிந்தனையை ஆதரிக்க பல புதிய ஏற்பாட்டு கோட்பாடுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன, அதை நாம் பின்னர் சூழலில் வைப்போம். ஞானவாதம், வரலாற்று ரீதியாக பேசுவது, கிரேக்க அல்லது ஹெலனிஸ்டிக் சிந்தனையின் தர்க்கரீதியான முன்னேற்றமாகும். இந்தத் தத்துவம், பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு, துறவற அமைப்புக்கும், இறுதியில் போப்பாண்டவர் முறைக்கும் வழிவகுத்தது.

'உள்ளம்' என்ற கிரேக்க/ஞானவாத சிந்தனை புனிதமாகவும், நல்லதாகவும், வேதப்பூர்வமாகவும் மட்டுமே ஒலிக்கிறது. பிரச்சனை இதுதான். நமது மனமும் உடலும் கடவுளால் உருவாக்கப்பட்டவை மற்றும் இயற்கையான தேவைகள் மற்றும் ஆசைகள் கொண்டவை. இந்த தேவைகள் மற்றும் ஆசைகள் நம் படைப்பாளரால் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன, எனவே அவர் மனதுக்கும் உடலுக்கும் விதிகளை வைத்திருக்கிறார். நமது

[considers both form and meaning in linguistic expression, combining linguistics and literary studies] analysis of the Gospels, comparing the Greek originals with their Latin translations with a view to correcting errors and discrepancies in the latter. Erasmus, along with the French humanist Jacques Lefèvre d'Étaples, began issuing new translations, laying the groundwork for the Protestant Reformation. Henceforth Renaissance humanism, particularly in the German North, became concerned with religion, while Italian and French humanism concentrated increasingly on scholarship and philology addressed to a narrow audience of specialists, studiously avoiding topics that might offend despotic rulers or which might be seen as corrosive of faith. wikipedia.org/wiki/Humanism

Consequences of the Renaissance humanist movement

The *ad fontes* principle (back to the source) also had many applications. The humanists were often opposed to philosophers of the preceding movement of Scholasticism, the "schoolmen" of the universities of Italy, Paris, Oxford and elsewhere. The scholastics' methodology had developed out of their engagement with the science and philosophy of the ancient Greeks and medieval Arabs in an attempt to synthesize the thought of Aristotle with Catholicism. But they had not engaged with the literary, historical and other cultural texts of antiquity.

wikipedia.org/wiki/Renaissance_humanism

The re-discovery of ancient manuscripts brought a more profound and accurate knowledge of ancient philosophical schools such as Epicureanism, and Neoplatonism, whose Pagan wisdom the humanists, like the Church fathers of old, tended, at least initially, to consider as deriving from divine revelation and thus adaptable to a life of Christian virtue. en.wikipedia.org/wiki/Humanism By refocusing on those literary, historical, oratorical, and theological texts, Renaissance

இறையியல் இந்த விதிகளை மறுத்தால் (காரணம் உண்மையில் பொருத்தமற்றது), நம் மனமும் உடலும் வேறு வழிகளில் அவர்களை திருப்திப்படுத்தும். இதனால்தான் பெரும்பாலான கிறிஸ்தவ இறையியலில் YHWH இன் சட்டங்கள் 'கிறிஸ்துவின் சட்டத்தால்' மாற்றப்படுகின்றன, அங்கு ஆவியானவர் இருக்கிறார். உலகத்தில் வாழும் கடவுள், ஆன்மீகத்தில் மட்டுமே ஆர்வமாக இருக்கிறார், உலகத்தின் இந்த உலக அக்கறைகளில் ஆர்வம் இல்லை.

ஒரே கடவுள் இருக்க முடியாது என்று கிரேக்கர்களின் மனதில் பல வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. இதனாலேயே நெறிமுறைகள் மற்றும் நெறிமுறைகளிலும் எவ்வளவு மாற்றம் மற்றும் பன்முகத்தன்மை இருக்க முடியும். தார்மீக நடத்தைக்கான அடிப்படை வழிகாட்டுதல்கள் எதுவும் இல்லை. காலம் மாறும்போது நடத்தையும் மாறியது[இன்றைய சூழ்நிலை நெறிமுறைகள்], மேலும் ஒவ்வொரு தத்துவஞானியும் கடைசிவரை விட அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ சரியாக இருக்கவில்லை. முதல் நூற்றாண்டிலிருந்து கிறிஸ்தவ போதனைகள் ஒரே ஒரு எலோஹிம் (கடவுள்) மட்டுமே இருப்பதாகக் கற்பிக்கிறது, இருப்பினும், பெரும்பாலான கிறிஸ்தவ இறையியல் எலோஹிம் (கடவுள்) பற்றிய இந்த அறிவுசார் முன்மொழிவைக் காட்டிக்கொடுக்கிறது. ஆரம்பகால சீடர்கள், யூதர்கள் அனைவரும் ஷ்மாவுக்கு எல்லா வகையிலும் விசுவாசமாக இருந்தனர்[யூத மதத்தின் மையக் கோட்பாடு "இஸ்ரவேலே, கேள்: கர்த்தர் நம் தேவனே, கர்த்தர் ஒருவரே" உபாகமம் 6:4]. அப்போஸ்தலர் புத்தகத்தில் உள்ள அனைத்து கோட்பாடுகளும் இந்த உண்மையை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இரண்டாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், தேவாலயத்தில் புறஜாதிகள் ஆதிக்கம் செலுத்தினர், மேலும் புறஜாதி சிந்தனை கிரேக்க சிந்தனையில் இயல்பாகப் பாயத் தொடங்கியது.

எலோஹிமின் (கடவுள்) இயல்பின் பல அம்சங்கள் இந்த இரண்டு மாறுபட்ட கலாச்சாரக் கருத்துக்களில் வேறுபடுகின்றன. வேதக் கோட்பாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் இரண்டு மிக முக்கியமானவை அவருடைய ஒருமையிலும் அவருடைய மாறாத தன்மையிலும் காணப்படுகின்றன. எபிரேய சிந்தனையில், அவரது இயல்பு அவரது கட்டளைகள் மற்றும் அறிவுறுத்தல்களுடன் நெருக்கமாக பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. பல மதங்கள் அவர் ஒருவரே, மாறாதவர் என்று 'ஒப்புக்கொள்ளலாம்', ஆனால்

humanism profoundly changed the cultural and intellectual direction of Europe. In philosophy Renaissance humanists tended to focus more attention on Plato's dialogues and less on the Aristotelian texts. wikipedia.org/wiki/Renaissance_humanism

Better acquaintance with Greek and Roman technical writings also influenced the development of European science in which Platonism (the theory of forms and antitypes) stood in opposition to the Aristotelian concentration (the study or theory of design and purpose) on the observable properties of the physical world.^[33] But Renaissance humanists, who considered themselves as restoring the glory and nobility of antiquity, had no interest in scientific innovation. However, by the mid-to-late 16th century, even the universities, though still dominated by Scholasticism (resolution of the disagreement through rational discussion), began to demand that Aristotle be read in accurate texts edited according to the principles of Renaissance philology, thus setting the stage for Galileo's quarrels with the outmoded habits of Scholasticism.

Nineteenth and Twentieth Centuries

The phrase the "religion of humanity" is sometimes attributed to American Founding Father, Thomas Paine, though as yet unattested in his surviving writings. Thomas Paine called himself a *theophilanthropist*, a word combining the Greek for "God", "love," and "man", and indicating that while he believed in the existence of a creating intelligence in the universe, he entirely rejected the claims made by and for all existing religious doctrines, especially their miraculous, transcendental and salvationist pretensions. The Parisian Society of Theophilanthropy used Paine's book, the *Age of Reason* (1793), to pour scorn on scripture combined with Voltairean mockery "to expose the absurdity of a theology built on a collection of incoherent Levantine folktales." In the 19th century Ludwig Feuerbach of the Hegelians wrote ("Man is a god to man" or "god is nothing [other than] man to himself").

அவர்கள் அந்த வாக்குமூலத்தை கோட்பாடாக காட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம், கிரேக்க சிந்தனை நமது சொந்த சிந்தனைச் செயல்பாட்டில் உட்பொதிக்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் எலோஹிம் (கடவுள்) பற்றிய நம்பிக்கைகளின் வெறும் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் உண்மையிலேயே குறி தவறிவிட்டது. எலோஹிம் (கடவுள்) பற்றிய விஷயங்களை நம்புவது எலோஹிமை (கடவுள்) நம்புவதற்கு சமம் அல்ல.

வழிபாடு

கிரேக்க கலாச்சாரத்தின் மையத்தில் வழிபாடு உள்ளது. தெய்வங்களை வணங்குவதற்கும் வணங்குவதற்கும் கூடியிருந்த வழிபாட்டாளர்களின் கூட்டத்திற்கு இடமளிக்கும் வகையில் பல பெரிய கொலோசியங்கள் கட்டப்பட்டன.[எனவே அவர்கள் வழிபாட்டிற்கு செல்லலாம்]. இந்தக் கூட்டங்கள் கடவுளைப் பிரியப்படுத்துவதாகவும், மக்கள் மீது தயவை ஏற்படுத்துவதாகவும் கருதப்பட்டது. வெவ்வேறு கடவுள்கள் வெவ்வேறு காரணங்களுக்காக வணங்கப்பட்டனர், ஒவ்வொரு கடவுளும் உலகின் வெவ்வேறு அம்சங்களில் சுற்றிக் கொண்டிருந்தனர். பாடல்கள் பாடப்பட்டன, கருவிகள் இசைக்கப்பட்டன, நிர்வாண நடனம் ஆடுவது வழக்கம். பாடல்களைப் பாடியும், ஆடியும், நடனமாடியும் கடவுளை வழிபடுவது, இந்த வழிபாடுதான் மக்களை ஒருங்கிணைத்தது. உடல் கடவுள்களுக்குப் பொருத்தமற்றது என்பதில் ஓரினச்சேர்க்கை மிகவும் பொதுவானது. கடவுள்கள் ஆர்வமாக இருந்த மனநிலை இது. இருப்பினும், ஸ்டோயிக்ஸ் இந்த வகையான நடவடிக்கைக்கு எந்த தொடர்பும் இல்லை. அவர்களுக்கு வழிபாடு சமமாக ஒரு மனநிலையாக இருந்தது; இருப்பினும், சரியான மன நிலை உடலின் நெளிவு சுகங்களுக்கு அடிபணிவதில்லை. வழிபாடு பற்றிய கிரேக்க கருத்து, (ப்ரோஸ்குனியோ), ஒரு குறிப்பிட்ட மரியாதை அல்லது மரியாதைக்குரிய செயலாகக் காணப்பட்டது. நவீன வழிபாடு கிரேக்கக் கண்ணோட்டத்திலிருந்தும் பார்க்கப்படுகிறது. ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை வணங்குகிறோம். ஞாயிறு காலை வழிபாட்டு நேரத்தில் தலைமை தாங்குபவர்களாக, இன்று புகழ் மற்றும் வழிபாட்டு அணிகள் பிரபலமாக உள்ளன. பாராட்டு என்பது வேகமான டெம்போவுடன் உற்சாகமாகப் பார்க்கப்படுகிறது மற்றும் வழிபாடு என்பது வேகம் குறைந்து மிகவும் தீவிரமான வழிபாடு காட்டப்படும். உலகத்தின் வாராந்திர, சாதாரணமான, கவலைகள் அவற்றின் சுழற்சியைக் கடந்து செல்லும் போது,

The original signers of the Humanist Manifesto I of 1933, declared themselves to be religious humanists. Because of the failure of traditional *religions to meet the needs of their day*, the signers of 1933 declared it a major necessity to establish a religion that was a dynamic force to meet the needs of the day. Since then two additional Manifestos were written to replace the first.

In the Preface of Humanist Manifesto II, the authors Paul Kurtz and Edwin H. Wilson (1973) affirm that faith and knowledge is required for a hopeful vision for the future. Manifesto II references a section on Religion and states traditional religion renders a disservice to humanity. Manifesto II recognizes the following groups to be part of their naturalistic philosophy: scientific, ethical, democratic, religious, and Marxist humanism.

In 1941, the American Humanist Association was organized. After World War II, three prominent Humanists became the first directors of major divisions of the United Nations: Julian Huxley of UNESCO, Brock Chisholm of the World Health Organization, and John Boyd-Orr of the Food and Agricultural Organization.^[49]

In 2004, American Humanist Association, along with other groups representing agnostics, atheists, and other freethinkers, joined to create the Secular Coalition for America which advocates in Washington, D.C. for separation of church and state and nationally for the greater acceptance of nontheistic Americans. The Executive Director of Secular Coalition for America is Sean Faircloth a long-time state legislator from Maine.

Modern Humanists, such as Corliss Lamont or Carl Sagan, hold that humanity must seek for truth through reason and the best observable evidence and endorse scientific skepticism and the scientific method. However, they stipulate that **decisions about right and wrong must be based on the individual and common good.** [i.e., there are no absolute values.] As an ethical

அடுத்த ஞாயிறு காலையுடன் மீண்டும் புகழும் வழிபாடும் தொடங்குகிறது.

ஆன்மீகம்

கிரேக்க மனதைப் பொறுத்தவரை, உண்மையான ஆன்மீகம் "வேறு உலகமானது". இது இந்த உலகத்திற்கு வெளியே வாழ்வதில் காணப்படுகிறது மற்றும் இந்த தத்துவம் அனைத்து வகையான "புதிய யுகம்" போதனைகள் மற்றும் நவீன கிறித்துவம் உட்பட தொடர்புடைய மதங்களுக்கு வழிவகுக்கும். கடவுள்கள் இந்த உலகத்திற்கு வெளியே வாழ்ந்தார்கள், எனவே ஒரு உண்மையான ஆன்மீக மனிதன் இந்த உலகத்தின் கவலைகளுக்கு வெளியேயும் வாழ்ந்தான். உடல்நிலையை மறுப்பதும் உணர்ச்சிகளைக் கண்டிப்பதும் இந்த தத்துவத்தின் ஒரு பகுதியாகும். சரியான சிந்தனை மற்றும் சரியான கருத்துக்கள் ஆன்மீக நபரின் அடையாளங்களாக இருந்தன. சாதாரணமான, அன்றாடத் தேவைகளைப் பார்த்துக்கொள்ள ஏழைகள் விதிக்கப்பட்டிருப்பதால், உண்மையிலேயே படித்த (பணக்காரர்கள்) மட்டுமே உண்மையான ஆன்மீகத்தை அடைய முடியும். அவர்கள் பள்ளம் தோண்டுபவர்கள், பராமரிப்பாளர்கள், விவசாயிகள் மற்றும் நிச்சயமாக தச்சர்கள்.

வழிபாடு என்பது நீங்கள் மனதுடன் செய்த காரியம், அது ஆர்ப்பாட்டமாக இருக்கக்கூடாது. ஒருவரின் சுயத்தை மறுப்பது மிகவும் ஆன்மீகமானது, ஏனென்றால் உடல் தீயது. ஒருவர் எவ்வளவு விரைவில் சொர்க்கத்தில் நுழைகிறாரோ அவ்வளவு நல்லது. இதனால்தான் கிரேக்க சிந்தனையில் தற்கொலை என்பது மிகவும் உன்னதமான விஷயமாக இருந்தது. பரலோகக் குடியுரிமையைக் கையாளும் எந்த வேதமும் இந்த மறுஉலக இருப்பை ஆதரிப்பதாகக் காணப்பட்டது. திருமணம் இந்த உலகத்தைப் போலவே பார்க்கப்பட்டது மற்றும் புறக்கணிக்கப்பட்டது. இறைச்சி மற்றும் சில உணவுகளைத் தவிர்ப்பது புதிய லோகோக்களுடன் அதிக அழைப்பைப் பெறுவதாகவும் விளம்பரப்படுத்தப்பட்டது. லோகோக்கள் மனதின் மனதாகக் கருதப்பட்டதால், சரியான சிந்தனையில் கவனம் செலுத்துவது "ஆவியில்" இருப்பது.

ஞான சிந்தனையில் உணர்ச்சிகளும் தாழ்வாகப் பார்க்கப்பட்டன. உணர்ச்சியைக் காட்டுவது பலவீனத்தையும் ஆன்மீக முதிர்ச்சியற்ற தன்மையையும் காட்டுவதாகும். உணர்ச்சி ஸ்தூலமாகவும், உடல் மறுக்கப்பட்டதாகவும்

process, Humanism does not consider metaphysical issues such as the existence or nonexistence of immortal beings. Humanism is engaged with what is human.^[9] So there are no absolutes.

In 1925, the English mathematician and philosopher Alfred North Whitehead cautioned: "The prophecy of Francis Bacon has now been fulfilled; and **man, who at times dreamt of himself as a little lower than the angels, has submitted to become the servant and the minister of nature.** It still remains to be seen whether the same actor can play both body parts."^[10] en.wikipedia.org/wiki/Humanism

Chapter 7

Summary

The apostles warned of time when people would turn away from sound doctrine and follow their own desires. It was evident this had already occurred by John's letters to the churches of Asia recorded in Revelation.

In the years following the apostolic era (after 100 AD) the writings of the "church fathers" begin following their own opinions. Over the years their teachings and practices became so bad or corrupt that Catholic Bible scholars rejected many of these practices and teachings at the risk of life and livelihood. Some wanted only to reform some of the worst practices rather than a complete return to the Bible for all teachings and practices.

For centuries students of the Bible have recognized the need to return to the Bible for guidance in living lives pleasing to God and in daily worship to Him. Wycliffe spoke out against teachings and practices of the Catholic Church that were not found in the scriptures. He also desired to provide the Bible in his native language for the common man to be able to gain a better knowledge of God's word rather than to rely on someone else's interpretation. It cost him his life.

Within a few years another Bible student Jan Hus spawned a following that rejected all teachings that were not biblically founded. He only survived a few short years having been considered a heretic by the Catholic Church, excommunicated, condemned by the Council of Constance and burned at the stake in 1415.

இருந்தபோது, துவக்கியவர் உண்மையிலேயே ஆன்மீகமானவராக இருந்தார். ஞான சிந்தனையின் ஆரம்பகால துவக்கங்கள் பலர் அமைதியாக இருப்பதாக உறுதியளித்தனர், ஏனெனில் உண்மையான ஆன்மீக நபர் எதுவும் சொல்ல முடியாது. ஆரம்பகால துவக்கங்கள் தங்கள் சிந்தனையில் கவனம் செலுத்துவதற்காக 'மற்ற' நபர்களிடமிருந்து சிறிது காலம் ஒன்றாக வாழ்வார்கள். அவர்கள் திரும்பி வந்ததும், அவர்கள் லோகோக்களுடன் மட்டுமே தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய உண்மையான ஆன்மீக மனிதர்கள் [எண்ணி, சொல்ல, சொல்ல, பேச, சிந்தனை, பேச்சுச் செயலின் உள்நோக்கம்]. இது மதகுருமார்களுக்கும் பாமர மக்களுக்கும் இடையே பெரும் இடைவெளியை ஏற்படுத்தியது. நிக்கோலாய்த்தாரைக் கண்டனம் செய்தபோது இயேசு இந்தச் சிந்தனையை அதிகமாகக் குறிப்பிட்டார். இந்த மனிதர்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் பிரம்மச்சரியம் என்று சபதம் எடுப்பார்கள்.

இரட்சிப்பு

இரட்சிப்பு என்பது அதன் இயல்பில் சரியான சிந்தனை மற்றும் நம்பிக்கை. 'நம்புவது' என்பது சரியான விஷயங்களை அறிவதாகும். இந்த அறிவு கடவுளிடமிருந்து மட்டுமே வருகிறது. இரட்சிப்பு என்பது நம்பிக்கைகள் மற்றும் கடவுள்களைப் பற்றிய சரியான அறிவு. ஞான சிந்தனையில், 'விசைகள்' என்ற கருத்து மிகவும் தாராளமாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 'நம்புதல்', 'அறிதல்' அல்லது 'அறிவு', 'சொல்' அல்லது 'சொற்கள்', 'திறவுகள்' மற்றும் 'வாயில்கள்', 'ஒப்புதல்' மற்றும் 'விசுவாசம்' போன்ற வேதப்பூர்வமான சொற்கள் அனைத்தும் இந்த மறைவான அறிவோடு பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. தெய்வங்களால் வழங்கப்பட்டது. இந்த விதிமுறைகள் புதிய ஏற்பாட்டு போதனைக்கு எளிதாக மாற்றப்பட்டன. "நானே வாசல்... நானே நல்ல மேய்ப்பன்... நானே உலகத்திற்கு ஒளி... நானே வழி, சத்தியம், ஜீவன்..." என்று இயேசு கூறியபோது, இவை லோகோக்களைப் பற்றி பேசுவதாக புரிந்து கொள்ளப்பட்டது அல்லது இந்த அறிவை அல்லது ஞானத்தை விநியோகிக்க சொர்க்கத்தில் இருந்து வந்த நெளஸ்கள். அவர் இரட்சிப்பின் 'சாவினை' கொண்டு வர வந்தார். கிரேக்க சிந்தனையில் லோகோக்கள் கடவுள்களின் கூட்டு மனம் அல்லது நோஸ் என்பதை உங்களுக்கு நினைவூட்டுகிறேன். ஆன்மா சொர்க்கத்திற்கு வருவதற்கு, லோகோக்கள் பற்றிய சில

These men and others were persecuted because they dared put their faith in the Bible rather than the teachings and practices of man. But persecution was not something new it began with the Jews, escalated by the Roman Emperors and continued by the Roman Catholic Church, who massacred thousands for owning or just reading God's word. Persecution will not cease. It exists today in various forms – ridicule, bodily harm, property destruction and even death.

Within less than fifty years from Hus's death the Guttenberg press made Bibles more accessible. As the Bible became available, more people began to question the teaching, practices and interpretations prevalent at the time. The embers of a call for reform and a return to the Bible lay smoldering for another fifty years. But in 1517 Martin Luther lit the fire when he posted his 95 thesis to the door at All Saints Church in Wittenberg. Soon Zwingli and others followed Luther in condemning the current teachings, practices and unscholarly interpretations. They demanded reform. But reform did not appear possible and many who opposed the established Catholic Church hierarchy lost their lives.

Soon others concluded that if their church [Catholic] could not be reformed, then it was time to abandon it. This resulted in several new religious orders being established based upon the teaching and practices of such men as Martin Luther, John Calvin and John Wesley to name three of the more prominent ones. Their followers developed from their understanding a standard, formulated it in writing and required all of their followers to comply and conform to their creed.

Those attempting to reform the Catholic Church focused on changing that organization. Others focused on teachings of those attempting to reform the Catholic Church. Neither group realized that man was the problem who needed to ask "What must I do to return to God?" This question is the same question that faced the Children of Israel every time they broke their covenant with God and followed the practices of those around them.

Man needed to return to God, remove all foreign practices and return to God's teachings using only the Bible. God had already established His Church and was putting all in it who put their faith, trust and obedience in Jesus, the Christ, His beloved son.

Some Controversial Teachings of "Church" Fathers

1. Unity among believers can occur only from one doctrinal authority – Episcopal councils – Papal system.

முன்மொழிவுகளை ஒருவர் 'நம்ப வேண்டும்'. ஆரம்பகால 'சர்ச்' முதல் இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு 'ஹீப்ரு'வாகவே இருந்தது, அதனால்தான் 'சமயங்கள்' நிறுவப்பட்டதற்கான எந்தப் பதிவும் இல்லை. தேவாலயத்தில் புறஜாதிகள் ஆதிக்கம் செலுத்தும்போதும், 'யூத விசுவாசிகள்' யூதர்களாலும் கிறிஸ்தவர்களாலும் விரட்டியடிக்கப்படும்போது மதங்கள் பிற்காலத்தில் வருகின்றன. ஆன்மா சொர்க்கத்திற்கு வருவதற்கு, லோகோக்கள் பற்றிய சில முன்மொழிவுகளை ஒருவர் 'நம்ப வேண்டும்'. ஆரம்பகால 'சர்ச்' முதல் இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு 'ஹீப்ரு'வாகவே இருந்தது, அதனால்தான் 'சமயங்கள்' நிறுவப்பட்டதற்கான எந்தப் பதிவும் இல்லை. தேவாலயத்தில் புறஜாதிகள் ஆதிக்கம் செலுத்தும்போதும், 'யூத விசுவாசிகள்' யூதர்களாலும் கிறிஸ்தவர்களாலும் விரட்டியடிக்கப்படும்போது மதங்கள் பிற்காலத்தில் வருகின்றன. ஆன்மா சொர்க்கத்திற்கு வருவதற்கு, லோகோக்கள் பற்றிய சில முன்மொழிவுகளை ஒருவர் 'நம்ப வேண்டும்'. ஆரம்பகால 'சர்ச்' முதல் இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு 'ஹீப்ரு'வாகவே இருந்தது, அதனால்தான் 'சமயங்கள்' நிறுவப்பட்டதற்கான எந்தப் பதிவும் இல்லை. தேவாலயத்தில் புறஜாதிகள் ஆதிக்கம் செலுத்தும்போதும், 'யூத விசுவாசிகள்' யூதர்களாலும் கிறிஸ்தவர்களாலும் விரட்டியடிக்கப்படும்போது மதங்கள் பிற்காலத்தில் வருகின்றன.

பிரார்த்தனை

கடவுள்களுடன் பிரார்த்தனை செய்வது அல்லது தொடர்புகொள்வது கிரேக்க வாழ்க்கையில் அன்றாட, நிலையான நிகழ்வாக இல்லை. ஏதாவது தவறு நடந்தாலோ அல்லது யாருக்காவது தேவைப்பட்டாலோ கடவுள்கள் முதன்மையாக அழைக்கப்பட்டனர். பிரார்த்தனைகள் தனிநபர்களால் தன்னிச்சையாக வழங்கப்பட்டன. பெரிய அரங்கங்களில் கொண்டாட்டங்கள் அனுசரிக்கப்படும் போது, இது கடவுள்களுடன் தொடர்புகொள்வதில் குழு பங்கேற்பின் நேரமாக இருக்கும். பங்கேற்பாளர்களை மகிழ்விப்பதற்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட கண்ணாடிகளின் வெற்றிக்கு இது முதன்மையாக உதவும். பிரார்த்தனைகள் பொதுவாக நீளமாகவும் வண்ணமயமாகவும் இருக்கும். கூட்டங்களில் உள்ள தலைவர்கள் பொதுவாக இந்த பிரார்த்தனைகளை மக்களுக்காக கடவுளிடம் வழங்குவார்கள். தெய்வங்களுடனான

2. The “Church” acting through the Bishop of Rome has authority over all Christians – church hierarchy established
3. Nothing should be done without approval of the Bishop.
4. Celebration of special days such as Easter.
5. Priesthood as specialized class of intermediaries on behalf of the Bishop – replacing Christ.
6. Development of Sacraments – some of Christ’s teachings are of more importance than others.
7. Created mono-episcopate where Bishops were appointed from an unbroken chain from apostles to current Bishop, Pope, who had assumed the title conferred upon the Emperors, Pontificus Maximus.
8. Changes in practice and form of baptism:
 - a. Children baptized with parent confessing for them
 - b. Substituting pouring for immersion
 - c. Requiring specific words for baptism to be effective.
9. Called an Episcopal council to establish one acceptable doctrine.
10. Combined Greek philosophical tradition with Christian doctrine
11. Humans are divine souls trapped in a material world created by imperfect God.
12. Receiving of direct personal knowledge beyond Gospel. [Montanism]
13. Soul passes through successive stages before incarnation as a human and after death eventually reaching God.
14. Established rules for determining biblical doctrines:

What was not allowed in scripture is forbidden

Versus

What was not forbidden by scripture is allowed
15. Established Rule of Faith where authoritative teachings handed down in the Catholic Church and scripture carry equivalent weight.
16. Calvin adapted some of Augustine’s beliefs for his theology
 - a. Sovereignty of God
 - b. Total depravity of mankind
 - c. Unconditional election
 - d. Limited atonement
 - e. Irresistible grace
 - f. Perseverance of saints

Teachings and Practices Deemed Abusive by Catholic Scholars

1. Wycliffe

தொடர்பு முதன்மையாக உதவி மற்றும் கோரிக்கை சார்ந்ததாக இருந்தது.

எபிரேய சிந்தனையில், பிரார்த்தனை சடங்கு மற்றும் தன்னிச்சையானது. பிரார்த்தனை பொதுவாக வகுப்புவாதமாகவும் பன்மையாகவும் இருந்தது. எபிரேய சிந்தனையில், ஜெபம் பொதுவாக எலோஹிமை (கடவுளை) ஆசீர்வதிப்பது, அவருக்கு நன்றி சொல்வது மற்றும் கடந்த காலங்களில் பேசுவது. பிரார்த்தனை என்பது விருந்துகளைப் போன்றது, அது 'நேரங்களை அமைக்கவும்' ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஜெபம் என்பது ஒழுக்கத்தின் ஒரு பகுதியாகும், படைப்பாளருடன் தினசரி தொடர்புகொள்வதற்கு ஒருவரைப் பயிற்றுவிப்பது.

இன்று பல முறை:

அ. யாரோ எல்லோருக்காகவும் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள்

பி. சாமியார் அனைவருக்கும் வேதம் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

ச. சரியான விஷயங்களை நம்புவதன் மூலமும், சின்னங்களைப் பற்றிய சில முன்மொழிவுகளை ஒப்புக்கொள்வதன் மூலமும் மனிதனின் ஆன்மா இப்போது நித்திய, ஆன்மீக நிலையில் வைக்கப்படலாம்.[அன்பு மற்றும் புகழின் செயல்களைக் காட்டிலும் இரட்சிப்பைப் பெறுவதற்கான செயல்கள்.]

கடவுள்

என்னிடம்

என்ன

எதிர்பார்க்கிறார்?லோகோக்கள் யார்?

ஹீப்ரு மைண்ட் vs. கிரேக்க மைண்ட்
wildbranch.org/Gkhebcia/index.html 2-10-2007 என்பதிலிருந்து தழுவி எடுக்கப்பட்டது

மனிதனை [கிரேக்கம், (யூதர் அல்லாத உலகம்) இருமையாகப் பற்றிய அவர்களின் பார்வையில் உள்ள வேறுபாடுகளைப் புரிந்துகொள்வது; அதாவது ஆன்மாவும் உடலும் தனித்தனியாகவும், ஹீப்ரு (கிறிஸ்து அல்லது மேசியா மூலம் வந்த மக்கள்) ஒருமையாகவும் உள்ளன; அதாவது ஆன்மாவையும் உடலையும் கடவுள் படைத்தது போல் உள்ளடக்கியது] அப்போஸ்தலிக்க சகாப்தத்தைத் தொடர்ந்து (கி.பி. 100) பைபிளின் போதனைகள், நடைமுறைகள் மற்றும் விளக்கங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கான அடிப்படையை வழங்கும்.

அத்தியாயம் 4

சர்ச் வரிசைமுறை

- Church owned most of the property in England
- Clergymen were nothing more than immoral landowners
- Pope's assumption of authority. Pope was not the head of the Church, Christ is.
- Addition of multiple orders of leaders as only elders and deacons in church of the Bible
- Doctrine of transubstantiation
- Private masses
- Extreme unction
- Purgatory
- Sale of church offices
- Only the priest could own and read the Bible
- Common man could no own or read the bible

2. Luther

- Sale of indulgencies [sale of right to sin or pay for privilege to sin]
- Purgatory
- Doctrine of transubstantiation
- Worship of saints
- Sacraments
- Pope or Church did not constitute final authority for a Christian

3. Zwingli

- Church involvement in government
- Fasting during lent
- Use of images (Icons) within stages of worship
- Corruption within church hierarchical structure
- Prohibition of marriage in clergy

Some Teachings and practices of Reformers

1. Wycliffe

- Christ is the head of the Church
- Church Leaders must be moral men – not purchase position
- Bible is sole authority for man – not Catholic Church
- Only two orders of church leaders – elders and deacons

2. Luther

- Bible alone constitutes final authority for a Christian

தேவாலய அறக்கட்டளை

அதற்கு சீமோன் பேதுரு, "நீர் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து" என்றார். அதற்கு இயேசு, "யோனாவின் குமாரனாகிய சீமோனே, நீ பாக்கியவான், இது மனுஷனால் அல்ல, பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதாவினால் உனக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டது; நீ பேதுரு என்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன், இந்தக் கல்லின்மேல் என் சபையைக் கட்டுவேன். பாதாளத்தின் வாயில்கள் அதை வெல்லாது (மத்தேயு 16:16-18)

தன்னைப் பின்பற்றியவர்களிடம், "எனது சோதனைகளில் என்னுடன் நின்றவர்கள் நீங்கள். என் பிதா எனக்கு ஒரு ராஜ்யத்தை அளித்தது போல் நானும் உங்களுக்கு ஒரு ராஜ்யத்தை வழங்குகிறேன். (லூக்கா 22:28-29) பின்னர் பெந்தெகொஸ்தே நாளில், "பேதுரு பதிலளித்தார், 'நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் மனந்திரும்பி, உங்கள் பாவ மன்னிப்புக்காக இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் பெறுங்கள். மேலும் பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தைப் பெறுவீர்கள். வாக்குத்தத்தம் உங்களுக்கும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் தூரத்தில் உள்ள அனைவருக்கும் - நம் தேவனாகிய கர்த்தர் அழைக்கும் அனைவருக்கும்.' வேறு பல வார்த்தைகளால் அவர்களை எச்சரித்தார்; மேலும், 'இந்தச் சீரழிந்த தலைமுறையினரிடம் இருந்து உங்களைக் காப்பாற்றுங்கள்' என்று அவர்களிடம் கெஞ்சினான். அவருடைய செய்தியை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள், மேலும் சுமார் மூவாயிரம் பேர் அந்த நாளில் சேர்க்கப்பட்டனர். (அப்போஸ்தலர் 2:38-41)

கிறிஸ்துவால் வாங்கப்பட்டது

உங்களையும், பரிசுத்த ஆவியானவர் உங்களைக் கண்காணிகளாக ஆக்கிய மந்தையையும் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள். அவர் தனது சொந்த இரத்தத்தால் வாங்கிய தேவனுடைய சபையை மேய்ப்பர்களாக இருங்கள். (அப்போஸ்தலர் 20:28-29)

கிறிஸ்துவே தலை

அவர் கண்ணுக்குத் தெரியாத கடவுளின் உருவம், எல்லா படைப்புகளுக்கும் முதற்பேறானவர். ஏனென்றால், அவராலேயே அனைத்தும் படைக்கப்பட்டன: பரலோகத்திலும் பூமியிலும் உள்ளவை, காணக்கூடியவை மற்றும் கண்ணுக்குத் தெரியாதவை, சிம்மாசனங்கள் அல்லது அதிகாரங்கள் அல்லது ஆட்சியாளர்கள் அல்லது அதிகாரங்கள். அனைத்தும் அவனால் அவனுக்காக உருவாக்கப்பட்டவை. அவர் எல்லாவற்றுக்கும் முன்பாக இருக்கிறார், எல்லாமே அவருக்குள் ஒன்றாக இருக்கின்றன. மேலும் அவர் சரீரத்தின் தலை, சபை; அவர் ஆதியும் மரித்தோரிலிருந்து முதற்பேறானவருமாயிருக்கிறார்; ஏனெனில், தம்முடைய முழுமையும் அவரில் வாசமாயிருக்கவும், சிலுவையில் சிந்தப்பட்ட அவருடைய இரத்தத்தினாலே சமாதானத்தை உண்டாக்கி, பூமியிலுள்ளவைகளோ, பரலோகத்திலுள்ளவைகளோ, எல்லாவற்றையும் அவர் மூலமாகத் தம்மோடு ஒப்புரவாக்கிக்கொள்ள தேவன் பிரியமாயிருந்தார். (கொலோசெயர் 1:15-20)

கடவுளின் நியாயாசனத்தின் முன் அனைவரும் நிற்பார்கள். அது எழுதப்பட்டிருக்கிறது: ""என் உயிரோடே, எல்லா முழங்கால்களும் என் முன் பணியும், ஒவ்வொரு நாவும் கடவுளிடம் அறிக்கை செய்யும்" என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். நாம் ஒவ்வொருவரும் நம்மைக் குறித்துக் கடவுளிடம் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டும். (ரோமர் 14:10-12)

மேலே உள்ள வசனங்களிலிருந்து கிறிஸ்து கடவுள் என்பது தெளிவாகிறது, அவருடைய இரத்தத்தால்; அதாவது, பரிகார தியாகம், அவர் தேவாலயத்தை வாங்கினார் மற்றும் விசுவாசமான கீழ்ப்படிதலுள்ள மக்கள் கடவுளாலும் குமாரனாலும் அதில் வைக்கப்படுகிறார்கள். அவர், கிறிஸ்து, இந்த மக்களின் தலைவர் அல்லது தலைவர், தேவாலயம், எல்லா மக்களும் அங்கீகாரத்துடன் வணங்குவார்கள்.

அமைப்பு

“சிலரை அப்போஸ்தலர்களாகவும், சிலரை
தீர்க்கதரிசிகளாகவும், சிலரை
சுவிசேஷகர்களாகவும், சிலரை
போதகர்களாகவும், போதகர்களாகவும்
கொடுத்தவர் [கிறிஸ்து], [சிலர் இதை 'சிலர்
இருக்க வேண்டும்' எனப் போதகர்களுக்குக்
கற்பிப்பதாக மொழிபெயர்த்துள்ளனர். நாம்
அனைவரும் விசுவாசத்திலும், தேவனுடைய
குமாரனைப் பற்றிய அறிவிலும் ஐக்கியத்தை
அடைந்து, முதிர்ச்சியடைந்து, கிறிஸ்துவின்
முழு அளவை அடையும் வரை கிறிஸ்துவின்
சரீரம் கட்டியெழுப்பப்படும்படி, சேவையின்
செயல்களுக்கு கடவுளுடைய மக்களை
தயார்படுத்துங்கள்.” (எபேசியர் 4:11-13)

அவர் தனது விசுவாசிகளின் ஒற்றுமைக்காக
ஜெபித்தார் “நான் இவர்களுக்காக மட்டும்
ஜெபிக்கவில்லை, ஆனால் அவர்களுடைய
வார்த்தையின் மூலம் என்னை
விசுவாசிக்கிறவர்களுக்காகவும்
ஜெபிக்கிறேன்; பிதாவே, நீர் என்னிலும், நான்
உன்னிலும் இருப்பது போல, அவர்கள்
அனைவரும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும்.
அவர்களும் நம்மில் ஒன்றாக இருப்பதற்காக, நீர்
என்னை அனுப்பினார் என்று உலகம் நம்பும்.
நீங்கள் எனக்குக் கொடுத்த மகிமையை நான்
அவர்களுக்குக் கொடுத்தேன், நாம் ஒன்றாக
இருப்பது போல் அவர்களும் ஒன்றாக இருக்க
வேண்டும்: நான் அவர்களில், நீங்கள் என்னில்;
அவர்கள் ஒருவரில் பரிபூரணர்களாவதற்கும்,
நீர் என்னை அனுப்பினீர் என்றும், நீர் என்னை
நேசித்ததுபோல அவர்களையும் நேசித்தீர்
என்றும் உலகம் அறியும்படிக்கு” (ஜான் 17:20-23
NKJV)

அவருடைய திருச்சபையின் தலைவராக,
தேவாலயம் அவருக்கு விசுவாசமாகவும்
விசுவாசமாகவும் செயல்படுவதற்குத்
தேவைப்படும் அலுவலகங்கள் அல்லது
பதவிகளைக் காட்டிலும் பல்வேறு கடமைகள்
மற்றும் பொறுப்புகளை வழங்குவதன் மூலம்
அதன் அமைப்பை நிறுவினார். அவை:

- e. அப்போஸ்தலர்கள் - சாட்சி சொல்ல
- f. தீர்க்கதரிசிகள் - முன்னறிவித்தல்
மற்றும்/அல்லது கற்பிக்க

- g. சுவிசேஷகர்கள் - சமரசம், இரட்சிப்பு பற்றிய அவரது செய்தியை அறிவிக்க.
- h. போதகர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் - பெரியவர்கள், மேய்ப்பர்கள், காவலர்கள், காவலர்கள், காவலர்கள் அல்லது மேற்பார்வையாளர்கள்] தங்கள் பராமரிப்பில் இருப்பவர்களைக் கண்காணிக்கவும், எச்சரிக்கவும், ஊக்குவிக்கவும், பயிற்சியளிக்கவும், கற்பிக்கவும்.

ஒவ்வொரு நகரத்திலும் மூப்பர்களை நியமிப்பதற்காக பவுல் தீத்துவை கிரீட்டில் விட்டுச் சென்றார். (தீத்து 1:5)

ஒவ்வொரு நகரத்திலோ அல்லது ஒவ்வொரு சபையிலோ மூப்பர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்களா, ஒரு நகரத்திலோ அல்லது நகரத்திலோ ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சபைகள் இருந்ததா என்பதை ஒருவரால் ஒரு முழுமையான உறுதியுடன் தீர்மானிக்க முடியாது. பவுல் எபேசுவில் நீண்ட காலம் இருந்தார் என்பதை நாம் அறிவோம், எனவே ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சபைகள் அல்லது வீட்டு தேவாலயங்கள் இருக்கலாம். பல இடங்களில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட குழுக்கள் கூடியிருந்தாலும் கூட, ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவர்களின் வீடுகளிலும் மூப்பர்கள் அல்லது எபேசஸ் நகரத்துக்கான மூப்பர்கள் இருந்தால் அல்லது ஒவ்வொரு சபையிலிருந்தும் மூப்பர்கள் எபேசஸ் நகரத்தின் மூப்பர்களை அமைத்தார்களா என்பதை மட்டுமே ஒருவர் ஊகிக்க முடியும். ஜெருசலேமும் அப்படித்தான். இருப்பினும், ஜெருசலேமில் ஆயிரக்கணக்கான கிறிஸ்தவர்கள் இருந்ததை நாம் அறிவோம். அவர்கள் வீடுகளில் சந்தித்தனர், அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாகக் கூடினர்; "அனைத்து விசுவாசிகளும் சாலொமோனின் கொலோனேடில் ஒன்றாக கூடினர்" (அப்போஸ்தலர் 5: 12) [யூதர்களின் தலைவர்களின் துன்புறுத்தல் தொடங்கும் வரை]. ஒவ்வொரு "வீட்டு தேவாலயத்திற்கும்" அல்லது முழு நகரத்திற்கும் மூப்பர்கள் இருந்தபோதிலும், அவர்கள் ஒற்றுமையிலும், ஒருவரோடொருவர் ஒற்றுமையிலும் ஒற்றை நோக்கத்துடன் விசுவாசிகளின் ஒன்றுபட்ட

அமைப்பாக இருந்தனர். ஒரு மூப்பர் அல்லது ஒரு குழு மூப்பர்கள் மற்ற மூப்பர்கள் அல்லது மூப்பர்களின் குழுவை விட அதிக அதிகாரம் பெற்றதாக எந்த அறிகுறியும் இல்லை. thebiblewayonline.com பாடங்களைப் பார்க்கவும், கிறிஸ்துவின் சர்ச் மற்றும் அவருடைய மேய்ப்பர்களின் செயல்பாடுகள் கிறிஸ்துவின் ஊழியர்களும்.

மனிதனின் ஆசைகள் கிறிஸ்துவின் அமைப்பை மாற்ற முயற்சிக்கும் என்று பவுல் முன்னறிவித்தார். அவர்கள் வந்ததும், அவர் அவர்களிடம் கூறினார்: ... ஏனென்றால், கடவுளின் முழு விருப்பத்தையும் உங்களுக்கு அறிவிக்க நான் தயங்கவில்லை. உங்களையும், பரிசுத்த ஆவியானவர் உங்களைக் கண்காணிகளாக ஆக்கிய மந்தையையும் கண்காணித்துக் கொள்ளுங்கள். அவர் தனது சொந்த இரத்தத்தால் வாங்கிய தேவனுடைய சபையை மேய்ப்பர்களாக இருங்கள். நான் சென்ற பிறகு, காட்டு ஓநாய்கள் உங்கள் நடுவே வரும், மந்தையைக் காப்பாற்றாது என்று எனக்குத் தெரியும். உங்களின் சொந்த எண்ணிலிருந்து கூட மனிதர்கள் எழும்பி, சீடர்களைத் தங்களுக்குப் பின் இழுப்பதற்காக உண்மையைச் சிதைப்பார்கள். எனவே கவனமாக இருங்கள்!" (அப்போஸ்தலர் 20:17-18, 27-31)

மிலேட்டஸிலிருந்து பவுல் எருசலேமுக்குப் பயணத்தைத் தொடர்ந்தார். அவர்கள் எருசலேமுக்கு வந்தபோது, தேவாலயமும் அப்போஸ்தலர்களும் மூப்பர்களும் அவர்களை வரவேற்றனர், அவர்கள் மூலம் கடவுள் செய்த அனைத்தையும் அவர்கள் அறிவித்தனர். அப்பொழுது பரிசேயர்களின் கட்சியைச் சேர்ந்த விசுவாசிகளில் சிலர் எழுந்து நின்று, "புறஜாதியாரும் விருத்தசேதனம் செய்துகொண்டு மோசேயின் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்" என்றார்கள். இந்தக் கேள்வியைப் பரிசீலிக்க அப்போஸ்தலர்களும் மூப்பர்களும் கூடினர். (அப்போஸ்தலர் 15:4-7)

எபேசிய மூப்பர்களுக்கான இந்த எச்சரிக்கை வெகு காலத்திற்குப் பிறகு, கி.பி. 100 இல் எங்கோ

கி.பி. 100-ல் ரோம் நகரின் கிளெமென்ட், அந்தியோக்கியாவின் இக்னேஷியஸ், ஸ்மிர்னாவின் பாலிகார்ப் மற்றும் பிறரின் எழுத்துக்களில் காணப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது. அனைத்தும் "சில நகரத்தின் பிஷ்ப்" என்று குறிப்பிடுகின்றன. உண்மையில், இக்னேஷியஸ் "பிஷ்ப்ரிக்" மற்றும் பிரஸ்பைட்டரி மற்றும் பிஷ்ப்பின் முடியாட்சி அதிகாரத்தின் பிரிவை" வலியுறுத்துகிறார். ஒரு பெரியவர், பிஷ்ப் அல்லது போதகர் என்ற விதிபைபிளில் எங்கும் காணப்படவில்லை.

இக்னேஷியஸ், ரோமின் கிளெமென்ட் மற்றும் பலர் விசுவாசிகளின் ஒற்றுமை ஏற்படுவதற்கு "ஒரே கோட்பாட்டு (எபிஸ்கோபேட்) அதிகாரம்" இருக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்தனர். "எனவே, இரண்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், சர்ச் தலைமை ரோமானிய சிவில் அரசாங்கத்திற்கு ஒத்ததாக மாறத் தொடங்கியது. பைபிளுக்கு மாறான இந்த மாற்றத்தை பரிந்துரைப்பதற்கு முதன்மையாக காரணமான ஆவணங்கள் அந்தியோக்கியாவின் பிஷ்ப் இக்னேஷியஸ் ஆவார், இருப்பினும் அவரது கடிதங்களின் நம்பகத்தன்மை குறித்து சில சந்தேகங்கள் உள்ளன. ... பொதுவாக உண்மையானதாகக் கருதப்படும் எட்டு இக்னேஷியன் கடிதங்களில் (ca AD 110) அவர் பிஷ்ப்ரிக் மற்றும் பிரஸ்பைட்டரி மற்றும் பிஷ்ப்பின் முடியாட்சி அதிகாரத்தைப் பிரிப்பதை வலியுறுத்துகிறார். கிறிஸ்துவுடன் பிஷ்ப் [இக்னேஷியஸ் மற்றும் கிளெமென்ட்டிலிருந்து தெளிவாக வேறுபட்டவர்].

தேவாலயத்தின் மேய்ப்பர்கள் அவருடைய பராமரிப்பில் வைக்கப்பட்டவர்களைக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும்; அதாவது, காயம், எதிரியால் தாக்குதல், வழிதவறி, பசி அல்லது தாகம் உள்ளதா எனப் பார்த்து அவர்களின் தேவையை வழங்க வேண்டும். இதை தூரத்திலிருந்து செய்ய முடியாது. அது இயேசுவைப் போலவும், நம்மீது அவர் வைத்திருக்கும் அன்பை விடவும் அவர்களை நன்கு அறிந்த மற்றும் நேசிக்கும் ஒருவரின் மென்மையான கவனிப்பாக இருக்க வேண்டும்.

அத்தியாயம் 5

மத்திய (இருண்ட) வயது

476 – 1517 கி.பி

ரோமானிய தேவாலயம் புறமத ரோமானிய பேரரசர் கான்ஸ்டன்டைனால் கி.பி 325 இல் நைசியா கவுன்சிலில் தனது பேரரசை ஒருங்கிணைக்க நிறுவப்பட்டது. அது உடனடியாக ஏகாதிபத்திய அரசாங்கத்தின் அனைத்து மட்டங்களிலும் விரிவான செல்வாக்கை அடைந்தது. கி.பி 476 இல் மேற்கத்திய ரோமானியப் பேரரசின் வீழ்ச்சியுடன் கான்ஸ்டன்டைன் ரோமானிய தேவாலயம் ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபையாக உருவெடுத்து ஐரோப்பாவில் மிகவும் சக்திவாய்ந்த அரசியல் சக்தியாக மாறியது. எனவே, நிலப்பிரபுத்துவ முறையினாலும், கல்வி கற்கும் வாய்ப்பின்மையினாலும், ஏறக்குறைய 1,000 ஆண்டுகளாக, சக்திவாய்ந்த தேவாலயப் படிநிலையையும் அதன் ஆதரவான பிரபுக்கள், ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் அரசர்களையும் விவசாயிகள் சவால் செய்ய முடியவில்லை, அல்லது அதற்காகத் துணிந்தனர்.

சுமார் 1200 கி.பி பைபிளை நம்பும் கிறிஸ்தவர்கள் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் அதிகாரப்பூர்வ பைபிள் விளக்கங்கள், போதனைகள் மற்றும் நடைமுறைகளை சவால் செய்யத் தொடங்கினர். அவர்கள் தங்களை விசுவாச துரோகிகளாகக் கண்ட ரோம் தேவாலயத்திலிருந்து பிரிந்தனர். இதன் விளைவாக, அவர்கள் ஒரு வலிமையான சாத்தியமான அச்சுறுத்தலாகக் காணப்பட்டனர். இந்த உணரப்பட்ட அச்சுறுத்தலை அகற்ற, பல்வேறு தீவிரத்தன்மையில் துன்புறுத்தல் நிறுவப்பட்டது மற்றும் பல நூற்றாண்டுகளாக தொடர்ந்தது.

வால்டென்சியர்கள் (சுமார் 1179)

ஆரம்பகால வால்டென்சியர்கள் சிக்கனத்தை, பொதுவில் நம்பினர் [பிரசங்கம்](#) மற்றும் [வேதங்களின் தனிப்பட்ட ஆய்வு](#). பிரிவானது 12 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் லியோன்ஸின் ஏழை மனிதர்களாக உருவானது, [பிரான்ஸ்] ஒரு இசைக்குழு ஏற்பாடு செய்தது. [பீட்டர் வால்டோ](#), ஒரு பணக்கார வணிகர் [லியோன்](#) 1177 இல் தனது சொத்துக்களை விட்டுக்கொடுத்து, அப்போஸ்தலிக்கப் பிரசங்கத்தில் ஈடுபட்டார் [வறுமை](#) முழுமைக்கு வழி. 1179 இல், அவர்கள் ரோம் சென்றார், அங்கு [போப் அலெக்சாண்டர் III](#) அவர்களின் வாழ்க்கையை ஆசீர்வதித்தார், ஆனால் உள்ளூர் மதகுருமார்களின் அங்கீகாரம் இல்லாமல் பிரசங்கிப்பதை தடை செய்தார். அவர்கள் கீழ்ப்படியாமல், வேதத்தைப் பற்றிய தங்கள் சொந்த புரிதலின்படி பிரசங்கிக்க ஆரம்பித்தார்கள். ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபை வழக்கத்திற்கு மாறானதாகக் கருதப்பட்டது, அவை முறையாக அறிவிக்கப்பட்டன [மதவெறியர்கள்](#) பல நூற்றாண்டுகள் தொடங்கி [துன்புறுத்தல்](#) அந்த பிரிவை கிட்டத்தட்ட அழித்துவிட்டது.

en.wikipedia.org/wiki/Waldensian

11 ஆம் நூற்றாண்டில், கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தின் மாற்றப்பட்ட பதிப்பை நிறுவ கத்தோலிக்க திருச்சபையின் ஆர்வத்தில், ரோமானிய போப்ஸ் ஒரு புதிய கருவியைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர் -- சிலுவைப் போர்கள். முதலில், சிலுவைப் போர்கள் ஜெருசலேமையும் "புனித பூமியையும்" கைப்பற்றுவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன. சிலுவைப்போர்களின் பாதைகளில், ஆயிரக்கணக்கான அப்பாவி பொதுமக்கள் (குறிப்பாக யூதர்கள்) கற்பழிக்கப்பட்டனர், கொள்ளையடிக்கப்பட்டனர் மற்றும் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். இருப்பினும், காலப்போக்கில், ஐரோப்பாவிற்குள்ளேயே ஆன்மீக எதிர்ப்பை நசுக்க சிலுவைப் போர் கருத்து மாற்றப்பட்டது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பைபிளை நம்பும் கிறிஸ்தவர்களின் முழு சமூகங்களையும்

படுகொலை செய்யும் நோக்கத்துடன் படைகள் எழுப்பப்பட்டன.

அல்பிஜென்ஸ்கள்அல்லது காதர்கள் (சுமார் 1200)

[போப்] இன்னசென்ட் III பைபிளை நம்பும் அதிருப்தியாளர்கள் காஃபிர்களை விட மோசமானவர்கள் என்று நம்பினார் (சரசன்ஸ், முஸ்லிம்கள் மற்றும் துருக்கியர்கள்), ஏனெனில் அவர்கள் ... ஐரோப்பாவின் ஒற்றுமையை அச்சுறுத்தினர். எனவே இன்னசென்ட் III அவர்களை அழிப்பதற்காக "சிலுவைப்போர்களை" நிதியுதவி செய்தார். போப் இன்னசென்ட் (என்ன ஒரு பெயர்!) லூயிஸ் VII ஐ தனக்காக கொலை செய்ய அழைத்தார், மேலும் அவருக்கு உதவ ரேமண்ட் VI ஐயும் பணித்தார்.

தெற்கு பிரான்சில் உள்ள அல்பிஜென்ஸ் அல்லது கேதர்கள் பொதுவாக பிரான்சில் உள்ள மற்றவர்களை விட அதிக கல்வியறிவு பெற்றவர்களாகவும் பணக்காரர்களாகவும் கருதப்பட்டனர். அவர்கள் போப்பின் கட்டளைகளைப் பின்பற்றாததால், அவர்கள் மதவெறியர்கள் என்று முத்திரை குத்தப்பட்டனர். பாதிரியார்களுக்கு மட்டுமே அதிகாரம் அளிக்கப்பட்ட அவர்களது பைபிள்களை அவர்கள் சொந்தமாக வைத்திருந்தனர் மற்றும் படித்தார்கள். 1209 ஆம் ஆண்டில், கத்தோலிக்க திருச்சபை ஐரோப்பிய கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராக தனது சிலுவைப் போரைத் தொடங்கியது. அவர்கள் போப் இன்னசென்ட்டின் ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை செய்திகளில் "பழைய பாம்பின் ஊழியர்கள்" என்று குறிப்பிடப்பட்டனர். நிராயுதபாணியான மக்களுக்கு எதிராக தங்கள் வாள்களை எடுத்தால், கொலையாளிகளுக்கு ஒரு பரலோக ராஜ்ஜியத்தை இன்னசென்ட் உறுதியளித்தார். குடும்பங்களில் இயங்கும் கதாரிசத்தின் அழிவு மிகவும் முழுமையானது, சிலுவைப் போர் இப்போது ஐரோப்பாவின் முதல் இனப்படுகொலை என்று வரலாற்றாசிரியர்களால் கருதப்படுகிறது.

கி.பி 1209 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம், மரபுவழி கத்தோலிக்கர்களின் ஒரு இராணுவம், ஒருவேளை காதர்ஸ் சிலுவைப் போரின் ஒரு பகுதி, பிரான்சின் பெஜியர்ஸ் நகரைத் தாக்கி, 60,000 நிராயுதபாணியான பொதுமக்களைக் கொன்றது, ஆண்கள், பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளைக் கொன்றது. முழு நகரமும் சூறையாடப்பட்டது, மேலும் கத்தோலிக்கர்களும் "மதவெறி கொண்டவர்களும்" கொல்லப்படுகிறார்கள் என்று யாரோ ஒருவர் புகார் கூறியபோது, போப்பாண்டவர் அவர்களைக் கொலை செய்யச் சொன்னார்கள், "இறைவன் தன் சொந்தத்தை அறிவான்" என்பதற்காக அதைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம்.

மினெர்வாவில், 14,000 கிறிஸ்தவர்கள் தீப்பிழம்புகளில் கொல்லப்பட்டனர், மேலும் "விசுவாசிகளின்" காதுகள், மூக்கு மற்றும் உதடுகள் "நம்பிக்கையுள்ள [கத்தோலிக்கர்களால்]" வெட்டப்பட்டன. ஒரு குறிப்பு: Webster's II New Riverside University Dictionary இன் படி, இது ஒரு மதவெறி: "சர்ச்சைக்குரிய கருத்துக்களை வைத்திருப்பவர் அல்லது வாதிடுபவர், esp. ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் அதிகாரப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கோட்பாட்டை பகிரங்கமாக எதிர்ப்பவர்."

கத்தோலிக்கர்கள் தங்கள் கசப்பான எதிரிகளான பைபிளை நம்பும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராக செய்த நீண்ட மற்றும் இழிவான வரலாற்றின் எடுத்துக்காட்டுகள் இவை. விசாரணை என்று அழைக்கப்படும் இரத்தக்களரி கத்தோலிக்க வரலாற்றின் அந்த கட்டத்தில் பைபிள் விசுவாசிகளுக்கு மிகவும் மோசமான சிகிச்சை வரவிருந்தது. போப் அலெக்சாண்டர் IV 1254 இல் இத்தாலியில் விசாரணை அலுவலகத்தை நிறுவினார். முதல் விசாரணை அதிகாரி டொமினிக்கன் துறவிகளின் வரிசையை நிறுவிய ஸ்பானியரான டொமினிக் ஆவார்.

1200 முதல் 1500 வரையிலான நீண்ட தொடர் விசாரணையின் மீதான போப்பாண்டவர் கட்டளைகள், எப்பொழுதும் அதிகரித்து வரும் தீவிரத்தன்மை மற்றும் கொடுமை, மற்றும் மதங்களுக்கு எதிரான கொள்கையை நோக்கிய அவர்களின் முழுக் கொள்கையும் இடைவேளையின்றி இயங்குகிறது. இது ஒரு உறுதியான நிலையான சட்ட அமைப்பு: ஒவ்வொரு போப்பும் தனது முன்னோடியின் சாதனங்களை உறுதிப்படுத்தி மேம்படுத்துகிறார். அனைத்து நம்பிக்கை வேறுபாட்டையும் முற்றிலும் வேரோடு பிடுங்கி எறிய வேண்டும் என்ற ஒரே முனையில்... விசாரணையானது கிறிஸ்தவ நீதி மற்றும் நமது அண்டை வீட்டாரை நேசிப்பது போன்ற எளிய கொள்கைகளுக்கு முரணானது, மேலும் பண்டைய திருச்சபையில் உலகளாவிய திகிலுடன் நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கும். டி

விசாரணை முற்றிலும் மற்றும் தனிப்பட்ட ஒரு கத்தோலிக்க நிறுவனம்; ரோமன் கத்தோலிக்க நம்பிக்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகளிலிருந்து வேறுபட்ட ஐரோப்பாவில் உள்ள ஒவ்வொரு மனிதனையும் அழித்தொழிக்கும் வெளிப்படையான நோக்கத்திற்காக இது நிறுவப்பட்டது. இது பிரான்ஸ், மிலன், ஜெனீவா, அரகோன் மற்றும் சார்டினியாவிலிருந்து போலந்துக்கும் (14 ஆம் நூற்றாண்டு) பின்னர் போஹேமியா மற்றும் ரோம் (1543) வரை பரவியது. இது ஸ்பெயினில் 1820 வரை ஒழிக்கப்படவில்லை. E mtc.org/inquis.html

^ஏபீட்டர் எஸ். ருக்மேன், Ph.D.; தி ஹிஸ்டரி ஆஃப் தி நியூ டெஸ்டமென்ட் சர்ச் (பைபிள் விசுவாசிகள் புத்தகக் கடை; பென்சுகோலா, புளோரிடா; 1 1989)

^ஹJH இக்னாஸ் வான் டோலிங்கர்; போப் மற்றும் கவுன்சில் (லண்டன், 1869); டேவ் ஹன்ட்டில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளபடி, ஒரு பெண் மிருகத்தை சவாரி செய்கிறார்

^ஈபீட்டர் எஸ். ருக்மேன், Ph.D.; op cit.

ஜான் விக்ளிஃப் (1328-1384)

விக்ளிஃப் ஒரு ஆங்கில மதகுரு ஆவார், அவர் தனது வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியை

ஆக்ஸ்போர்டில் படித்தார் மற்றும் கற்பித்தார். இந்த காலகட்டத்தில் ரோமானிய திருச்சபை இங்கிலாந்து மற்றும் ஐரோப்பாவில் பெரும்பாலான சொத்துக்களை வைத்திருந்தது மற்றும் மதகுருமார்கள் ஒழுக்கக்கேடான மற்றும் நேர்மையற்ற நில உரிமையாளர்களாக இருந்தனர், இதன் விளைவாக மக்கள் பெரும் சுமைக்கு ஆளாகினர்.

1376 இல் விக்லிஃப் சிவில் டொமினியன் பற்றி எழுதினார். அதில், திருச்சபைத் தலைமைக்கு ஒரு தார்மீக அடிப்படை இருக்க வேண்டும் என்று அறிவித்தார் (அனைத்து பாதிரியார்களும் நல்ல மனிதர்களாக இருக்க வேண்டும்). இவ்வளவு நிலத்தின் உரிமையானது பிரச்சனையின் வேர் [இது அதிகாரத்திற்கு சமமாக இருக்கலாம்]. ஜான் ஆஃப் கவுண்ட், அந்த நேரத்தில் மைனர் இரண்டாம் ரிச்சர்டுக்கு ராஜாவாக செயல்பட்டார், "ஆசாரியத்துவத்தை தூய்மைப்படுத்த" ரோமானிய தேவாலயத்தை அதன் சொத்திலிருந்து விடுவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைந்தார். இது விக்லிஃப் ஆங்கில ராயல் பாதுகாப்பையும் அளித்தது மற்றும் கி.பி 1378 இல் தேவாலய சீர்திருத்தத்திற்கு வழிவகுத்தது.

விக்லிஃப் கத்தோலிக்கக் கோட்பாடு, போப்பின் அதிகாரம் மற்றும் மாற்றுத் திறனாளிகளின் கோட்பாடுகள், தனியார் மக்கள், பணத்திற்கான தீவிர செயல்பாடு (நோயாளிகளுக்கு அபிஷேகம், ஜேம்ஸ் 5:14, 15 இலிருந்து) மற்றும் சுத்திகரிப்பு போன்றவற்றை எதிர்த்தார். அவர் தனது எழுத்துக்களில் வலியுறுத்தினார்:

- f. போப் தேவாலயத்தின் தலைவர் அல்ல கிறிஸ்துவே!
- g. போப் கிறிஸ்துவுக்கு எதிரானவராக இருந்தார்!
- h. தேவாலயத்தில் அதிகாரிகளின் இரண்டு உத்தரவுகள் மட்டுமே இருந்தன: பெரியவர்கள் மற்றும் டீக்கன்கள்.
- i. பைபிள், தேவாலயம் அல்ல, மனிதனுக்கு ஒரே அதிகாரம்.

j. தேவாலயம் புதிய ஏற்பாட்டின் வடிவத்திற்குப் பிறகு தன்னை மறுவடிவமைக்க வேண்டும்.

1382 இல், கிழக்கு ரோமானியப் பேரரசு வீழ்ச்சியடைவதற்கு 71 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, அவர் முதல் ஆங்கில பைபிளை வெளியிட்டார். 1428 இல், அவர் இறந்து நாற்பத்தி நான்கு ஆண்டுகள் கழித்து, கத்தோலிக்க திருச்சபை அவரை ஒரு மதவெறியர் என்று கண்டித்து, அவரது எலும்புகளை தோண்டி, நகருக்கு வெளியே கொண்டு சென்று எரித்தது.

சாசர் (c. 1343 - 1400)

ஜெஃப்ரி சாசர் ஒரு ஆங்கில எழுத்தாளர், கவிஞர், [தத்துவவாதி](#), [அதிகாரத்துவவாதி](#), [அரசுவையாளர்](#) மற்றும் [இராஜதந்திரி](#). சாசரின் நண்பரும் புரவலரும் ஆவார் [ஜான் ஆஃப் கவுண்ட்](#) லான்காஸ்டரின் 1வது டியூக், அக்விடைன் டியூக் [ஒருவேளை விக்லிஃப் காலத்தில் இங்கிலாந்தின் ராஜா அல்லது ஆட்சியாளர்] அவர் பல படைப்புகளை எழுதியிருந்தாலும், அவர் முடிக்கப்படாததற்காக சிறப்பாக நினைவுகூரப்படுகிறார். [சட்ட கதை கேன்டர்பரி கதைகள்](#). கதீட்ரலுக்குச் செல்லும் வழியில் கற்பனை யாத்ரீகர்கள் சொன்ன கதைகளின் தொகுப்பு [கேன்டர்பரி](#). சில சமயங்களில் தந்தை என்று அழைக்கப்படுகிறது [ஆங்கில இலக்கியம்](#), சாசர் சில அறிஞர்களால் கலையின் நியாயத்தன்மையை நிரூபிக்கும் முதல் ஆசிரியராகக் கருதப்படுகிறார். [வடமொழி ஆங்கில மொழி](#), மாறாக பிரஞ்சு அல்லது [லத்தீன்](#). சாசர் தனது ஆதாரமான மனிதநேயவாதிகளை பெரிதும் ஈர்க்கிறார் [பொக்காசியோ](#). wikipedia.org/wiki/Geoffrey_Chaucer

ஜான் ஹஸ் (1372 - 1415)

யின் போதனைகளால் ஜான் ஹஸ் பாதிக்கப்பட்டார் [ஜான் விக்லிஃப்](#). இங்கிலாந்தில் விக்லிஃப் செய்ததைப் போலவே போஹேமியாவில் உள்ள தேவாலயத்தை சீர்திருத்த அவர் முன்மொழிந்தார். அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள் சிலர் என

அறியப்பட்டனர் [ஹுசிட்ஸ்](#), [சமூகப் பிரச்சினைகளால் உந்தப்பட்டவர்கள் மற்றும் [செக்தேசிய](#) விழிப்புணர்வு (wikipedia.org/wiki/Hussite)] மேலும் தீவிரமான பின்பற்றுபவர்கள் அழைக்கப்பட்டனர் [தபோரைட்டுகள்](#). தபோரியர்கள் பைபிளில் நிறுவப்படாத அனைத்து போதனைகளையும் நிராகரித்தனர். 1450 ஆம் ஆண்டில், தபோரைட்டுகளில் சிலர் போஹேமியன் சகோதரர்கள் என்று அழைக்கப்படும் ஒரு குழுவை நிறுவினர். [திமொராவியன் தேவாலயம்](#) முதல் புராட்டஸ்டன்ட் கவர்ச்சியான சமூகங்களில் ஒன்றாகும். [திரோமன் கத்தோலிக்க தேவாலயம்](#) ஹஸின் போதனைகளை மதவெறி என்று கருதினார். அவன் [வெளியேற்றப்பட்டார்](#) 1411 இல், கண்டனம் செய்யப்பட்டது [கான்ஸ்டன்ஸ் கவுன்சில்](#), மற்றும் [தீயில் எரிக்கப்பட்டது](#) 1415 இல் 43 வயதில்.

ஹஸ் ஒரு முக்கிய பங்களிப்பாளராக இருந்தார் [புராட்டஸ்டன்டிசம்](#), யாருடைய போதனைகள் ஐரோப்பா மற்றும் மாநிலங்களில் வலுவான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது [மார்ட்டின் லூதர்](#) தன்னை. [திஹுசைட் போர்கள்](#) போஹேமியா இராச்சியத்தில் சீர்திருத்தப்பட்ட தேவாலயத்தை அனுமதித்த பாஸல் காம்பாக்ட்ஸ் விளைவித்தது - லூத்தரன் சீர்திருத்தத்தில் இத்தகைய முன்னேற்றங்கள் நடைபெறுவதற்கு ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பே. en.wikipedia.org/wiki/Jan_Hus

பிற கத்தோலிக்க நடைமுறைகளும் உள்ளன:

- c. சிமோனி - தேவாலய அலுவலகங்கள் அதிக விலைக்கு விற்கப்பட்டவர்களுக்கு விற்கப்பட்டன, இது மிகவும் பொருத்தமற்ற நபர்கள் பிஷ்ப் மற்றும் மடாதிபதிகள் ஆக அனுமதிக்கிறது [பிஷ்ப்பை விட குறைந்த அதிகாரம் கொண்ட மடத்தின் தலைவர்]. இடைக்காலம் மற்றும் நவீன வரலாறு, மியர்ஸ், ப.115116

d. மன்னிப்பு - மன்னிப்பை வாங்குதல், இப்போதும் இறந்த பின்னரும். ஜான் டெட்ஸலின் இன்டல்ஜென்ஸின் விற்பனையானது மார்ட்டின் லூதர் ரோமுடன் முறித்துக் கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பமாக இருந்தது - 1517. ரோமானிய போதனையின்படி, சுத்திகரிப்பு என்பது நரகத்தைப் போன்றது, அது மட்டுமே நீண்ட காலம் நீடிக்காது, ஆனால் அனைவரும் அதைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். இந்தத் துன்பங்களைக் குறைக்க அல்லது நீக்குவதற்கான அதிகாரமும் அதிகாரமும் இருப்பதாக போப் கூறினார். இது போப்ஸ் பாஸ்கல் I (817824) மற்றும் ஜான் VIII (872882) ஆகியோருடன் தொடங்கி மிகவும் இலாபகரமானதாக மாறியது. இது "பாவத்திற்கான பாக்கியத்தை விற்கும்" ஒரு வழியாக மாறியது.

ஹாலியின் பைபிள் கையேடு,
L.787therestorationmovement.com/lessons/chlesson03.htm

பீடர் செல்சிக்கி (c. 1374 - 1460)

Petr Chelčický ஒரு [கிறிஸ்துவர்](#) மற்றும் அரசியல் தலைவர் மற்றும் எழுத்தாளர் [போஹேமியா](#). அவரது சிந்தனை தாக்கம் செலுத்தியது [தாமஸ் ஆஃப் ஸ்டீட்னி](#), [ஜான் விக்லிஃப்](#), [ஜான் ஹஸ்](#), மற்றும் வால்டென்சியன் பாரம்பரியம்.

போன்ற விஷயங்களில் சக்தியைப் பயன்படுத்துவதை அவர் விமர்சித்தார் [நம்பிக்கை](#). கிறிஸ்தவர்கள் பாடுபட வேண்டும் என்று அவர் கற்பித்தார் [நீதி](#) அவரது சொந்த [சுதந்திர விருப்பம்](#), அவர் மற்றவர்களை நல்லவர்களாக இருக்க வற்புறுத்தக்கூடாது, மேலும் நன்மை தன்னார்வமாக இருக்க வேண்டும். கிறிஸ்தவர்கள் நேசிக்க வேண்டும் என்று அவர் நம்பினார் [இறைவன்](#) மற்றும் ஒருவரின் அண்டை வீட்டார், மற்றும் இது மக்களை கட்டாயப்படுத்துவதை விட மாற்றுவதற்கான வழி. எந்தவொரு நிர்ப்பந்தமும் தீயது என்றும், அரசியல் அதிகாரப் போராட்டங்களில் கிறிஸ்தவர்கள் பங்கேற்கக் கூடாது என்றும் அவர் கூறினார்.

Chelčický இன் போதனைகள் பின்னர் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட யோசனைகளை உள்ளடக்கியது [மொராவியர்கள்](#), [அனபாப்டிஸ்டுகள்](#), [குவாக்கர்கள்](#), மற்றும் [பாப்டிஸ்டுகள்](#). அவர் முதல்வரானார் [அமைதிவாதி](#) என்ற எழுத்தாளர் [மறுமலர்ச்சி](#), முன்னறிவித்தல் [ஈராஸ்மஸ்](#) மற்றும் [மென்னோ சைமன்ஸ்](#) கிட்டத்தட்ட 100 ஆண்டுகள்.
en.wikipedia.org/wiki/Anabaptist

ஈராஸ்மஸ் (1466 – 1536)

ஈராஸ்மஸ் ஒரு "டச்சு [மனிதநேயவாதிகள்] அறிஞர் மற்றும் வழக்கத்திற்கு மாறாக சிறந்த மாணவர். அவர் சர்ச் ஃபாதர்களைப் பற்றிய தொடர்ச்சியான ஆய்வுகளைத் திருத்தினார், இது புதிய ஏற்பாட்டு முறையிலிருந்து புறப்பட்ட ஆரம்பகால வரலாற்றைக் கிடைக்கச் செய்தது. அவர் முதல் அச்சிடப்பட்ட கிரேக்க புதிய ஏற்பாட்டைத் திருத்தினார் மற்றும் ஜெரோம் காலத்திலிருந்தே கத்தோலிக்க தேவாலயங்களில் வேதத்தின் உரையாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட லத்தீன் வல்கேட்டின் போதாமையை அம்பலப்படுத்தினார். ஈராஸ்மஸ் கத்தோலிக்க தேவாலயத்தின் மீதான தனது விமர்சனத்தில் ஏளனத்தை விரிவாகப் பயன்படுத்திய போதிலும், அவர் சீர்திருத்தத்திற்கான ஒரு ஆற்றல்மிக்க திட்டத்தைத் தொடங்கவில்லை. இருப்பினும், மற்ற ஆண்கள் பயன்படுத்திய பெரும்பாலான பொருட்களை அவர் வழங்கினார். லூதர் குஞ்சு பொரித்த முட்டையை ஈராஸ்மஸ் இட்டதாக கூறப்படுகிறது.தி எடர்னல் கிங்டம், FW Mattox, ப 229

மாக்கியவெல்லி(1469 – 1527)

“அதீத மனிதநேயம் என்பது தி பிரின்ஸ் என்ற தலைப்பில் மாக்கியவெல்லியின் படைப்பு. இந்த கையேட்டில் அவர் கூறியது:

- h. வெற்றிகரமான இளவரசன் மதம் மற்றும் நெறிமுறைகள் பற்றிய அனைத்து பரிசீலனைகளையும் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும்.
- i. அவர் மதவாதியாகத் தோன்றுவதும் அதே சமயம் மோசடியில் ஈடுபடுவதும் சரியாக இருக்கும்.

- j. தேவைப்படும்போது அவர் இரக்கமற்றவராக இருக்கலாம்.
- k. அறநெறியில் இரண்டு தரநிலைகள் இருக்கும் - ஒன்று இளவரசனுக்கு மற்றொன்று தேசத்திற்கு.
- l. இளவரசர் மக்கள் மீது அவநம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும், ஏனென்றால் அவர்கள் நன்றியற்றவர்கள், சீரற்றவர்கள், வஞ்சகர்கள் மற்றும் பேராசை கொண்டவர்கள்.
- m. அதன்படி, இளவரசர் மக்களுக்கு அளித்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டவராகக் கருதக்கூடாது.
- n. அரசே அதிகாரத்தில் உச்சமாக உள்ளது என்றும், அதை வலுவாக உருவாக்கி வைத்திருக்க வேண்டும் என்றும் அவர் வலியுறுத்தினார்.

இதில் அவர் சர்வாதிகாரக் கொள்கையை முன்வைத்தார். ... முசோலினி தனது முனைவர் பட்டத்திற்கான ஆய்வுக் கட்டுரையை 'மச்சியாவெல்லியின் இராணுவ யோசனைகள்' என்ற தலைப்பில் எழுதினார். தி எடர்னல் கிங்டம், FW Mattox, P. 236

மனிதநேயம் மற்றும்/அல்லது

மனிதநேயவாதிகள்

மனிதநேயவாதிகள்வேர்கள் பல
நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு
இருந்தனதிமறுமலர்ச்சி.

கிரேக்க மனிதநேயம்

ஆறாம் நூற்றாண்டு கி.முஇறை
நம்பிக்கையாளர்கள்(பல கடவுள்களை
நம்புபவர்)தலேஸ் ஆஃப்
மிலேட்டஸ்மற்றும்கோலோபோனின்
ஜெனோபேன்ஸ்பிற்கால கிரேக்க மனிதநேய
சிந்தனைக்கு வழியை தயார் செய்தது.
"உன்னை அறிந்துகொள்" என்ற உச்சரிப்பை
உருவாக்கிய பெருமை தலேஸுக்கு உண்டு.
ஜெனோபேன்ஸ் தனது காலத்தின் கடவுள்களை
அங்கீகரிக்க மறுத்து, பிரபஞ்சத்தில் ஒற்றுமை
என்ற கொள்கைக்காக தெய்வீகத்தை
ஒதுக்கினார். ... இந்த அயோனியன்
கிரேக்கர்கள் இயற்கையானது எந்த

அமானுஷ்ய சாம்ராஜ்யத்திலிருந்தும் தனித்தனியாக ஆய்வு செய்யக் கிடைக்கிறது என்பதை உணர்ந்த முதல் சிந்தனையாளர்கள். ... கிமு மூன்றாம் நூற்றாண்டில், எபிகுரஸ் என்ற சுருக்கமான சொற்றொடருக்காக அறியப்பட்டார்தீய பிரச்சனை, மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்வில் நம்பிக்கை இல்லாமை, மனிதனை மையமாகக் கொண்ட அணுகுமுறைகள் யூடைமோனியா (கிரேக்க மொழியில் மகிழ்ச்சி என்று பொருள்).

பண்டைய ஆசிய மனிதநேயம்

அமானுஷ்யத்தை நிராகரித்த மனிதனை மையமாகக் கொண்ட தத்துவம் மற்றும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவை பற்றிய சந்தேக மனப்பான்மையை இதில் காணலாம்:

- 1000 BCE இல்லோகாயதாஇந்திய தத்துவ அமைப்பு (தத்துவ சந்தேகம் மற்றும் மத அலட்சியம்)
- 6வது நூற்றாண்டு கி.முதாவோயிஸ்ம (ஒரு அறநெறி அமைப்பு கன்பூசியனிஸ்டுகள்)
- மேலும் கிமு 6 ஆம் நூற்றாண்டில், கௌதம புத்தர், ஆன்மாவோ அல்லது ஆன்மாவுக்குச் சொந்தமான எதுவும் உண்மையில் மற்றும் உண்மையாக இருக்க முடியாது என்பதால், ஆன்மா இனி நிரந்தரமாக, நிலைத்திருக்கும், மாறாமல், என்றும் நிலைத்திருக்கும் என்ற பார்வை: இது முற்றிலும் மற்றும் முற்றிலும் முட்டாள்தனமான கோட்பாடு அல்லவா?^[18]

லான்டே(c.1265 – 1321)

லான்டே அலிகியேரி ஒரு இத்தாலிய என்ற கவிஞர் இடைக்காலம். அவர் எழுதினார் தெய்வீக நகைச்சுவை, முதலில் ஆசிரியரால் Commedia என்று அழைக்கப்பட்டது, பின்னர் டிவினா என்று செல்லப்பெயர் சூட்டப்பட்டது பொக்காசியோ, [அமறுமலர்ச்சி மனிதநேயவாதி (1313-1375)] இயற்றப்பட்ட மிகப் பெரிய இலக்கியப் படைப்பாகக் கருதப்படுகிறது இத்தாலிய மொழி மற்றும் உலகின் தலைசிறந்த படைப்பு இலக்கியம். [பொதுவாக இலக்கியப் படைப்புகள் இத்தாலிய மொழியை விட பாரம்பரிய லத்தீன் மொழியில் எழுதப்பட்டன.]

தி [தெய்வீக](#) [நகைச்சுவை](#) டான்டேயின் பயணத்தை விவரிக்கிறது [நரகம்](#) (இன்ஃபெர்னோ), [சுத்திகரிப்பு](#) (புர்கடோரியோ), மற்றும் [சொர்க்கம்](#) (பாரடிசோ), முதலில் ரோமானிய கவிஞரால் வழிநடத்தப்பட்டது [விர்ஜில்](#) பின்னர் மூலம் [பீட்ரைஸ்](#). அந்த வார்த்தை "[நகைச்சுவை](#)," கிளாசிக்கல் அர்த்தத்தில், ஒரு வரிசைப்படுத்தப்பட்ட பிரபஞ்சத்தின் மீதான நம்பிக்கையை பிரதிபலிக்கும் படைப்புகளைக் குறிக்கிறது, இதில் நிகழ்வுகள் மகிழ்ச்சியான அல்லது "வேடிக்கையான" முடிவை நோக்கி நகர்கின்றன, ஆனால் ஒரு பிராவிடன்ஷியல் உயிலின் தாக்கத்தால் முடிவடையும் ஒரு இறுதி நன்மைக்கு கட்டளையிடும். நரகத்திலிருந்து சொர்க்கத்திற்கான யாத்திரை யாத்ரீகரின் தார்மீகக் குழப்பத்துடன் தொடங்கி கடவுளின் தரிசனத்துடன் முடிவடைகிறது.

மறுமலர்ச்சி மனிதநேயம்.

1806 ஆம் ஆண்டில், ஜெர்மன் பள்ளிகளால் வழங்கப்படும் கிளாசிக்கல் பாடத்திட்டத்தை விவரிக்க மனிதநேயம் பயன்படுத்தப்பட்டது. மறுமலர்ச்சி மனிதநேயம் இத்தாலியில் செழித்தோங்கியது கிளாசிக்கல் கிரேக்க மற்றும் லத்தீன் கற்றலை புதுப்பிக்க முயற்சித்தது. 18 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் ஏராளமான புல்-வேர் "பரோபகார" மற்றும் நற்பண்புமிக்க சமூகங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அவர்கள் பாரம்பரிய மத நிறுவனங்களிலிருந்து சுயாதீனமாக மனித பகுத்தறிவின் அடிப்படையில் மனித மேம்பாடு மற்றும் மனித நல்லொழுக்கத்திற்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்டனர்.

19 ஆம் நூற்றாண்டில், கத்தோலிக்க திருச்சபை ஒரு வலுவான செல்வாக்கைச் செலுத்தும் ஒரு அரசியல் சக்தியாகக் காணப்பட்டது.

(wikipedia.org/wiki/Roman_Catholicism_in_Germany)

ஏறக்குறைய அதே நேரத்தில், "மனிதநேயம்" மனிதகுலத்தை மையமாகக் கொண்ட ஒரு தத்துவமாக (நிறுவனமையமாக்கப்பட்ட மதத்திற்கு மாறாக) ஜெர்மனியில் அழைக்கப்படுபவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டது.இடது ஹெகலியர்கள்,அர்னால்ட் ரூஜ்மற்றும்கார்ல் மார்க்ஸ், அடக்குமுறை ஜெர்மன்-பிரஷ்யா அரசாங்கத்தில் தேவாலயத்தின் நெருங்கிய ஈடுபாட்டை விமர்சித்தவர்கள்.

மறுமலர்ச்சி மனிதநேயம் ஒரு அறிவுசார் இயக்கமாக இருந்தது.ஜரோப்பாபிந்தையதுஇடைக்காலம்மற்றும் இந்தஆரம்பகால நவீனம்சிறந்த கிளாசிக்கல் எழுத்தாளர்களின் கவனமான ஆய்வு மற்றும் பின்பற்றல் மூலம் இருளின் யுகத்திலிருந்து நகரும் காலம். பெட்ராக் மற்றும்பொக்காசியோ, மிகப்பெரிய மாஸ்டர் இருந்ததுசிசரோ. நல்ல வாழ்க்கை வாழ மற்றவர்களை வற்புறுத்துவதே அவர்களின் நோக்கமாக இருந்தது. பெட்ராக் சொன்னது போல், 'உண்மையை அறிவதை விட நல்லதை விரும்புவது நல்லது.' சொல்லாட்சி இவ்வாறு வழிவகுத்தது மற்றும் தத்துவத்தை தழுவியது.

மனிதநேயவாதியின் அடிப்படைப் பயிற்சி நன்றாகப் பேசுவதும் எழுதுவதும் ஆகும் (பொதுவாக, கடித வடிவில்). ஆரம்பத்தில் இது கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிரானது அல்லது மதகுருவுக்கு எதிரானது என்பதை விட ஒரு தத்துவமாக இருந்தது. ஆனால் அது சர்ச்சுக்கு அல்லது பொதுவாக பழமைவாத சமூக அமைப்புக்கு ஏதோ ஒரு வகையில் விரோதமாக கருதப்பட்டது. பல்கலைக்கழகங்களின் காட்டுமிராண்டித்தனமான லத்தீன் என்று அவர்கள் கருதுவதை umanisti விமர்சித்தார்.

மனிதநேயவாதிகளின் நெருக்கமான ஆய்வுலத்தீன்இலக்கிய நூல்கள் விரைவில் பல்வேறு காலகட்டங்களின் எழுத்து வடிவங்களில் உள்ள வரலாற்று வேறுபாடுகளை அறிய அவர்களுக்கு உதவியது. லத்தீன் மொழியின் வீழ்ச்சி என்று அவர்கள்

பார்த்தவற்றுடன் ஒப்புமை மூலம், அவர்கள் கொள்கையைப் பயன்படுத்தினார்கள் *விளம்பர எழுத்துருக்கள்* (ஆதாரங்களுக்குத் திரும்பு) கற்றலின் பரந்த பகுதிகளில், கையெழுத்துப் பிரதிகளைத் தேடுதல் பேட்ரிஸ்டிக் இலக்கியம் ["தேவாலய தந்தைகள்"] மற்றும் பேகன் எழுத்தாளர்கள். வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு பைசண்டைன் பேரரசு 1453 ஆம் ஆண்டில், அகதிகள் தங்களுடன் கிரேக்க கையெழுத்துப் பிரதிகளை கொண்டு வந்தனர், பிளேட்டோ மற்றும் அரிஸ்டாட்டில் மட்டுமல்ல, கிறிஸ்தவ சுவிசேஷங்களும், முன்பு லத்தீன் மேற்கு நாடுகளில் கிடைக்கவில்லை.

1517 க்குப் பிறகு, அச்சிடலின் புதிய கண்டுபிடிப்பு இந்த நூல்களை பரவலாகக் கிடைக்கச் செய்தபோது, டச்சு மனிதநேயவாதியான ராஸ்மஸ், என்ற வெனிஸ் அச்சகத்தில் கிரேக்கம் படித்தவர் Aldus Manutius, ஒரு மொழியியல் [இரண்டையும் கருதுகிறது [வடிவம்](#) மற்றும் [பொருள்](#) மொழியியல் வெளிப்பாடு, இணைத்தல் [மொழியியல்](#) மற்றும் [இலக்கிய ஆய்வுகள்](#)] நற்செய்திகளின் பகுப்பாய்வு, கிரேக்க மூலங்களை அவற்றின் லத்தீன் மொழிபெயர்ப்புகளுடன் ஒப்பிட்டு, பிந்தையவற்றில் உள்ள பிழைகள் மற்றும் முரண்பாடுகளை சரிசெய்யும் நோக்கில். எராஸ்மஸ், பிரெஞ்சு மனிதநேயவாதியுடன் Jacques Lefèvre d'Étaples, புதிய மொழிபெயர்ப்புகளை வெளியிடத் தொடங்கியது, புராட்டஸ்டன்ட் சீர்திருத்தத்திற்கான அடித்தளத்தை அமைத்தது. இனிமேல், மறுமலர்ச்சி மனிதநேயம், குறிப்பாக ஜேர்மன் வடக்கில், மதத்தின் மீது அக்கறை கொண்டிருந்தது, அதே நேரத்தில் இத்தாலிய மற்றும் பிரெஞ்சு மனிதநேயம் புலமைப்பரிசில் மற்றும் மொழியியல் ஆகியவற்றில் அதிக கவனம் செலுத்தியது, ஒரு குறுகிய பார்வையாளர்களுக்கு உரையாற்றப்பட்டது, சர்வாதிகார ஆட்சியாளர்களை புண்படுத்தக்கூடிய தலைப்புகளை ஆய்வுடன் தவிர்த்தது. நம்பிக்கை wikipedia.org/wiki/மனிதநேயம்

மறுமலர்ச்சி மனிதநேய இயக்கத்தின்
விளைவுகள்

விளம்பர எழுத்துருக் கொள்கையும்
(மூலத்திற்குத் திரும்பு) பல பயன்பாடுகளைக்
கொண்டிருந்தது. மனிதநேயவாதிகள்
பெரும்பாலும் முந்தைய இயக்கத்தின்
தத்துவவாதிகளை எதிர்த்தனர் ஸ்காலஸ்டிசம்,
இத்தாலி, பாரிஸ், ஆக்ஸ்போர்டு மற்றும் பிற
இடங்களில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களின்
"பள்ளி மாணவர்கள்". என்ற சிந்தனையை
ஒருங்கிணைக்கும் முயற்சியில் பண்டைய
கிரேக்கர்கள் மற்றும் இடைக்கால
அரேபியர்களின் அறிவியல் மற்றும்
தத்துவங்களுடனான அவர்களின் ஈடுபாட்டின்
மூலம் கல்வியாளர்களின் முறையானது
வளர்ந்தது. அரிஸ்டாட்டில் கத்தோலிக்க
மதத்துடன். ஆனால் அவர்கள் பண்டைய
இலக்கிய, வரலாற்று மற்றும் பிற கலாச்சார
நூல்களுடன் ஈடுபடவில்லை.

wikipedia.org/wiki/Renaissance_humanism

பண்டைய கையெழுத்துப் பிரதிகளின் மறு
கண்டுபிடிப்பு, பண்டைய தத்துவப்
பள்ளிகளைப் பற்றிய ஆழமான மற்றும்
துல்லியமான அறிவைக் கொண்டு
வந்தது. எபிகியூரியனிசம்,
மற்றும் நியோபிளாடோனிசம், யாருடைய
பேகன் ஞானம், பண்டைய சர்ச் பிதாக்கள்
போன்ற மனிதநேயவாதிகள், குறைந்த பட்சம்
ஆரம்பத்தில், தெய்வீக வெளிப்பாட்டிலிருந்து
பெறப்பட்டதாகக் கருதினர், இதனால்
கிறிஸ்தவ நல்லொழுக்கத்தின் வாழ்க்கைக்கு
மாற்றியமைக்க

முடியும். (en.wikipedia.org/wiki/Humanism) அந்த
இலக்கிய, வரலாற்று, சொற்பொழிவு மற்றும்
இறையியல் நூல்களில் கவனம் செலுத்துவதன்
மூலம், மறுமலர்ச்சி மனிதநேயம்
ஐரோப்பாவின் கலாச்சார மற்றும் அறிவுசார்
திசையை ஆழமாக மாற்றியது. தத்துவத்தில்
மறுமலர்ச்சி மனிதநேயவாதிகள்
பிளேட்டோவின் உரையாடல்களில் அதிக
கவனம் செலுத்தினர் மற்றும்
அரிஸ்டாட்டிலியன் நூல்களில் குறைவாக

கவனம்

செலுத்தினர் .wikipedia.org/wiki/Renaissance_humanism

கிரேக்க மற்றும் ரோமானிய தொழில்நுட்ப எழுத்துக்களுடன் சிறந்த அறிமுகம் ஐரோப்பிய அறிவியலின் வளர்ச்சியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, இதில் பிளாட்டோனிசம் (வடிவங்கள் மற்றும் எதிர் வகைகளின் கோட்பாடு) எதிராக

நின்றது. அரிஸ்டாட்டிலியன் இயற்பியல்

உலகின் காணக்கூடிய பண்புகளில் கவனம் செலுத்துதல் (வடிவமைப்பு மற்றும் நோக்கத்தின் ஆய்வு அல்லது கோட்பாடு).^[33] ஆனால் மறுமலர்ச்சி

மனிதநேயவாதிகள், தங்களை பழங்காலத்தின் பெருமையையும் உன்னதத்தையும்

மீட்டெடுப்பதாகக் கருதினர், அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளில் ஆர்வம் இல்லை.

இருப்பினும், 16 ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி முதல் பிற்பகுதி வரை, பல்கலைக்கழகங்கள் கூட, இன்னும் ஸ்காலஸ்டிசத்தால் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன (தீர்மானம் [கருத்து வேறுபாடு](#) மூலம் [பகுத்தறிவு](#) விவாதம்),

அரிஸ்டாட்டில் மறுமலர்ச்சி தத்துவத்தின் கொள்கைகளின்படி திருத்தப்பட்ட

துல்லியமான நூல்களில் படிக்கப்பட வேண்டும் என்று கோரத் தொடங்கினார், இதனால் காலாவதியான ஸ்காலஸ்டிசத்தின்

பழக்கவழக்கங்களுடன் கலிலியோவின் சண்டைகளுக்கு களம் அமைத்தது.

பத்தொன்பதாம் மற்றும் இருபதாம்

நூற்றாண்டுகள்

"மனிதகுலத்தின் மதம்" என்ற சொற்றொடர் சில சமயங்களில் அமெரிக்கர்களுக்குக்

காரணம்ஸ்தாபித்தவர், தாமஸ் பெயின், அவரது எஞ்சியிருக்கும் எழுத்துக்களில் இன்னும் உறுதிப்படுத்தப்படவில்லை. தாமஸ் பெயின்

தன்னை ஒரு இறையச்சமவாதி என்று அழைத்தார், இது கிரேக்க மொழியில் "கடவுள்",

"அன்பு" மற்றும் "மனிதன்" ஆகியவற்றை இணைக்கிறது, மேலும் பிரபஞ்சத்தில் ஒரு

நுண்ணறிவு இருப்பதை அவர் நம்பினாலும், அவர் கூறிய கூற்றுக்களை அவர் முற்றிலும்

நிராகரித்தார். மற்றும் தற்போதுள்ள அனைத்து

மதக் கோட்பாடுகளுக்கும், குறிப்பாக அவற்றின் அதிசயமான, ஆழ்நிலை மற்றும் இரட்சிப்புவாத பாசாங்குகள். பாரிசியன் சொசைட்டி ஆஃப் தியோபிலாந்த்ரோபி, பெயினின் புத்தகமான த ஏஜ் ஆஃப் ரீசன் (1793), வால்டேரியன் கேலிக்கூத்துகளுடன் இணைந்து வேதத்தின் மீது அவதூறுகளை ஊற்றுவதற்கு "ஒழுங்கற்ற லெவண்டைன் நாட்டுப்புறக் கதைகளின் தொகுப்பில் கட்டப்பட்ட இறையியலின் அபத்தத்தை அம்பலப்படுத்த" பயன்படுத்தியது. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் Ludwig Feuerbach இன் ஹெகலியர்கள் எழுதினார் ("மனிதனுக்கு மனிதன் ஒரு கடவுள்" அல்லது "கடவுள் தனக்கு மனிதனைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை").

1933 இன் மனிதநேய அறிக்கை I இன் அசல் கையொப்பமிட்டவர்கள், தங்களை மத மனிதநேயவாதிகள் என்று அறிவித்தனர். பாரம்பரிய மதங்கள் தங்கள் நாளின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யத் தவறியதால், 1933 இல் கையெழுத்திட்டவர்கள் அன்றைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய ஒரு ஆற்றல்மிக்க சக்தியாக இருக்கும் ஒரு மதத்தை நிறுவுவது ஒரு முக்கிய தேவை என்று அறிவித்தனர். அப்போதிருந்து, முதல் அறிக்கைக்கு பதிலாக இரண்டு கூடுதல் அறிக்கைகள் எழுதப்பட்டன.

மனிதநேய அறிக்கை II இன் முன்னுரையில், ஆசிரியர்கள் பால் கர்ட்ஸ் மற்றும் எட்வின் எச். வில்சன் (1973) ஆகியோர் எதிர்காலத்திற்கான நம்பிக்கையான பார்வைக்கு நம்பிக்கையும் அறிவும் தேவை என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றனர். அறிக்கை II மதம் பற்றிய ஒரு பகுதியைக் குறிப்பிடுகிறது மற்றும் பாரம்பரிய மதம் மனிதகுலத்திற்கு ஒரு அவமானத்தை அளிக்கிறது. அறிக்கை II பின்வரும் குழுக்களை அவர்களின் இயற்கையான தத்துவத்தின் ஒரு பகுதியாக அங்கீகரிக்கிறது: அறிவியல், நெறிமுறை, ஜனநாயகம், மதம் மற்றும் மார்க்சிய மனிதநேயம்.

1941 இல், தி அமெரிக்க மனிதநேய சங்கம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

பிறகுஇரண்டாம் உலக போர், மூன்று முக்கிய மனிதநேயவாதிகள் முக்கிய பிரிவுகளின் முதல் இயக்குனர்கள் ஆனார்கள்ஐக்கிய நாடுகள்:ஜூலியன் ஹக்ஸ்லிஇன்யுனெஸ்கோ,ப்ரோக் சிஷோல்ம்இன்வேர்ட்டு ஹெல்த் ஆர்கனைசேஷன், மற்றும்ஜான் பாய்ட்-ஓர்இன்உணவு மற்றும் விவசாய அமைப்பு.^[49]

2004 இல்,அமெரிக்க மனிதநேய சங்கம், அஞ்ஞானவாதிகள், நாத்திகர்கள் மற்றும் பிற சுதந்திர சிந்தனையாளர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பிற குழுக்களுடன் இணைந்து,அமெரிக்காவுக்கான மதச்சார்பற்ற கூட்டணிஇதில் வாதிடுகிறார்வாஷிங்டன் டிசிக்கானதேவாலயம் மற்றும் மாநிலத்தை பிரித்தல்மற்றும் தேசிய அளவில் நம்பிக்கையற்ற அமெரிக்கர்களின் அதிக அங்கீகாரத்திற்காக. அமெரிக்காவிற்கான மதச்சார்பற்ற கூட்டணியின் நிர்வாக இயக்குனர் ஆவார்சீன் ஃபேர்க்லாத்திருந்து நீண்ட கால மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர்மைனே.

நவீன மனிதநேயவாதிகள், போன்றவைகோர்லிஸ் லாமண்ட்அல்லதுகார்ல் சாகன், மனிதநேயம் பகுத்தறிவு மற்றும் சிறந்த அவதானிக்கக்கூடிய சான்றுகள் மற்றும் ஒப்புதல் மூலம் உண்மையைத் தேட வேண்டும்அறிவியல் சந்தேகம்மற்றும் இந்தஅறிவியல் முறை. இருப்பினும், சரி மற்றும் தவறு பற்றிய முடிவுகள் தனிநபர் மற்றும் பொது நன்மையின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் நிபந்தனை விதிக்கின்றனர். [அதாவது, முழுமையான மதிப்புகள் இல்லை.] ஒரு நெறிமுறை செயல்முறையாக, மனிதநேயம் அழியாத உயிரினங்களின் இருப்பு அல்லது இல்லாமை போன்ற மனோதத்துவ பிரச்சினைகளை கருத்தில் கொள்ளவில்லை. மனிதநேயம் என்பது மனிதனுடன் தொடர்புடையது.^[9] எனவே முழுமையானது இல்லை.

1925 இல், ஆங்கிலேய கணிதவியலாளர் மற்றும் தத்துவஞானிஆல்ஃபிரட் நார்த்

வைட்ஹெட்எச்சரித்தார்:
 "தீர்க்கதரிசனம்பிரான்சிஸ் பேகன்இப்போது
 நிறைவேறியுள்ளது; சில சமயங்களில் தன்னை
 தேவதைகளை விட சற்று தாழ்வாகக் கனவு
 கண்ட மனிதன், இயற்கையின்
 வேலைக்காரனாகவும் அமைச்சராகவும்
 மாறுவதற்கு அடிபணிந்தான். ஒரே நடிகரால்
 இரண்டு உடல் பாகங்களிலும் நடிக்க முடியுமா
 என்பதை இன்னும் பார்க்க வேண்டும்."^[10]
en.wikipedia.org/wiki/மனிதநேயம்

அத்தியாயம் 7

சுருக்கம்

மக்கள் சரியான கோட்பாட்டிலிருந்து விலகி, தங்கள்
 சொந்த விருப்பங்களைப் பின்பற்றும் காலத்தைப்
 பற்றி அப்போஸ்தலர்கள் எச்சரித்தனர். n
 வெளிப்படுத்தல் பதிவு செய்யப்பட்ட ஆசிய
 தேவாலயங்களுக்கு ஜான் எழுதிய கடிதங்கள் மூலம்
 இது ஏற்கனவே நிகழ்ந்தது என்பது தெளிவாகிறது.

அப்போஸ்தலிக்க சகாப்தத்திற்குப் பிறகு (கி.பி.
 100க்குப் பிறகு) "சர்ச் பிதாக்களின்" எழுத்துக்கள்
 தங்கள் சொந்தக் கருத்துக்களைப் பின்பற்றத்
 தொடங்குகின்றன. பல ஆண்டுகளாக அவர்களின்
 போதனைகளும் நடைமுறைகளும் மிகவும்
 மோசமாகவோ அல்லது சிதைந்ததாகவோ மாறியது,
 கத்தோலிக்க பைபிள் அறிஞர்கள் இந்த நடைமுறைகள்
 மற்றும் போதனைகளில் பலவற்றை உயிரையும்
 வாழ்வாதாரத்தையும் பணயம் வைத்து
 நிராகரித்தனர். சிலர் அனைத்து போதனைகள் மற்றும்
 நடைமுறைகளுக்கு பைபிளுக்கு முழுமையாக
 திரும்புவதை விட மோசமான சில நடைமுறைகளை
 சீர்திருத்த விரும்பினர்.

பல நூற்றாண்டுகளாக, பைபிளைப் படிக்கும்
 மாணவர்கள், கடவுளுக்குப் பிரியமான வாழ்க்கை
 வாழ்வதற்கும், தினசரி அவரை வணங்குவதற்கும்
 வழிகாட்டுதலுக்காக பைபிளுக்குத் திரும்ப
 வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.
 வேதங்களில் காணப்படாத கத்தோலிக்க
 திருச்சபையின் போதனைகள் மற்றும்
 நடைமுறைகளுக்கு எதிராக விக்லிஃப் பேசினார்.
 பிறரின் விளக்கத்தை நம்புவதற்குப் பதிலாக,
 சாமானியர்கள் கடவுளுடைய வார்த்தையைப் பற்றிய
 சிறந்த அறிவைப் பெறுவதற்கு அவர் தனது சொந்த
 மொழியில் பைபிளை வழங்க விரும்பினார். அது
 அவன் உயிரையே பறிகொடுத்தது.

சில ஆண்டுகளுக்குள் மற்றொரு பைபிள் மாணாக்கர் ஜான் ஹஸ் பைபிள் அடிப்படையில் நிறுவப்படாத அனைத்து போதனைகளையும் நிராகரித்த பின்தொடர்பவர்களை உருவாக்கினார். கத்தோலிக்க திருச்சபையால் மதவெறியராகக் கருதப்பட்டு, வெளியேற்றப்பட்ட, கான்ஸ்டன்ஸ் கவுன்சிலால் கண்டனம் செய்யப்பட்டு, 1415 இல் எரிக்கப்பட்ட சில குறுகிய ஆண்டுகள் மட்டுமே அவர் உயிர் பிழைத்தார்.

இந்த மனிதர்களும் மற்றவர்களும் துன்புறுத்தப்பட்டனர், ஏனென்றால் அவர்கள் மனிதனின் போதனைகள் மற்றும் நடைமுறைகளை விட பைபிளில் நம்பிக்கை வைக்கத் துணிந்தனர். ஆனால் துன்புறுத்தல் என்பது யூதர்களிடம் இருந்து தொடங்கியது, ரோமானிய பேரரசர்களால் தீவிரப்படுத்தப்பட்டது மற்றும் ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபையால் தொடர்ந்தது, அவர்கள் கடவுளுடைய வார்த்தையை சொந்தமாக அல்லது படித்ததற்காக ஆயிரக்கணக்கானவர்களை படுகொலை செய்தனர். துன்புறுத்தல் நிறுத்தப்படாது. இது இன்று பல்வேறு வடிவங்களில் உள்ளது - ஏளனம், உடல் தீங்கு, சொத்து அழிவு மற்றும் மரணம் கூட.

ஹஸ் இறந்த ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குள் குட்டன்பெர்க் அச்சகங்கள் பைபிள்களை அணுகக்கூடியதாக மாற்றியது. பைபிள் கிடைத்தவுடன், அந்த நேரத்தில் இருந்த போதனைகள், நடைமுறைகள் மற்றும் விளக்கங்கள் குறித்து அதிகமான மக்கள் கேள்வி கேட்கத் தொடங்கினர். சீர்திருத்தம் மற்றும் பைபிளுக்குத் திரும்புவதற்கான அழைப்பு இன்னும் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு எரிந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் 1517 ஆம் ஆண்டில் மார்ட்டின் லூதர் தனது 95 ஆய்வறிக்கைகளை விட்டன்பெர்க்கில் உள்ள ஆல் செயிண்ட்ஸ் தேவாலயத்தில் வாசலில் வெளியிட்டபோது தீ மூட்டினார். விரைவில் ஸ்விங்லியும் மற்றவர்களும் தற்போதைய போதனைகள், நடைமுறைகள் மற்றும் அறிவற்ற விளக்கங்களைக் கண்டிப்பதில் லூதரைப் பின்பற்றினர். சீர்திருத்தத்தை கோரினர். ஆனால் சீர்திருத்தம் சாத்தியமாகவில்லை மற்றும் நிறுவப்பட்ட கத்தோலிக்க திருச்சபை படிநிலையை எதிர்த்த பலர் தங்கள் உயிரை இழந்தனர்.

விரைவில் மற்றவர்கள் தங்கள் தேவாலயத்தை [கத்தோலிக்க] சீர்திருத்த முடியவில்லை என்றால், அதை கைவிட வேண்டிய நேரம் இது என்று முடிவு செய்தனர். இதன் விளைவாக மார்ட்டின் லூதர், ஜான் கால்வின் மற்றும் ஜான் வெஸ்லி போன்றவர்களின் போதனைகள் மற்றும் நடைமுறைகளின் அடிப்படையில் பல புதிய மத ஒழுங்குகள் நிறுவப்பட்டன. அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்கள் தங்கள் புரிதலில் இருந்து ஒரு தரநிலையை உருவாக்கி,

அதை எழுத்துப்பூர்வமாக உருவாக்கி, அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்கள் அனைவரும் தங்கள் சமயக் கொள்கைக்கு இணங்கவும் இணங்கவும் வேண்டியிருந்தது.

கத்தோலிக்க திருச்சபையை சீர்திருத்த முயற்சிப்பவர்கள் அந்த அமைப்பை மாற்றுவதில் கவனம் செலுத்தினர். மற்றவர்கள் கத்தோலிக்க திருச்சபையை சீர்திருத்த முயற்சிப்பவர்களின் போதனைகளில் கவனம் செலுத்தினர். "கடவுளிடம் திரும்ப நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்று கேட்க வேண்டிய பிரச்சனை மனிதன் தான் என்பதை எந்த குழுவும் உணரவில்லை. இஸ்ரவேல் சந்ததியினர் ஒவ்வொரு முறையும் கடவுளுடனான தங்கள் உடன்படிக்கையை முறித்து, அவர்களைச் சுற்றியுள்ளவர்களின் நடைமுறைகளைப் பின்பற்றும் அதே கேள்வி இதுதான்.

மனிதன் கடவுளிடம் திரும்ப வேண்டும், அனைத்து வெளிநாட்டு நடைமுறைகளையும் நீக்கிவிட்டு, பைபிளை மட்டுமே பயன்படுத்தி கடவுளின் போதனைகளுக்கு திரும்ப வேண்டும். கடவுள் ஏற்கனவே தம் திருச்சபையை நிறுவி, அவருடைய அன்பு மகனான இயேசு, கிறிஸ்து மீது விசுவாசம், நம்பிக்கை மற்றும் கீழ்ப்படிதலைச் செய்த அனைவரையும் அதில் சேர்த்தார்.

"சர்ச்" பிதாக்களின் சில சர்ச்சைக்குரிய போதனைகள்

17. விசுவாசிகளிடையே ஒற்றுமை ஒரு கோட்பாட்டு அதிகாரத்தில் இருந்து மட்டுமே ஏற்படும் - எபிஸ்கோபல் கவுன்சில்கள் - பாப்பல் அமைப்பு.
18. ரோம் பிஷ்ப் மூலம் செயல்படும் "சர்ச்" அனைத்து கிறிஸ்தவர்களின் மீதும் அதிகாரம் கொண்டது - சர்ச் வரிசைமுறை நிறுவப்பட்டது
19. பிஷ்பின் ஒப்புதல் இல்லாமல் எதையும் செய்யக்கூடாது.
20. ஈஸ்டர் போன்ற சிறப்பு நாட்கள் கொண்டாட்டம்.
21. பிஷ்ப் சார்பாக இடைத்தரகர்களின் சிறப்பு வகுப்பாக ஆசாரியத்துவம் - கிறிஸ்துவுக்கு பதிலாக.
22. சடங்குகளின் வளர்ச்சி - கிறிஸ்துவின் சில போதனைகள் மற்றவற்றை விட அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.
23. மோனோ-எபிஸ்கோபேட் உருவாக்கப்பட்டது, அங்கு ஆயர்கள் அப்போஸ்தலர்கள் முதல் தற்போதைய பிஷ்ப், போப் வரை பிரிக்கப்படாத சங்கிலியிலிருந்து நியமிக்கப்பட்டனர், அவர் பேரரசர்களான பொன்டிஃபிகஸ் மாக்சிமஸுக்கு வழங்கப்பட்ட பட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டார்.

24. ஞானஸ்நானத்தின் நடைமுறை மற்றும் வடிவத்தில் மாற்றங்கள்:
- குழந்தைகள் ஞானஸ்நானம் பெற்ற பெற்றோருடன் அவர்களுக்காக ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்
 - மூழ்குவதற்கு பதிலாக ஊற்றுதல்
 - ஞானஸ்நானம் பயனுள்ளதாக இருக்க குறிப்பிட்ட வார்த்தைகள் தேவை.
25. ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு கோட்பாட்டை நிறுவுவதற்கு ஒரு ஆயர் சபை என்று அழைக்கப்பட்டது.
26. கிறித்தவக் கோட்பாட்டுடன் இணைந்த கிரேக்க தத்துவ மரபு
27. மனிதர்கள் அபூரண கடவுளால் உருவாக்கப்பட்ட பொருள் உலகில் சிக்கி தெய்வீக ஆத்மாக்கள்.
28. நற்செய்திக்கு அப்பாற்பட்ட நேரடியான தனிப்பட்ட அறிவைப் பெறுதல். [மொண்டனிசம்]
29. ஆன்மா மனிதனாக அவதாரம் எடுப்பதற்கு முன்பும், மரணத்திற்குப் பிறகு கடவுளை அடைவதற்கும் முன்னரே அடுத்தடுத்த நிலைகளைக் கடந்து செல்கிறது.
30. விவிலியக் கோட்பாடுகளைத் தீர்மானிப்பதற்கான நிறுவப்பட்ட விதிகள்:
- வேதத்தில் அனுமதிக்கப்படாதது
தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது
- எதிராக
- வேதத்தால் தடை செய்யப்படாதது
அனுமதிக்கப்படுகிறது
31. கத்தோலிக்க திருச்சபை மற்றும் புனித நூல்களில் வழங்கப்பட்ட அதிகாரபூர்வமான போதனைகள் சமமான எடையைக் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையின் ஆட்சியை நிறுவியது.
32. கால்வின் அகஸ்டினின் சில நம்பிக்கைகளை தனது இறையியலுக்கு மாற்றியமைத்தார்
- கடவுளின் இறையாண்மை
 - மனிதகுலத்தின் மொத்த சீரழிவு
 - நிபந்தனையற்ற தேர்தல்
 - வரையறுக்கப்பட்ட பரிகாரம்
 - தவிர்க்க முடியாத கருணை
 - புனிதர்களின் விடாமுயற்சி
- கத்தோலிக்க அறிஞர்களால் தவறாகக் கருதப்படும் போதனைகள் மற்றும் நடைமுறைகள்**
4. விக்லிஃப்
- இங்கிலாந்தில் உள்ள பெரும்பாலான சொத்துக்கள் தேவாலயத்திற்கு சொந்தமானது
 - மதகுருமார்கள் ஒழுக்கமற்ற நில உரிமையாளர்களைத் தவிர வேறில்லை

- c. போப்பின் அதிகாரம். போப் திருச்சபையின் தலைவர் அல்ல, கிறிஸ்து.
- d. பைபிளின் தேவாலயத்தில் பெரியவர்கள் மற்றும் டீக்கன்கள் என பல தலைவர்களின் கட்டளைகளைச் சேர்த்தல்
- e. திருநாமக் கோட்பாடு
- f. தனியார் வெகுஜனங்கள்
- g. தீவிர செயல்பாடு
- h. சுத்திகரிப்பு
- i. தேவாலய அலுவலகங்களின் விற்பனை
- j. பாதிரியார் மட்டுமே பைபிளை சொந்தமாக வைத்து படிக்க முடியும்
- k. சாமானியனால் பைபிளை சொந்தமாகவோ படிக்கவோ முடியாது

5. லூதர்

- a. மன்னிப்பு விற்பனை [பாவத்திற்கான உரிமையை விற்பனை செய்தல் அல்லது பாவத்திற்கான சலுகைக்காக பணம் செலுத்துதல்]
- b. சுத்திகரிப்பு
- c. திருநாமக் கோட்பாடு
- d. புனிதர்களின் வழிபாடு
- e. சடங்குகள்
- f. போப் அல்லது சர்ச் ஒரு கிறிஸ்தவருக்கு இறுதி அதிகாரம் அளிக்கவில்லை

6. ஸ்விங்லி

- a. அரசாங்கத்தில் சர்ச் ஈடுபாடு
- b. நோன்பு காலத்தில் நோன்பு
- c. வழிபாட்டின் நிலைகளில் படங்களை (சின்னங்கள்) பயன்படுத்துதல்
- d. தேவாலய படிநிலை கட்டமைப்பிற்குள் ஊழல்
- e. மதகுருமார்களில் திருமணம் தடை

சீர்திருத்தவாதிகளின் சில போதனைகள் மற்றும் நடைமுறைகள்

3. விக்லிஃப்

- 1. கிறிஸ்து திருச்சபையின் தலைவர்
- 2. திருச்சபை தலைவர்கள் தார்மீக மனிதர்களாக இருக்க வேண்டும் - பதவியை வாங்கக்கூடாது
- 3. பைபிள் மனிதனுக்கு மட்டுமே அதிகாரம் - கத்தோலிக்க திருச்சபை அல்ல
- 4. தேவாலயத் தலைவர்களின் இரண்டு கட்டளைகள் மட்டுமே - பெரியவர்கள் மற்றும் டீக்கன்கள்

4. லூதர்

- 1. ஒரு கிறிஸ்தவனுக்கு பைபிள் மட்டுமே இறுதி அதிகாரம்